ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணாந்தர்கத
ஸங்க்ஷேபராமாயணாதி ஸர்கஸங்க்ரஹம்.

இஃது

நித்யபாராயணத்திற்கு உபயோகமாக

ஸ்ரீமான் - சிங்கபெருமாள்கோவில் - மாடபூசி

தர்கதீர்த்தரான - ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரால்

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஸ்ரீமான் -

தென்மடம் - ஸ்ரீரங்காசார்யரால்

சென்னை :

ஸ்ரீநிகேதந முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

1915

புஸ்தகங்களின் ப்ரகடனம்.

	ப்ரதி க-க்கு விலை	ரூ.	அ.	பை.
1- (வால்மீகிராமாயணம்) ஸுந்தரகாண்டம் (க்ரந்த ஸ்லோகம் தமிழ் தாத்பர்யத்துடன்		1	8	0
திக்குக்கடிதமுள்ளது		2	0	0
(தபால் வி. பி. சார்ஜி)		0	4	0
2. (வால்மீகிராமாயணம்) ஸங்க்ஷேப ராமாயணாதி ஸர்க்க ஸங்க்ரஹம் (க்ரந்தஸ்லோகம் தமிழ்தாத்பர்யத்துடன்)		0	10	0
(தபால் வி. பி. சார்ஜி)		0	2	0
3. ஸ்ரீராமஸ்தவராஜம் (தெலுங்குலிபி)		0	1	0

இப்புஸ்தகங்கள் வேண்டியவர்கள் கீழ்குறித்த விலாசத்திற்குக் கடிதங்கள் எழுதி புஸ்தகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தென்மடம் - ஸ்ரீரங்காசார்யர்,
13, பத்திரய்யன் தெருவு,
மதராஸ்.

விஷயஸூசிகை.

இதில் பாராயணத்தின் பூர்வோத்தர சாந்திக்ரமம் நாமுச்சிட்ட ஸுந்தரகாண்டத்தில் காண்க.

ஸ்ரீ:

𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌠𑌨𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌯𑍋𑌃𑌫𑌲𑌮𑍍.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 - 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌕𑌂𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾।
𑌪𑌠𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌹𑌂𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸 𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍॥

(இ-ள்) ஸங்க்ஷேப ராமாயணத்தைத் தினந்தோறும் கேட்கிறவனும், பிறர்க்குக் கேட்பிக்கிறவனும், பாராயணஞ்செய்யுமவனும், முக்தியையடைவான்.

நியமேந ச ஸம்யுக்த: ஸர்வகாமநயா நர: ।
ஜபந்வர்ஷமேகமாத்ரேண தத்தத்காமமவாப்நுதே ॥

ஐஹிகபலத்தைக் கோரினவனுய்க்கொண்டு எந்த மநுஷ்யன் நியமத்துடனே ஒருவருஷம் இந்த ஸங்க்ஷேபராமாயணத்தை ஜபம் செய்கிறானோ, அவன் அக்கோரிக்கைகளைக் குறைவறஅடைவான்.

ராமாதீநாம் ப்ரஸூதிம் து ஸ்ருத்வா ராமபதம் வ்ரஜேத் ।
விஸ்வாமித்ரஸ்ய ஸம்பூஜாம் ஸ்ருண்வந் ருணாந்முக்தோ பவேந்நர: ॥

ஸ்ரீராமன் முதலியவர்களுடைய அவதாரத்தைச் சொல்லுகிற ஸர்க்கத்தைக் கேட்கிறவன், ஸ்ரீராமனுடைய பாதாரவிந்தத்தை யடைவான். விஸ்வாமித்ர மஹர்ஷிக்கு தசரதமகாராஜன் செய்த பூஜையைக்கேட்டவன் தேவருணம் பித்ருருணம் என்று சொல்லப் படுகிற ருணத்தில் நின்றும் விடப்படுவான்.

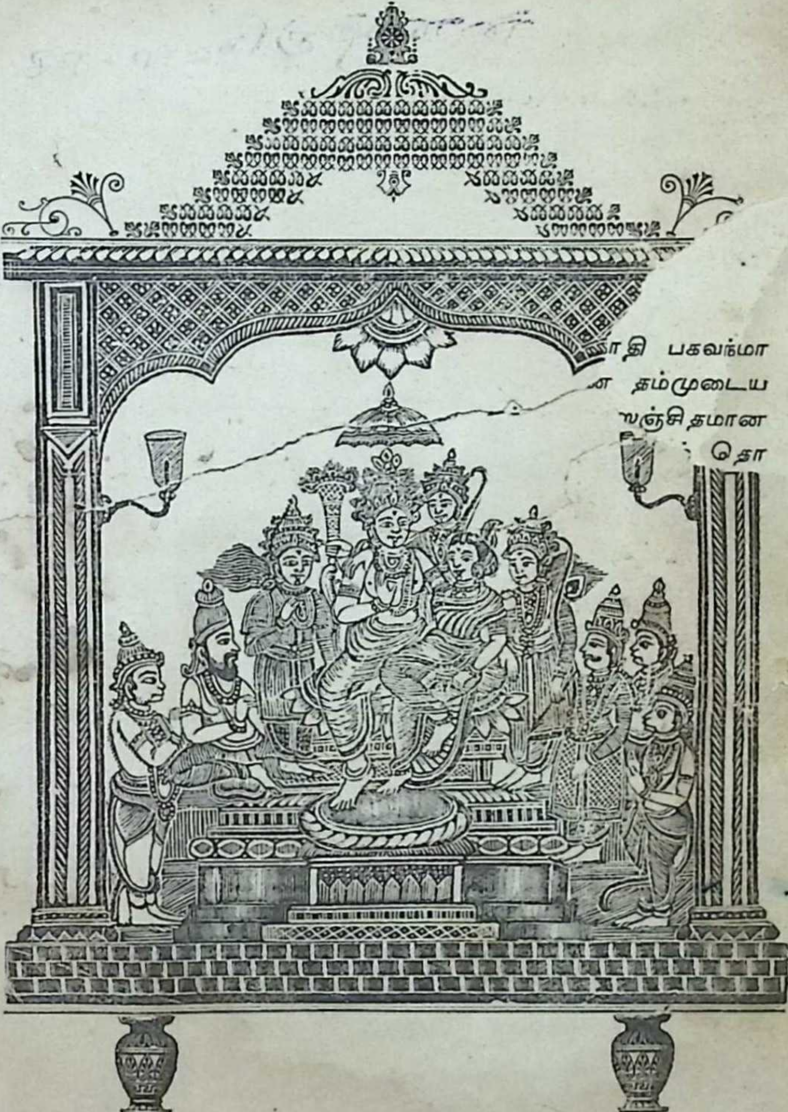
ப்ரபாமத்யே த்யுவக்ருத்ய ஜாநகீம் ஸம்ப்ரதாஸ்யத: ।
ஸ்ருத்வா விவாஹஸமயே ஹ்ருஷ்டா தீர்க்காயுர்பர்த்ருகா ஸ்த்ரிய: ॥

"ப்ரபாமத்யே" என்று துடங்கி மேல்ஸீதாவிவாஹ கட்டத்திலுள்ள சுலோகங்களை விவாஹகாலத்தில் பெண்கள் கேட்டால், அவர்களின் பர்த்தா வெகுநாள் ஜீவித்திருப்பான்.

பட்டாபிஷேகம் ஸ்ருத்வா ராகவஸ்ய மஹாத்மந: ।
ராகவஸ்ய ப்ரஸாதேந மோக்ஷமாப்ஸ்யதி நிஸ்சயே ॥

மஹாநுபாவனுகிய இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேக ஸர்க்கத்தைக்கேட்கிறவன் அந்த இராகவனுடைய க்ருபையினுல் மோக்ஷத்தை யடைவான்.

ஸங்க்ஷேப்ராமாயணுதிகளின்
பலஸ்ருதி முற்றிற்று.

ாதி பகவந்மா
ன தம்முடைய
ஸஞ்சிதமான
் தொ

யமர
செய்கிரு
ணாஶீ நா
ஶேஷ்வ-ஞ்
ஸ்ரீராமன்
ஸர்க்கத்தைக் கிறவனா
யடைவான்

D.S. Krishnan
D.S. Krishnan

ஸ்ரீ:

அவதாரிகை.

பரமகாருணிகரான ஸ்ரீ வால்மீகிபகவான், அநாதி பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வஸ்வரூபராய், ஜ்ஞாநாநந்தமயமான தம்முடைய அதிவிலக்ஷண ஸ்வரூபத்திலறிவழிந்து, ஜந்மாந்தர ஸஞ்சிதமான புண்யபாபரூப கர்மங்களுக்குப் பரதந்த்ரராய், கர்ப்பவாஸம் தொடங்கி ஜநந மரண நரகவாஸமளவாயுள்ள அருந்துயராகிற ஆழ்ந்த அள்ளற்சேற்றிலழுந்தி ஸந்ததஸம்ஸரணசீலராய் அலைந்து அலமருகிற ஸம்ஸாரிகள், ஸம்ஸார ஸாகர ஸமுத்தரண ஸமுசித ஸதுபாயமாக ஸங்கீர்த்தித்த வடமொழி மறைப்பொருளை யுள்ளபடியுணர அஸமர்த்தராய்க் கிடந்து வருந்துவதைக்கண்டு, தம்முடைய பரம கருணையினால், அவர்கள் ஸஜ்ஜந ஸம்ஸேவ்யமான ஸத்கதியை யடைந்துய்யும்வகையை எளிதிலுரைக்க முயற்சியுற்றவராய், பரம நிஶ்ரேயஸமோக்ஷஸாதநமாக த்யாநிக்கவேண்டுமென்று பலவிடங்களிலும் பகரப்பட்ட பரமகாரணவஸ்து, மாயாமாநுஷவேஷங் கொண்டு தயரதற்குத் திருமகனான ஸ்ரீராமரூபியாய்வந்தவதரித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனேயென்று தம்முடைய யோகபலத்தினாலும் ப்ரஹ்மவிதக்ரேஸரரான ஸ்ரீநாரதபகவானுடைய உபதேசத்தினாலும் ப்ரஹ்மாவினுடைய ப்ரஸாதத்தினாலும் தாம் கலக்கமறத்தெளிந்த அர்த்தத்தை ஸ்ரீராமாயணமென்கிற இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டமான க்ரந்தமுகமாக வெளியிட உபக்ரமித்து, இவ்வர்த்தத்தை அனைவருமநாயாஸமாக வறியும்படி சுருக்கமாக இந்த முதல் ஸர்க்கத்தில் உரைக்கிறார்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌭𑌰𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣 - 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡

𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌆𑌪𑌦𑌾𑌮𑌪𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 । 𑌲𑍋
𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨𑌮𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌓𑌮𑍍

𑌤𑌪𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்

பாலகாண்டம் - முதல் ஸர்க்கம்.

ஸங்க்ஷேபராமாயணம்.

தாமாரம்பித்த க்ரந்தம் தடையின்றி முடிந்து உலகத்தில் படநபாடநக்ரமத்தில் வந்து ப்ரஸித்திபை யடைகைக்காக க்ரந்தாதியில் இஷ்டதேவதா நமஸ்காரம் செய்வது சிஷ்டாசாரமாகையாலே அதை இந்த முதல்ஶ்லோகத்தில் செய்து முடிக்கிறார்.

(க) தாத்பர்யம்.—உயர்ந்த தவமுடைய வால்மீகி பகவான், கர்மயோகா த்யநுஷ்ட்டாநம் வேதாத்யயந ஜபாதி நிஷ்ட்டை முதலியவைகளை யுடையராய், வேதார்த்த வித்துக்களில் உயர்ந்தவராய், ஸகல வித்யைகளை யறிந்தவர்களில் சிறந்தவராய், ஸரஸ்வதீ புத்ரர்களாகிய அத்ரி, மரீசிமுதலியவர்களில் மேன்மையுடையராய் முநிஶ்ரேஷ்ட்டராயிருக்கிற நாரத மஹாமுநியைக்குறித்து, ப்ரஶ்நம்பண்ணினார்.

விசேஷார்த்தம்.

இந்த ஶ்லோகத்தில், வேதாந்தார்த்தத்தை யுபதேசிக்கக்கடவ ஆசார்யன் இவ்விதமாயிருக்க வேண்டுமென்னுமத்

தையும், அதைக் கேட்கக்கடவ சிஷ்யன் இவ்விதயோக்யதை யையுடையனு யிருக்கக்கடவனென்னுமத்தையும் ப்ரகாசிப் பிக்கிருர்.

"தப:" என்று பாபத்தைப்போக்கி ஊனெவாட்டி இந்த்ரி யங்களை வசமாக்கிக்கொடுக்கவல்ல க்ருச்ரம் சாந்த்ராயணம் முதலிய கர்மத்துக்கும், யம நியமா ஸந ப்ராணுயாம ப்ரத்யா ஹாரதாரணுத்யாநங்களை அங்கமாக உடையஸமாதியென்கிற யோகத்துக்கும், வேதத்துக்கும், பரப்ரஹ்மத்துக்கும், தபோ விசேஷமான ந்யாஸத்துக்கும் பெயர். "ஸ்வாத்யாயம்" என்று வேதத்துக்கும், ஜபத்துக்கும் பெயர். "வாக்" என்று வ்யா கரணம் சிக்ஷை சந்தஸ்ஸு நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்கிற ஆறு அங்கங்களுக்கும், வித்யாஸாமாந்யத்துக்கும், அவ்வவஸமயத்துக்குவேண்டு மர்த்தங்களை போதிக்கவல்ல சப்தத்துக்கும், ஸரஸ்வதிக்கும் பெயர். "முநி" என்று மநநம், அதாவது த்யாநம் பண்ணுகிறவர்களுக்குப் பெயர். "நார" என்று ப்ரஹ்மத்தையும் அஜ்ஞாநத்தையும் சொல்லுகிறது. "த" என்று, அளிக்கையையும் அழிக்கையையும், சொல்லுகி றது, ஆக "தபஸ்ஸ்வாத்யாயநிரதம்-வாக்விதாம்வரம்-நாரதம் முநிபுங்கவம்" என்கிற நான்கு பதங்களினுல், ஆசார்யன் - கர்மயோக ஜ்ஞாநயோக பக்தியோகங்களிலும் ப்ரபத்தியிலு முற்ற முடையவனுய், வேதவேதாந்தங்களையும் அங்கங்களை யும் ந்யாய மீமாம்ஸாதி ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் ஸம்ஶய விபர் யயமற உணர்ந்தவனுய், அநவரத ஜபபரனுய், சிஷ்யனுடைய ஸம்ஶயமறும்படி உபதேசிக்கவல்லவனுய், ப்ரஹ்மவிதக்ரேஸர

னய், அஜ்ஞானத்தைப்போக்கி ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்துப் பரமாத்மஸ்வரூபத்தை உபதேசிக்கவல்லனய், ஜிதேந்த்ரியனய், ஸத்குலப்ரஸூதனய், ஶ்ரவணமநந நிதித்யாஸந தத்பரனய் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது.

"தபஸ்வீ" என்று சிஷ்யலக்ஷணம் சொல்லுகிறது. அதாவது - பரமாத்மஜ்ஞாந ஸாதநமான உயர்ந்த தபஸ்ஸையும், வேதத்தில் கர்மகாண்டங்களைப் பரிசீலித்து ஸ்வர்க்காதிக்ஷுத்ரஸுகங்களில் வைராக்யத்தையு முடையனய் மோக்ஷத்திலபிருசியுடையனய், ஜிதேந்த்ரியனய், சாந்தனு யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது.

இதனல், "ஆசார்யாத்தைவ வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபத்" என்றுஸதாசார்யனிடத்தில் நின்றும் நியமபூர்வகமாகக் கற்றவித்யையே மோக்ஷோபயோகியா மென்னுமது வெளியிடப்பட்டது.

*வால்மீகிபகவான் ப்ருகுவம்ஶத்தி லவதரித்திருக்கச்செய்தே "வால்மீகி" என்று, அதாவது புற்றிலவதரித்தவரென்றுபெயர்பெறுகைக்குக் காரணம்,—இவர் ஓரிடத்தில் வெகுகாலம் சலியாமலுட்கார்ந்து மெய்மறந்து தபஸ்ஸுபண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் இவர் மேல் புற்றுமூடிப்போய்விட்டது. ஒருக்கால் வருணதேவன் மழை பொழிந்து அப்புற்றைக் கரைத்துவிட்டான்; பிறகு இவர் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டார்; ஆகையால் இவர்க்கு வால்மீகியென்று பெயராயிற்று. வருணன் பொழிந்த மழை, இவர் புற்றில்நின்றும் வெளிப்படுகைக்குக் காரணமாயிற் ருகையால் இவர்க்கு "ப்ராசேதஸர்" அதாவது வருணனுடைய புத்திரன் என்னும் பெயர் விளங்குகிறது.

𑌕𑍋 𑌨𑍍𑌵𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌚𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌚 𑌕𑍋 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋 𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌃 𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌽𑌨𑌸𑍂𑌯𑌕𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌰𑍋𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 ॥ ௪ ॥

(உ) (இனி ஸ்ரீவால்மீகிபகவான் ப்ரஶ்நம் பண்ணினபடி சொல்லுகிறது. ஓ, நாரதபகவானே! லோகாந்தரத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணனும் காலாந்தரத்தில் நரஸிம்ஹாதிகளும் நானினிக் கேட்கப்போகிற குணங்களை யுடையவர்களுண்டென்பதறி வேன்.) இவ்வுலகி லிக்காலத்தில் (இவ்விதமான புருஷன் யாராவது உண்டோ? அதையறிந்து சொல்லும். அதாவது) ஸௌஶீல்ய குணமுடைய புருஷன்யார்?(ஸௌஶீல்யமாவது உயர்ந்தவன் தன்னுயர்வை மதித்திறுமாவாதே தாழ்ந்தவரு டன் அடர்ந்துபுணர்கை.) வீர்யத்தையுடையவன்யார்? (வீர் யமாவது-தான் வருத்தமற்றவனாய்மற்றொருவனை வருத்தமு றச்செய்கை. வருந்துகைக்குக் காரணங்க ளுண்டாயினும் வருந்தாதொழிகையாகவுமாம்.) அவசியம் செய்யத்தக்க தர்ம த்தையறிந்தவன்யார்? (தர்மமாவது - பிதாவின் சொல்வழி நடக்கை சரணமடைந்தவனை ரக்ஷிக்கைமுதலானவை,) செய்ய த்தகாத அதர்மங்களையறிந்தவன்யார்?(அதர்மமாவது-சாஸ்த் ரத்தில்செய்யத்தகாதென்று நிஷேதித்த ஸுராபானம்அகம் யாகமநம் முதலானவை.) சிறிது உபகாரம் செய்யினும் அதை எப்போதும் மறவாமல் பெரிதாக நினைப்பவன்யார்? ஒருவன் அபகாரம்செய்தால் அதை ஒருக்காலும் நினையாமல் மறந்து விடுகிறவன் யார்? மஹாஸங்கடத்திலும் பொய்சொல்லாத வன் யார்? ஸங்கல்பித்ததைத் தவறாமல்நடத்தவல்லவன்யார்?

(ங) தங்கள் பெரியோர்க ளாசரித்த குலாசாரத்தை ஒருவகையும் விடாமல் ஆசரிப்பவன்யார்? ஶத்ருமித்ர பேத மின்றி ப்ராணிமாத்ரத்துக்கு நன்மைசெய்கிறவன்யார்? ஸகல சாஸ்த்ரங்களையு மறிந்தவன்யார்? நினைத்த காரியத்தை முடிக் கவல்ல வல்லமையுள்ளவன்யார்? எல்லோர்க்கு மெப்போதும் பார்க்கப்பார்க்க ஆநந்தஜநகனாயிருப்பவன் யார்?

(ச) சலியாத தைர்யமுடையவன் யார்? கோபத்தை அடக்கினவன்யார்? ஸகலப்ராணிகளும்ஆவலுற்றுப்பார்க்கத்

𑌏𑌤𑌦𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍁𑌮𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌨𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍇 𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌚𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥
௬॥

தகுந்த அழகுடையவன் யார்? அஸூயை யில்லாதவன் யார்? (அஸூயையாவது - பிறரிடத்தில் இல்லாததோஷங்களை ஏறிட்டுச்சொல்லுகை.) போர்க்களத்தில் எவனுக்குக் கோபமுற்றால் தேவர்களும் (அசுரர்களும்) பயப்படுவர்கள். (அதாவது மாற்றார்மேல் கோபமுற்றால் அன்பரும் அச்சமுறும்படியான பெருங்கோபத்தை யுடையவன்யார்? தன்னடியார் திறத்தில் ஒருவ னபராதம்செய்தால் அப்போது அவனை வென்று அடியார்களைக் காக்கைக்காக தனக்கு ஸ்வபாவமல்லாத கோபத்தை ஏறிட்டுக்கொள்ளுகிறவன் யாரென்று இக்கேள்விக்குத் தாத்பர்யம்.)

(ரு) நீர் எல்லாவற்றையு மறிந்தவராகையால் இவ்விதமான புருஷனையறிந்து சொல்ல உமக்கு ஸாமர்த்திய முண்டு. இக்குணங்களோரிடத்திற் சேர்ந்திருப்ப தரிதாகையால் இவை யெல்லாவற்றையுமுடையவ னொருவனுளனென்று கேட்பதில் எனக்கு மிகவும் உத்ஸாஹமாயிருக்கிறது. (இதுவரையில் என்னுடைய இக்கேள்விக்குத் தக்க உத்திரவு சொல்லவல்லவ ரொருவரு மகப்படவில்லை. இப்போது உம்மைக்கண்டு உம்மிடத்தில் கேட்கவேண்டுமென்று ஆவலுற்றவனாகிறேன். இதை யெனக்குத் தெரிய உரையும்.) (இதனால் வேதாந்தார்த்தங்களை ஒரு குருவினிடத்தில்போய்க்கேட்டே அறியவேண்டுமென்றது).

(சா) ஸமஸ்த லோகங்களிலுமுள்ள ஸகல ப்ராணிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யறிந்த நாரதபகவான், வால்மீகி மொழிந்த இவ்வசநத்தைக்கேட்டும், தம்முடையபுத்தியினால் ஊஹித்தும் இவர்மனதிலுள்ள அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொண்டு, இம்மஹார்த்தத்தை நாம் சொல்லக்கேட்கைக்கு அதிகாரிக ளகப்பட்டாரே என்று ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவராய், ஓ வால்மீகிமஹர்ஷியே! சொல்லுகிறேன் கேளும் என்று தம்மொழியில் அவர் மனத்தை இசையச்செய்து சொல்லத்தொடங்கினர்.

𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃।
𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃॥
௭.

𑌇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌵𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌃।
𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌶𑍀॥ ௮॥

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌨𑍀𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌮𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌃।
𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌂𑌸𑍋𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃𑌕𑌮𑍍𑌬𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌮𑌹𑌾𑌹𑌨𑍁𑌃॥
௯॥

𑌮𑌹𑍋𑌰𑌸𑍍𑌕𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌗𑍂𑌢𑌜𑌤𑍍𑌰𑍁𑌰𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮𑌃।
𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑍁𑌶𑌿𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌲𑌲𑌾𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥
௧௦॥

(எ) ஓ வால்மீகிமஹர்ஷியே! நீர் கேட்ட இக்குணங்கள் ஒவ்வொன்றும் அநேக குணங்களை விளக்கத்தக்கவை. இவை ஸாதாரண ஜீவர்களிடத்தில் சேரமாட்டா; நானிப்போது ராம குணங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு பரவசனு யிருக்கிறேன். சற்று நிதானியும், இக்குணங்களையுடைய புருஷனை யோசித்தறிந்து சொல்லுகிறேன்.

(அ) இக்ஷ்வாகு வம்ஶத்தில் ஸ்ரீ ராமனென்று ப்ரஸித்தரா யொருவ ரவதரித்திருக்கிறார். நீருமவரை இதுவரையில்கேட்டிருப்பீர். அவருடைய பெருந்தொழிலைக்கண்டு ஜநங்கள் அவரை பராத்பரனை ஸ்ரீமந்நாராயணனென்று நிச்சயிக்கிறார்கள். அவர் கர்மாதீனமாய் அதிஹேயமான ஜநநமரணாதி விகாரங்களற்றவர். பெரிய ஸாமர்த்தியமுடையவர். ஸ்வயம் ப்ரகாஶமானவர். உயர்ந்த ஆநந்தத்தையுடையவர். ஸகலஜகத்தையும் வசமாக்கிக்கொண்டவர்.

(கூ) எல்லாமறிந்தவர். அவ்வவ ஜாதிகளுக்குள்ள நடக்கைகளைப் புரளாமல் அப்படியே நடப்பிக்கவல்லவர். சிறந்த வாக்கையுடையவர். அகண்டைஶ்வர்ய முடையவர். அதற்கு நேரிடும் விரோதியைப் போக்கவல்லவர். பருத்துருண்டகைகளை யுடையவர் உயர்ந்த தோள்களையுடையவர். சங்குபோல் மூன்று ரேகைகளையுடைய கண்டமுடையவர், நீண்டு பருத்த கபோலங்களையுடையவர்.

(க0) பரந்த மார்பையுண்டயவர். பெரும்வில்லைப்பிடிக்கவல்ல விக்ரஹத்தையுடையவர். மறைந்தகழுத்தெலும்புகளையுடையவர். சத்ருக்களைப்போக்குபவர். முழந்தாளளவும் நீண்டகரங்களை யுடையவர். பருத்துவட்டமாயுள்ள சிரஸையுடையவர். அர்த்தசந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடையவர். அழகிய நடையுடையவர்.

ஸம: ஸமவிபக்தாங்க: ஸ்நிக்தவர்ண: ப்ரதாபவாந் ।
பீநவக்ஷா விஶாலாக்ஷோ லக்ஷ்மீவாந் ஶுபலக்ஷண: ॥ ௧௧ ॥

தர்மஜ்ஞ: ஸத்யஸந்தஶ்ச ப்ரஜாநாம் ச ஹிதே ரத: ।
யஶஸ்வீ ஜ்ஞாநஸம்பந்ந: ஶுசிர்வஶ்ய: ஸமாதிமாந் ॥ ௧௨ ॥

ப்ரஜாபதிஸம: ஶ்ரீமாந் தாதா ரிபுநிஷூதந: ।
ரக்ஷிதா ஜீவலோகஸ்ய தர்மஸ்ய பரிரக்ஷிதா ॥ ௧௩ ॥

ரக்ஷிதா ஸ்வஸ்ய தர்மஸ்ய ஸ்வஜநஸ்ய ச ரக்ஷிதா ।
வேதவேதாங்கதத்த்வஜ்ஞோ தநுர்வேதே ச நிஷ்டித: ॥ ௧௪ ॥

ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்ததத்த்வஜ்ஞ: ஸ்ம்ருதிமாந் ப்ரதிபாநவாந் ।
ஸர்வலோகப்ரிய: ஸாதுரதீநாத்மா விசக்ஷண: ॥ ௧௫ ॥

(கக) அதிக நீட்சியும் அதிகதாழ்ச்சியுமற்று ஸமாநமான மேனியையுடையவர். குறுமை நெடுமையற்று ஒன்றேடொன்று சேராமல் பிரிந்து காண்கிற அவயவங்களையுடையவர். காண ஆவலுறுத்தும் நிறமுடையவர். உஜ்வலமான விக்ரஹகாந்தியை யுடையவர். பருத்த மார்பையுடையவர். பரந்த நேத்ரங்களையுடையவர். அவயவஸௌந்தர்யமுடையவர். மற்று மநேக நல்ல லக்ஷணங்களையுடையவர்.

(கஉ) தர்மமறிந்தவர் சொன்னசொற்றவறாதவர். ப்ராணிகளுக்கு நன்மைசெய்ய ஆவலுள்ளவர். சிறந்தகீர்த்தியையுடையவர். ஊஹாபோஹம்முதலிய விசித்ரஜ்ஞாந பரிபூர்ணர். பரிசுத்தர். அடியார்க்கு வசப்பட்டவர். அவருடைய க்ஷேமத்தைச் சிந்தைசெய்பவர்.

(கரு) ப்ரஹ்மாவைப்போன்றவர் (ப்ரஹ்மாவைப்போல் த்ரிமூர்த்திகளி லொருவரா யவதரித்தவர்) லக்ஷ்மீபதி. அடியார்க்குப்போஷகர். அவர்களுடைய விரோதியைப் போக்குபவர். சத்ரு மித்ர பேதமற எல்லாரையும் ரக்ஷிப்பவர். அனைவரையு மவ்வவதர்மங்களி லிருத்துபவர்.

(கச) தமக்குரிய தர்மங்களைவிடாமல் அநுஷ்டிப்பவர். தம்முடைய ஜ்ஞாதிகளையும் அஸூயையின்றிக் காப்பாற்றுபவர். ருக் யஜுஸ் ஸாமம் அதர்வணமென்கிற நான்கு வேதங்களையும் வ்யாகரணம் சிக்ஷை சந்தஸ்ஸு நிருக்தம் ஜ்யோதிஷம் கல்பம் என்கிற ஆறங்கங்களையுமறிந்தவர். தநுர்வேதத்தில் பொருந்தியிருப்பவர்.

(கரு) ந்யாய மீமாம்ஸாதி ஸகல சாஸ்த்ரங்களுடைய உண்மையையறிந்தவர். அறிந்ததை ஒன்றும் மறவாதவர். அவ்வவகாலங்களுக்குத் தக்க "ஸ்ப்பூர்த்தி" என்கிற ஜ்ஞாநத்தை யுடையவர். ஸகலப்ராணிகளுக்கும் பிரியமானவர். அவர்களு

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌭𑌿𑌗𑌤𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌦𑍈𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌸 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵 𑌗𑌾𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌹𑌿𑌮𑌵𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥ ௧௭ ॥

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌦𑍃𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌸𑌮𑌃 ॥ ௧௮ ॥

𑌧𑌨𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌃 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌮 𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 । ௧௯ ॥

𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇𑌨𑌸𑌂𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑌮𑍍𑌭𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌥𑌕𑍈𑌕𑌯𑍀 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌵𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌵𑌰𑌮𑍇𑌨𑌮𑌯𑌾𑌚𑌤 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௨ ॥

டைய கோரிக்கையை நிறைவேற்றுபவர். தீனஸ்வபாவமில்லாதவர். வாக்சாதுர்யமுடையவர்.

(கசு) ஆறுகள் தங்களுக்குப் போக்கற்று ஸமுத்ரத்தைச் சேர்வதுபோல் எக்காலும் ஸஜ்ஜநங்களினுல் சூழப்பட்டவர். பூஜ்யர். ஜாதி முதலிய பேதமின்றியே எல்லாராலுமடையத்தக்கவர். எக்காலம் பார்த்தாலும் அவ்வவகாலங்களுக்குப் புதியவராய்த் தோற்றுபவர்.

(கஎ) கௌஸலையின் குமாரராகிய அவர் இப்படி ஸகல ஸத்குணஸம்பந்நர். ஸமுத்ரம் தன்னுள்ளடங்கிய மணிமுதலியவைகளைப் பிறர்க்குத்தெரியாமல் மறைப்பதுபோல், இவர் பிறரறியாத மனேபாவமுடையவர். இமயமலை மழைக்கலசையாதாற்போல், எவ்விததுன்பங்கள் நேரிடினும் சலியார்.

(கஅ) (இவர் விஷ்ணுவினர்த்தாம்ஶமாயினும்) விஷ்ணுவைப்போன்ற பராக்ரமமுடையவர். சந்திரனைப்போல் ஸந்தோஷகரமானவர். ப்ரளயகாலத்து அக்கினிபோன்ற கோபமுடையவர், பொறையில் பூமியோடொத்தவர்.

(கஅ௨) கொடையில் குபேரனே டொத்தவர். ஸத்யவசநத்தில் தர்மதேவதைபோன்றவர்.

(ககூ௨-உ0௨). இப்படி ஸகலகுணஸம்பந்நராய் அரசாளவல்ல சக்தியையுடையராய், நீதிசாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய சிறந்தகுணங்களையுடையராய், தனக்குப்பிரியராய் ஜனங்களின் நன்மையில் முயற்சியையுடையராய், ஜ்யேஷ்ட குமாரராகிய ஸ்ரீராமனை தசரதமஹாராஜன் மந்திரிபுரோகிதர் முதலியவர்களுக்குப்பிரியத்தைவிளைக்கைக்காக இளையவரசனுக்கஇச்சித்தார்.

(உக-உஉ) ஸ்ரீராமனை இளவரசாக முடிசூட்டுகைக்குச் சேர்த்தஸாமக்கிரிகளை தசரதமஹாராஜனின் இளையமனைவியான கைகேசிபார்த்து பொறையற்றவளாய், முன் சம்பராஸுரயுத் -

𑌸 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌸𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍 ।
𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌚𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥
௨௪ ॥

𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌽𑌨𑍁𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ।
𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌯𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌯𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍁𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 ।
௨௫½ ॥

𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑌮𑌾 𑌹𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍀𑌣𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌵𑌧𑍂𑌃 ॥
𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑌶𑌿𑌨𑌂 𑌰𑍋𑌹𑌿𑌣𑍀 𑌯𑌥𑌾 । ௨௭½

தத்தில் ராஜன்புகழ்ந்து உனக்குவேண்டும் போது வேண்டிய இரண்டுவரங்களைக்கேள் கொடுக்கக்கடவேனென்று சொல்லி யிருந்த இரண்டுவரங்களையும் முடிசூடக்கோடித்த அக்காலத் தில் தசரதரைக்குறித்துக்கேட்டள். (அதாவது) ஸ்ரீராமன் இம்முடியைத் தவிர்த்துக் காட்டுக்குப் போகவேண்டும். இம்முடியை என்மகனுன பரதனுக்குச்சூட்டவேண்டுமென்று கேட்டாள்.

(உ௩) தசரதன் தர்மமாகிற கயிற்றினுல் கட்டுண்டு, கைகேயிக்குச்சொன்ன ஸத்யவசனம் தவருமைக்காகத் தனக்கு ப்ரியரான ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்கனுப்பிவிட்டார்:

(உ௪) அந்தஸ்ரீராமன் அரசாளவல்லவராயினும் கைகேயியின் ப்ரீதிக்காகத் தசரதனிட்ட கட்டளையினுல் அவர்கள் முன்தாம்காட்டுக்குப் போவதாகச்சொன்ன சொல்தவருமல் காடேறச்சென்ருர்.

(உ௫) அந்தஸ்ரீராமன்காட்டுக்குப்போகும்போது அவருக்குஇளையவரான லக்ஷ்மணன் விநயத்தோடு கூடினவராய், தன் தாயான ஸுமித்திரையின்சொற்படிநடந்து அவளுக்குப் பிரியத்தை விளைத்தவராய், ஸ்ரீராமனிடம் மிக்கப்ரீதியை யுடையவராய் அவரைவிட்டு ஒருநொடியும் பிரிந்திருக்கமாட்டாதவராய் அவருடன்கூடவே காட்டுக்குச் சென்ருர்.

(உ௬-உ௭) ஸ்ரீராமனுக்குப் ப்ரியமான பார்யையாய், அவருக்கு ப்ராணன்போன்றவளாய், ஸகலமான உத்தமஸ்த்ரீ லக்ஷணங்களோடு கூடினவளாய், பெண்களில் சிறந்தவளாய், ஜனங்களின் நன்மையில் முயன்றவளாய், பரிசுத்தமான ஜநக குலத்தில் விஷ்ணுசக்தியைப்போல் அதிவிசித்ர ரூபலாவண்யங்களையுடையளா யவதரித்தவளான ஸீதாதேவியும், சந்திரனைப் பின்தொடர்ந்த ரோகிணியைப்போல் ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்து காட்டுக்குச்சென்ருள்.

𑌪𑍌𑌰𑍈𑌰𑌨𑍁𑌗𑌤𑍋 𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍇𑌨 𑌚॥ ௨௮॥
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌿𑌬𑍇𑌰𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌸𑍂𑌤𑌂 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑍂𑌲𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍।
𑌗𑍁𑌹𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍॥ ௨௮॥

𑌗𑍁𑌹𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾॥
௨௯॥

𑌤𑍇 𑌵𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌨𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌦𑍀𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌹𑍂𑌦𑌕𑌾𑌃॥
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍॥
௩௦॥
𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌵𑌸𑌥𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌮𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌵𑌨𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃॥
𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌵𑌸𑌨𑍍𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍।
௩௧॥

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌂 𑌗𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥ ௩௨॥
𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍈𑌃।
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃।
௩௩॥

(உ அ-உகூ) தசரதரும் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்களும் ஸ்ரீராமனைச் சிறிதுதூரம் பின்றொடர்ந்துசென்றார்கள். ஸ்ரீராகவன்ஸ்ருங்கிபேரமென்கிறவூரைக்கிட்டி, அவ்வூரருகிலுள்ள கங்கைக்கரையில், அதுவரையில் தன்னைத் தேர்மேலேற்றிக் கொண்டுவந்த ஸுமந்த்ரனையும்விட்டுவிட்டார். அந்தகங்கைக் கரையில் ஸ்ரீராகவன் வேடஜாதிக்கரசனாய் தன்னிடத்தில் நேசமுள்ளவனான குகனென்பவனோடு நேசித்தார்.

(உகூ) ஸ்ரீராகவன், ஸீதையோடும் லக்ஷ்மணனோடும் பொருந்தியிருப்பதுபோல், நீசஜாதியாய் அறிவற்றவனாய்வஞ்சன ஸ்வபாவமுள்ளவனாயினும், தன் பக்தனென்று குகனை அபிமானித்து அவனுடன் பொருந்திபிருந்தார்.

(௩௦) (பிறகுசிறிதுதூரம்சென்றுகுகனையும்விட்டுவிட்டு) அம்மூவரும் ஒருவரையொருவர்பாதுகாத்துக்கொண்டு காட்டுவழியில் அதிகஜலமுள்ள அனேக ஆறுகளைத் தாண்டிச்சென்று, பரத்வாஜ மஹாமுனிவருடைய நியமநப்படியே சித்ரகூடமென்னும் மலையையடைந்தார்கள். (௩௧) தேவர்களோடும் கந்தர்வர்களோடுமொத்த அம்மூவரும் அந்தச்சித்ர கூடமலையில் அழகிய ஓரிருப்பிடத்தை அமைத்துக்கொண்டு ப்ரீதியோடு கூடினவர்களாய் அங்கு ஸுகமாக வாஸம்செய்தார்கள்.

(௩உ) ஸ்ரீராகவன் சித்ரகூடம் சேர்ந்தவளவில், தசரத மஹாராஜன் புத்திரசோகத்தினால் வருத்தமுற்றவனாய், பிள்ளையைநினைத்து அழுதுகொண்டேஸ்வர்க்கத்தையடைந்தார்.

(௩௩) தசரதமஹாராஜன் ஸ்வர்க்கலோகத்தையடைந்தபின், அவனுக்கு மற்றொருபிள்ளையாகிய பரதன், வஸிஷ்டர் முதலிய பெரியோர்கள் இராச்சியத்தில் பட்டாபிஷேகம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி நியமித்தாலும், தாம்இராச்சியத்தை

𑌸 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌵𑌨𑌂 𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌕𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ।
𑌅𑌯𑌾𑌚𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌚𑍋𑌽𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 । ௧௫ அ ॥

𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰 𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑍁𑌖 𑌸𑍍𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃 ॥
𑌨𑌚𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂𑌰𑌾𑌮𑍋𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌃 ।
௧௬ அ ॥

𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍇𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌜𑌃 ॥ ௧௭ அ ॥

𑌸 𑌕𑌾𑌮𑌮𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌾𑌵𑍁𑌪𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇𑌽𑌕𑌰𑍋𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 । ௧௮ அ ॥

யாள ஸமர்த்தராயிருந்தும், அவரந்த இராச்சியத்தை விரும்பவில்லை.

(௩௪) அந்த பரதன், பூஜ்யராகிய ஸ்ரீராகவனைப் பிரஸந்நராக்கி மீட்டுக்கொண்டுவருகைக்காக சதுரங்கஸேனையுடன் கூட அவரிருக்கும் காட்டைக்குறித்துச் சென்றார்.

(௩௫) பரதன் காட்டுக்குச்சென்று எல்லோரும் கொண்டாடும்படியானநல்லொழுக்கமுடையவராய், வநவாஸத்தினால் மனதில் கலக்கமற்றவராய், சொன்னசொல் தவறாதவராய், தன்னுடைய தமையனாரான ஸ்ரீராகவனிடம் தனக்கு இஷ்டமானதைப் பிரார்த்தித்தார்.

(௩௫உ) (அதாவது) ஓஸ்ரீராகவனே! நீர்தசரதமஹாராஜனுக்கு மூத்தபிள்ளையாகையால் நீரே இவ்விராச்சியத்தை யாளவேண்டுமென்றுசொன்னார்.

(௩௬உ) ஸ்ரீராகவன், அடியார்களிரந்ததை யெல்லாம் கொடுக்கவல்ல ஸ்வபாவமுடையராயினும், அடியார்களிரப்பைக்கண்டுகக்குமவராயினும், கொடையில் பெரும்புகழையுடையராயினும், பிதாவிட்ட கட்டளையைத் தவறக்கூடாதென்று நிஶ்சயித்து, பரதன் கோரினபடி இராச்சியத்தை விரும்பவில்லை.

(௩௭உ) ஸ்ரீராகவன், இராச்சியத்தில் தனக்குப்பதிலாகத் தன்னுடையபாதுகைகளை வைத்துக்கொள்ளக் சொல்லிக் கொடுத்து, தன்னைவிட்டுப்போகமாட்டாமல் அங்கேநிற்கிற பரதனை அனேகஸமாதாநங்களைச் சொல்லி அயோத்திக்கனுப்பிவிட்டார்.

(௩௮உ) அந்தபரதன், தன்கோரிக்கையையடையாமல், ஸ்ரீராமனுடைய பாதுகைகளை பிரதிதினம் ஸேவித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீராகவன் வருமகாலத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டு,

𑌗𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌮𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹॥ ௪௦॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌰𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ॥
𑌸𑍁𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾।௪௧॥

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍈𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌰𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌖𑌡𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑍂𑌣𑍀 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌸𑌾𑌯𑌕𑍌 । ௪௨॥

𑌵𑌸𑌤𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌨𑌚𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌹 ॥
𑌋𑌷𑌯𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌵𑌧𑌾𑌯𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍।௪௩॥
𑌸𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌨𑍇 ॥
௪௪॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌵𑌧𑌃 𑌸𑌂𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ ௪௫॥

அயோத்திக்கருகிலிருக்கிறநந்திக்கிராமத்திலிருந்துஇராச்சியத்தை நடத்திவந்தார்.

(௩௧-௪௦) பரதன் அயோத்திக்குப்போனபின், பரதன் இவ்வளவு பிரார்த்திக்கிலும் தான்செய்த ப்ரதிஜ்ஞையை விடாமலும் இராச்சிய ஸுகத்தில் மனம்சலியாமலிருக்கிற பெரும் புகழையுடையரான ஸ்ரீராகவன், இந்த சித்ரகூடத்தில் பட்டணத்திலுள்ள ஜனங்கள் வந்தார்களாலகையாலினியிங்கிருக்கக் கூடாதென்று ஆலோசித்து, பிதாவின் சொல்லைப் பரிபாலநம் செய்கைக்காக தண்டகவநத்தில் ப்ரவேசித்தார்,

(௪௧,௨) செந்தாமரைக்கண்ணனான ஸ்ரீராகவன் அப்பெருங்காட்டில்புகுந்து அங்குள்ள விநோதங்களைப் பார்த்துக் களித்தவராய், போம்வழியில் வந்த விராதனென்னு மஸுரனைக்கொன்று அப்புறம்போய் சரபங்கமஹாமுனியையும், ஸுதீக்ஷ்ணரையும், அகஸ்த்யமஹாமுனிவரையும், அவர் தம்பியாகிய ஸுதர்சனரையும் பார்த்தார்.

(௪௨,௩)அகஸ்த்யருடையநியமனத்தின்படி,அவருடைய ஆஶ்ரமத்தில்வைத்திருந்தஇந்த்ரதநுஸ்ஸையும்,கத்தியையும், பாணங்களினேயவற்று எப்போதும் நிறைந்திருக்கிறஇரண்டு அம்பறாத்தூணிகளையும் ப்ரீதியுடன் எடுத்துக்கொண்டார்.

(௪௩,௪) ஸ்ரீராகவன் அந்த சரபங்காஶ்ரமத்திலிருக்கும் போது, ருஷிகள் அசுர ராக்ஷஸவதத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று இவரிடம் ப்ரார்த்திக்கைக்காக அங்குவந்தார்கள்.

(௪௪) ஸ்ரீராகவன், அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியே அரக்கர்களைக் கொல்லுகிறேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைசெய்தார்.

(௪௫) (அதாவது)—அக்கினியோடொத்த தேஜஸ்ஸையுடையராய் தண்டகவநத்தில் வாஸம்செய்கிற ருஷிகளைக்

தேந தத்ரைவ வஸதா ஜநஸ்தாநநிவாஸிநீ ।
விரூபிதா ஶூர்பணகா ராக்ஷஸீ காமரூபிணீ ॥ ௪௬ ॥

தத꞉ ஶூர்பணகாவாக்யாதுத்யுக்தாந் ஸர்வராக்ஷஸாந் ।
கரம் த்ரிஶிரஸம் சைவ தூஷணம் சைவ ராக்ஷஸம் ॥
நிஜகாந ரணே ராமஸ்தேஷாம் சைவ பதாநுகாந் । ௪௭ ॥
வநே தஸ்மிந்நிவஸதா ஜநஸ்தாநநிவாஸிநாம் ॥
ரக்ஷஸாம் நிஹதாந்யாஸந் ஸஹஸ்ராணி சதுர்தஶ ॥ ௪௮ ॥
ததோ ஜ்ஞாதிவதம் ஶ்ருத்வா ராவண꞉ க்ரோதமூர்சித꞉ ॥
ஸஹாயம் வரயாமாஸ மாரீசம் நாம ராக்ஷஸம் ॥ ௪௯ ॥

வார்யமாண꞉ ஸுபஹுஶோ மாரீசேந ஸ ராவண꞉ ॥
ந விரோதோ பலவதா க்ஷமோ ராவண தேந தே । ௫௦ ॥
அநாத்ருத்ய து தத்வாக்யம் ராவண꞉ காலசோதித꞉ ॥
ஜகாம ஸஹமாரீசஸ்தஸ்யாஶ்ரமபதம் ததா । ௫௧ ॥
தேந மாயாவிநா தூரமபவாஹ்ய ந்ருபாத்மஜௌ ।
ஜஹார பார்யாம் ராமஸ்ய க்ருத்ரம் ஹத்வா ஜடாயுஷம் ।
௫௨ ॥

குறித்து நான் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸர்களைக் கொல்லுகிறே னென்றார்.

(சசு) ஸ்ரீராகவன், அவ்வனத்தில் வாஸம்செய்துகொண் டிருக்கும்போது, இஷ்டமுள்ள வடிவை யெடுக்கவல்லளாய், ஜநஸ்த்தானத்தில் வாஸம்செய்கிற சூர்ப்பணகைஎன்கிற ஒரு ராக்ஷஸியை மூக்கையறுத்து விட்டார்.

(சஎ) பிறகு சூர்ப்பணகையின் சொல்லைக்கேட்டுச் சண்டைக்குவந்தஅரக்கர்களையும் அவர்களுக்குத்தலைவரான கரன், தூஷணன், த்ரிஶிரஸ்ஸுஎன்பவர்களையும் அவர்களு டைய ஸேனையையும் ஸ்ரீராமன் யுத்தத்தில் கொன்றார்.

(சஅ) அவ்வனத்தில் வாஸம்செய்கிறஸ்ரீராமன், அந்த யுத்தத்தில் ஜநஸ்த்தானத்திலிருக்கிற பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர் களைக் கொன்றார்.

(சகூ) பின்புஇராவணன், கரதூஷணர்கள்மாண்டுபோ னதை சூர்ப்பணகையறிவிக்கக்கேட்டு வெகுசினமுற்றவனாய் ஸ்ரீராமனுக்குத் தீங்குவிளைக்கைக்காக மாரீசனென்பவனைத் தனக்குத்துணையாக வேண்டிக்கொண்டான்.

(ருo) அந்த மாரீசன் "ஓ இராவணா! அந்த ஸ்ரீராமனு டைய பராக்கிரமத்தை ஜநஸ்த்தாந யுத்தத்தில் கேட்டாயன் றோ, இனி நீ அப்பெருமிடுக்கரோடு எதிர்ப்பது உனக்குரியத ன்று என்றுசொல்லி இராவணனைப்பலவிதமாகத் தடுத்தான்.

(ருக) இயமனாலேவுண்ட இராவணன் அம்மாரீசவச னத்தைச் சட்டை செய்யாமலே ஸ்ரீராகவன் வீற்றிருக்குமா ஶ்ரமத்திற்கு மாரீசனைக் கூட்டிக்கொண்டு போனான்.

(ருஉ) அங்கந்த மாரீசன் விசித்ரமான பொன்மா னுருவங்கொண்ட தன்னிடத்திலாவ லுற்றுப்பிடிக்கமுயன்ற ஸ்ரீராகவனையும் லக்ஷ்மணனையும் கைக்ககப்படாமல் வெகு

𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌤𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 । ௫௩ ॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌶𑍋𑌕𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌟𑌾𑌯𑍁𑌷𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌹 ।
𑌕𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌹𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌦𑌦𑌾𑌹 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃 । ௫௫ ॥
𑌸 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀𑌮𑍍 ॥
𑌶𑍍𑌰𑌮𑌣𑍀𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌾𑌮𑌭𑌿𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 । ௫௬ ॥

𑌸𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ॥
𑌶𑌬𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 । ௫௭ ॥

𑌪𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌣 𑌹 । ௫௮ ॥

தூரம் இழுத்துக்கொண்டு போனான். அவ்விராஜகுமாரர்களில்லாதகாலத்தில் இராவணன்புகுந்து ஸீதாதேவியை யெடுத்துக்கொண்டுபோகையில், அவளிடத்தில் பரிந்துவந்த ஜடாயுவையும் மடித்துவிட்டு அவளைத் தன்னிலங்கைக்குக்கொண்டுபோய் விட்டான்.

(ருங-உ) பிறகு ஸ்ரீராகவன்வந்து ஸீதையைக்காணாமல், தேடிக்கொண்டுபோகையில் குற்றுயிராய் அடிபட்டு விழுந்திருக்கிற ஜடாயுவைப்பார்த்து, ஸீதையை இராவணன்எடுத்துக்கொண்டுபோனதாக அவர் சொல்லக்கேட்டு மிக்கவருத்தமுற்றவராய்த்தியங்கிப் பிரலாபித்தனர்.

(ருச-ருரு) பிறகு ஜடாயுவுச்குநேர்ந்த ஆபத்தை நினைத்துப் பெருந்துன்பமுற்ற இராகவன் ஜடாயுவை தஹநம் செய்துவிட்டு ஸீதையைத் தேடிக்கொண்டுபோகையில் வழியில், பயங்கரமான உருவங்கொண்ட கபந்தனென்கிற அரக்கனைப் பார்த்தார்.

(ருரு உ) இராகவன் அந்தக்கபந்தனைக்கொன்று தஹநம் செய்தார். அவன் ஸ்வர்க்கத்தை யடைந்தான்.

(ருசா உ) அந்தக்கபந்தன்ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போகும்போது "ஓ இராகவனே! இவ்வழியேசென்றால் அங்கு நல்லொழுக்கமுடையவளாய், ஸந்யாஸாஶ்ரமமுள்ள ஒரு வேடுவஸ்த்ரீ இருக்கிறாள். அவளிருக்குமிடத்திற்கு நீர்செல்லும்" என்று சொன்னான்.

(ருஎ உ) அடியாருடைய துன்பத்தைத் தொலைக்கவல்ல மிகுந்த புகழையுடைய இராகவன் அவ்வேடுவஸ்த்ரீ யிருக்குமிடம்சென்றார். ராஜகுமாரனாகிய இராகவனுக்கு அவ்வேடுவச்சி சிறக்கப் பூஜை செய்தாள்.

(ருஅ) இராகவன் அங்கிருந்துசென்று பம்பைஎன்னும்ஸரஸ்ஸின்கரையில் ஹனுமானென்கிற வாநரத்தோடு சேர்ந்தார்.

ஸநாதனாநாம் சைவ ஸூத்ரேண ஸாகத:। ௧௮॥

ஸூத்ரபாத ச தத்வம் ஶம்ஸ ஶ்ராணோ மஹாபய:॥
குடித ஸுஷ்யபாவ்யத்தம் ஸீதாயா ஸ்வ விஶேஷத:। ௧௯॥

ஸூத்ரவ ஸ்வாவி தத்வம் ஶ்ராவ்யா ராஜஸ்ய வானர:॥
வகாரஸவ்யம் ராமேண ஸ்ரீதஶ்வோவாஸ்திஸாகஜ்ஞை:। ௨0॥

ததோ வானராஜேந சோராநாஜநம் ப்ரதி।
ராமாயாவேதிதம் ஸர்வம் ப்ரணயா ஹுதிதேநவ। ௨௧॥

ப்ரதிஜ்ஞாதம் ச ராமேண ததா வாலிவதம் ப்ரதி॥
வாலிந ஶ்வ பலம் தத்ர கதயாமாஸ வானர:। ௨௨॥

ஸூத்ர ஶங்கித ஶ்வா ஸீ நித்யம் வீர்யேண ராகவே॥
ராகவப்ரத்யயார்த்தம் து துந்துபே: காய முத்தமம்।
தர்ஶயாமாஸ ஸூத்ரவோ மஹாபர்வதஸந்நிபம்॥ ௨௩॥

உத்ஸ்மயித்வா மஹாபாஹு: ப்ரேக்ஷ்யாஸ்தி மஹாபல:।
பாதாங்குஷ்டேந சிக்ஷேப ஸம்பூர்ணம் தஶயோஜநம்॥
௨௪॥

பிபேத ச புநஸ்ஸாலாந் ஸப்தைகேந மஹேஷுணா।
கிரிம் ரஸாதலம் சைவ ஜநயந் ப்ரத்யயம் ததா॥ ௨௫॥

(ருஅ) அந்தஹநுமானுடைய சொற்படி இராகவன் ஸுக்ரீவனுடன் நேசித்தார்.

(ருகூ) பலசாலியாகிய இராகவன் தான்பிறந்ததுமுதல் நடந்தகதைகளை ஸுக்ரீவனுக்குச்சொல்லி ஸீதாதேவியின் விஷயமாகநடந்த கதைகளைப்பார்க்கச் சொன்னார்.

(சூ0) ஸுக்ரீவனும் இராமனுடைய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம கேட்டு மகிழ்ச்சியுற்றவனாய் அக்கினிமுன்பாக அவருடன் சிநேகம்செய்தான்.

(சூக) பிறகு வாநரராஜனாகிய ஸுக்ரீவன், வாலிக்கும் தனக்கும் நேர்ந்தவிரோதத்தின் வரலாற்றைக்கேட்ட ஸ்ரீராமனுக்கு, விஶ்வாஸத்தினால் கண்ணீர்விட்டுக்கொண்டே நடந்த கதைகளையெல்லாம் சொன்னான்.

(சூஉ) அப்பொழுது ஸ்ரீராகவன் தான் வாலியைக் கொல்வதாகப் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினார். அவருக்கு ஸுக்ரீவன் வாலியினுடைய பலத்தையெல்லா மறிவித்தான்.

(சூங) இந்த ஸ்ரீராகவன் வாலியோடொத்த பலமுள்ளவரோ அன்றோவென்று ஸுக்ரீவன் ஸம்ஶயித்தான்.

(சூச) இராகவனுடைய பலத்தையறிகைக்காக ஸுக்ரீவன், அங்குபெருமலைபோல் விழுந்திருந்த துந்துபியினுடைய வலியசரீரத்தைக்காட்டி "இதை வாலி தன் காலின் பெருவிரலினால் தூக்கியெறிவன்" என்றான்.

(சூரு) மஹாபலசாலியான இராகவன்அவ்வெலும்பைப் பார்த்து "இதெவ்வளவு?" என்று அலக்ஷ்யமாகக் காலின் பெருவிரலினலெடுத்துப் பத்துயோஜனைக் கப்புறம்போய் விழும்படி யெறிந்தார்.

(சூசூ) (வெகுநாளாய் உலர்ந்துகிடக்கிற அவ்வரக்கனுடையகாயத்தைதூக்கியெறிந்தமாத்திரத்தில்இவர்வாலியைக்

தத: ப்ரீதமநாஸ்தேந விஸ்வஸ்த ஸ்ஸ மஹாகபி: ।
கிஷ்கிந்தாம் ராமஸஹிதோ ஜகாம ச குஹாம் ததா ॥ ௬௭ ॥

ததோ(அ)கர்ஜத்தரிவர ஸ்ஸுக்ரீவோ ஹேமபிங்கள: ॥ ௬௭

தேந நாதேந மஹதா நிர்ஜகாம ஹரீஶ்வர: ॥ ௬௮ ॥

அநுமாந்ய ததா தாராம் ஸுக்ரீவேண ஸமாகத: ॥ ௬௮

நிஜகாந ச தத்ரைநம் ஶரேணைகேந ராகவ: ॥ ௬௯ ॥

தத ஸ்ஸுக்ரீவவசநாத் ஹத்வா வாலிநமாஹவே ।
ஸுக்ரீவமேவ தத்ராஜ்யே ராகவ: ப்ரத்யபாதயத் ॥ ௭௦ ॥

கொல்லவல்லவரோ என்று ஸுக்ரீவன்மனதில் சங்கித்தபடியை யறிந்து) இன்னு மவனுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகைக்காக ஒரு பெரியபாணத்தினால் ஏழுமராமரங்களையெய்தார். அந்த பாணம் அந்தமரங்களையும் அருகிருந்தமலையையும் பிளந்து பூமியுள்ளேசென்று கீழ்லோகங்களி லாறுவதாகிய ரஸாதலமென்கிற லோகத்தையும் பிளந்துவிட்டது.

(௬௭) அதைக்கண்ட ஸுக்ரீவன் இவர் வாலியைக் கொல்லவல்ல பலசாலிதானென்று நம்பிக் களிப்புற்றவனாய், அப்பொழுது இராகவனைக் கூட்டிக்கொண்டு வாலியைக் கொல்லுகைக்காக மலைக்குள் ளிருக்கிற கிஷ்கிந்தைக்குப் போனான்.

(௬௭உ) பிறகு ஸுக்ரீவன் ஸந்தோஷத்தினால் புகழ்பெற்று, "இனி நாம் வாநராதிபதியாவோம்" என்று நிஶ்சயித்துக்கொண்டு பெருங்கூச்சலிட்டான்.

(௬௮) அக்கூச்சலைக்கேட்டு வாலி கிஷ்கிந்தையில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பினான்.

(௬௮உ) இப்பொழுது நீர்யுத்தத்திற்குப்போவது உசிதமன்றென்றுதகைந்த தன்மனைவியான தாரையைநல்வார்த்தை சொல்லிச் சமாதாநப்படுத்தித் தான்வந்து ஸுக்ரீவனுடன் யுத்தம் செய்தான்.

(௬௯) அப்போர்க்களத்தில் இராகவன் ஓரம்பினால் வாலியை முடித்துவிட்டார்.

(௭௦) ஸுக்ரீவன் கேட்டுக்கொண்டபடியே ஸ்ரீராகவன் வாலியை யுத்தத்தில்முடித்து அவ்விராச்சியத்தைக்கொடுத்து ஸுக்ரீவனுக்கு முடிசூட்டினார்.

𑌸 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌦𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑌿𑌦𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௧ ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌤𑍇𑌰𑍍𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌲𑍀 ।
𑌶𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌪𑍍𑌲𑍁𑌵𑍇 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍 ॥ ௭௨ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌮𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥ ௭௩ ॥

𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍋𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭௪ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑌪𑌿 ।
𑌶𑍂𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ॥ ௭௫ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍈𑌤𑌾𑌮𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌰𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌰𑍍𑌷𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍃𑌚𑍍𑌛𑌯𑌾 ॥ ௭௬ ॥
𑌤𑌤𑍋 𑌦𑌗𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌕𑌪𑌿𑌃 ॥ ௭௭ ॥

(௭௧) வாநராதிபதியாகிய அந்த ஸுக்ரீவன் எல்லா வாநரர்களையும் திரட்டிக்கொண்டு வந்து ஸீதாதேவியைத் தேடிப்பிடிக்கைக்காக எல்லாத்திக்குக்களிலு மனுப்பினன்.

(௭௨) பிறகு தென்திக்கைநோக்கிச் சென்ற ஹநுமான், ஸீதை இலங்கையிலிருப்பதை ஸம்பாதி சொல்லக்கேட்டு அங்குபோகக்கருதி வழியில் நூறுகாதம்பரந்திருந்த கடலைத் தாண்டினர்.

(௭௩) அக்கரையில் இராவணன் பரிபாலித்துவருகிற இலங்காபுரியை யடைந்து, அங்கு அசோகவநத்தில் எப்போதும் ஸ்ரீராமனையே தியானித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸீதாதேவியைப்பார்த்தார்.

(௭௪) ஸீதாதேவிக்கு, ராமநாமாங்கிதமான மோதிரத்தைக்கொடுத்து ஸ்ரீராகவன் ஸீதையைப் பெறுகைக்குச் செய்யும்முயற்சியை யறிவித்து ஸமாதாநம்சொல்லி பிறகு இலங்கையின்கோட்டைவாசலை இடித்தார்.

(௭௫) அதைக்கேட்ட இராவணனு லேவுண்டுவந்த ஐந்து ஸேநாதிபர்களையும் ஏழு மந்திரி குமாரர்களையும் சூரனன அக்ஷனையும் கொன்றுவிட்டுப் பிறகு இந்திரஜித்து பிரயோகித்த பிரமாஸ்திரத்தினல் கட்டுண்டார்.

(௭௬) ஒருமுயற்சியின்றியே பிரமதேவனுடையவரத்தினல் தான் கட்டுண்ட அந்த அஸ்திரத்தின் கட்டு விடுபட்டுப் போனதை யறிந்த ஹநுமான், தன்னைக்கட்டியிழுக்கிற அரக்கர்களுடைய அபராதத்தைப் பொறுத்துக்கொண்டு (௭௭) பிறகு ஸீதையிருக்குமிடம்தவிர மற்றஇலங்கையை முழுதும் கொளுத்திவிட்டு ஸ்ரீராமனுக்கு ஸீதையைக்கண்ட ப்ரியத்தைச் சொல்லத் திரும்பிவந்தார்.

𑌸𑍋𑌽𑌭𑌿𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍।
𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌦𑌮𑍇𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௭௮॥

𑌤𑌤 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍀𑌰𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌧𑍇𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌶𑌰𑍈𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃॥ ௭௯॥

𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌿𑌃।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌲𑌂 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌮𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 ॥ ௮௦॥

𑌤𑍇𑌨 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌮𑌾𑌹𑌵𑍇।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ௮௧॥

𑌤𑌾𑌮𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌜𑌨𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿।
𑌅𑌮𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌾 𑌸𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌂 𑌸𑌤𑍀 ॥ ௮௨॥

𑌤𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌗𑌤𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑌭𑍌 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌃॥ ௮௩।

𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌮𑍍।
𑌸𑌦𑍇𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌗𑌣𑌂 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௮௪॥

𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌚𑍍𑌯 𑌚 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌮𑍍।
𑌕𑍃𑌤𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌮𑍋𑌦 𑌹॥ ௮௫॥

(௭௮) புத்திமானாகிய அந்த ஹநுமான் ஸ்ரீராமனிடம் வந்து அவரை ப்ரதக்ஷிணம் செய்து "பார்த்தேன் ஸீதையை" என்று சொல்லி அங்கு நடந்த கதைகளைச் சொன்னார்.

(௭௯) பின்பு ஸ்ரீராமன் ஸுக்ரீவனுடன் கடற்கரையையடைந்து (அங்கு அணை செய்யக்கருதி வருணனை வேண்டிக்கொள்ள அவன் வாராமையால் சினமுற்று) அக்கடலை பாணங்களினால் வியாகுலம் செய்துவிட்டார்.

(௮0) பின்பு ஸமுத்ரராஜன் தன் மனைவிகளுடன் ஸ்ரீராமனிடம் வந்தான். அந்த ஸமுத்ரராஜனுடைய உத்தரவின்படி நளனென்பவனைக்கொண்டு கடலிலணைகட்டினார்.

(௮௧) அவ்வணையின் வழியே இலங்கையிற் சென்று போர்க்களத்தில் இராவணனைக்கொன்று ஸீதையையடைந்து, அநந்தரம், இந்நாள பிறரகத்திலிருந்த இவளை எப்படி அங்கீகரிப்போமென்று வெட்கித்திருந்தார்.

(௮௨) அநந்தரம், எல்லோரும் ஸீதையை பதிவ்ரதையென்று நம்புகைக்காக ஜனக்கூட்டத்தின் நடுவில் இராகவன் ஸீதையைப்பார்த்து 'நீ அக்னிப்ரவேசம் பண்ணவேண்டும்' என்று கடூரமாகமொழிந்தார். ஸீதாதேவி அச்சொல்லைப்பொறுக்கமாட்டாதவளாய் அக்கினியில் குதித்தாள்.

(௮௩) பிறகு "இவள் மஹாபதிவ்ரதை" என்று அக்கினிதேவன்சொல்லக்கேட்டு, ஸீதாதேவியை எவ்விதத்திலும் தோஷமற்றவளாயறிந்து மிகவும் ஸந்தோஷித்தார். அப்பொழுது தேவர்கள் இவரைக்கொண்டாடினார்கள்.

(௮௪) ஸ்ரீராகவன்செய்த ராவணவதமாகிற அப்பெருந்தொழிலினால் தேவர்களும் ருஷிகளும் மற்றும் மூன்றுலகங்களிலுள்ள பிராணிகளும் மரம்முதலானவைகளும் களித்தனர்.

(௮௫) விபீஷணனை ராக்ஷஸராஜனாக இலங்கையில்முடிசூட்டித் தான் கடற்கரையில், "இராவணனைமுடித்து உனக்கு இராச்சியத்தைத் தருகிறேன்" என்று சொன்னபடி செய்து மனதிலுள்ள தாபம் தீர்ந்து இராகவன் ப்ரீதியையடைந்தார்.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ௮௬ ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌸𑌰𑍍𑌜𑌯𑌤𑍍 ॥ ௮௭ ॥
𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌨𑍍 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃 ।
𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍁𑌹𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌯𑌯𑍌 𑌤𑌦𑌾 ॥ ௮௮ ॥
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌜𑌟𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑌘𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௮௯

𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌮𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌭𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௯௦ ॥

𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥ ௯௧ ॥
𑌨 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑍍𑌸𑍁 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑌃 ।
𑌨 𑌵𑌾𑌤𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌜𑍍𑌵𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌨 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌭𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 । ௯௨ ॥
𑌨𑌗𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑍇 𑌤𑌥𑌾 । ௯௩

(அசு) ஸ்ரீராகவன், தேவர்களின் வரத்தினல் யுத்தத்தில் செத்ததுபோன வாநரர்களை யெழுப்பிக்கொண்டு அவர்களுடன்கூட புஷ்பகவிமாநத்திலேறி அயோத்திக்குச் செல்லப்புறப்பட்டார்.

(அஎ) பரத்வாஜ மஹாமுனிவருடைய ஆஶ்ரமத்தை யடைந்து, அங்குநின்றும் இராகவன், தான் வருவதாக பரதனுக் கறிவிக்க அவரிடம் ஹநுமானை அனுப்பினர்.

(அஅ) ஸ்ரீராமன் முன்நடந்தகதைகளை ஸுக்ரீவனுடன் சொல்லிக்கொண்டு புஷ்பகத்தின்மேலேறி, பரத னிருக்கிற நந்திக்ராமமென்கிற ஊருக்குச்சென்றார்.

(அகூ) அந்த நந்திக்ராமத்தில் ஸ்ரீராகவன் தம்பிகளுடன்கூட இந்நாள் தரித்த சடையைவாங்கி நீராடி ஸீதாதேவியுடன்ஸிம்ஹாஸநத்திலுட்கார்ந்துபட்டாபிஷேகம்செய்துகொண்டு இராச்சியத்தை யடைந்தார்.

(கூ0) அக்காலத்தில் ஜநங்கள் உடம்பில் மயிரெழுத்து மனக்களிப்புற்றுத் தாம் விரும்பின விருப்பத்தை யெல்லாமடைந்து ஸந்தோஷத்துடனே உடல்பருத்து தர்மமான நடவடிக்கைகளை நடத்திக்கொண்டு, மனவருத்தமும் சரீரத்தில் ரோகமு மற்றவராய் ஏழமைத்தனத்தினு லுண்டான பயமு மற்றவரானார்கள்.

(கூக) அக்காலத்தில் ஜனங்கள் தங்கள்புத்திர மரணத்தைப் பார்க்கப்போகிறதில்லை. பெண்கள் தங்கள்பர்த்தாவின் மரணத்தைப்பாரார்கள். அவர்களிடத்திலன்புற்றவராயிருப்பார்கள்

(கூ௨) அக்கினியினுலாவது ஜலத்தினுலாவது காற்றினுலாவது ஜ்வரத்தினுலாவது பசியினுலாவது திருடர்களினுலாவது எவர்க்கும் எவ்விதமான பாதையும் உண்டாகாது.

(கூ௩) பட்டணங்களில் செல்வமும் தேசங்களில் தானியமும் ஸம்பூர்ணமாக உண்டாகப் போகிறது. ஜநங்கள் க்ருதயுகத்திற்போல் இந்த த்ரேதாயுகத்திலும் ஸந்தோஷத்தை யடைவார்கள்.

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌶𑌤𑍈𑌰𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌃॥ ௯௪
𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿।
𑌅𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
௯௫॥

𑌰𑌾𑌜𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌂𑌚𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌸𑍍𑌵𑍇𑌧𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
௯௬॥

𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌦𑌶𑌵𑌰𑍍𑌷𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚।
𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥
௯௭॥

𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍।
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥ ௯௮

𑌏𑌤𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌨𑌰𑌃।
𑌸𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌸𑌗𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇॥ ௯௯

𑌪𑌠𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋 𑌵𑌾𑌗𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌪𑌤𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍।
𑌵𑌣𑌿𑌗𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑌣𑍍𑌯𑌫𑌲𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍
𑌜𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍀𑌯𑌾𑌤𑍍॥ ௧௦௦॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌸𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

(௯௪-௯௫) ஸ்ரீராகவன் அனேக அஸ்வமேதங்களையும் பஹு ஸுவர்ணகமென்கிற யாகங்களையும்செய்து பதினாயிரம் கோடிகோதானமும் செய்து பிராமணர்களுக்கு அளவற்ற த்ரவ்யத்தைக் கொடுத்து பிறகு பரப்ரஹ்மஸ்வரூபமான தன்னுடைய லோகத்தை யடையப்போகிறார்.

(௯௬) ஸ்ரீராகவன் அனேகம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுத்து பரிபாலநம் செய்வார். பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களாகிய நால்வகை வர்ணத்திலுள்ளாரை அவ்வவஜாதிக்குரிய தர்மத்தில் நடத்திவைப்பார்.

(௯௭) பதினோராயிரம் வருஷம் ஸ்ரீராமன் ஜநங்களைப் பரிபாலநம் செய்து பிறகு ஸ்ரீவைகுண்ட மஹாநகரத்தை யடையப்போகிறார்.

(௯௮) இந்த ஸங்க்ஷேபராமாயணமானது, வேதங்களைப் போல் தன்னை நியமத்துட னோதுமவர்களுக்குப் புண்ணியத்தைவிளக்கும்.பாபத்தைத்தொலைக்கும்.பரிசுத்தியையுண்டாக்கும் இதை நியமத்துட னோதுகிறவன் ஸகல பாபங்களில் நின்றும் விடுபடுவான்.

(௯௯) ஆயுஸ்ஸை வளர்க்கக்கடவதாய், ஸ்ரீராமனுடைய முற்கதைகளை யுரைக்கிறஇந்தபாலராமாயணத்தை நியமமாக ஓதுகிறவன் புத்திர பௌத்திரர்களுடனும் பந்து மித்திரர்களுடனும்கூடி (இங்கிருக்கும் நாள் ஐஹிகபோகங்களை புஜித்துப் பின்பு) ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைவிட்டு வைகுந்தமாநகரத்தில்சென்று அங்குள்ளவர்களினால் பூஜிக்கப்படுவான்.

(௧௦௦) பிராமணன் இந்த ஸங்க்ஷேப ராமாயணத்தைப் பாடம் செய்தானாகில் ஸகல வேதார்த்தங்களையும் அறியவல்லவனாவான்.க்ஷத்திரியன் பெரிய இராச்சியத்தை யாளவல்ல சக்கிரவர்த்தியாவான். வைசியன் வியாபாரத்தில் பெரியலாபத்தையடைவான்.சூத்திரன் (இதைகேட்டானாகில்)அந்தச்சாதியில் பெருந்தன்மையையடைந்து புகழப்படுவான்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 - 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌗𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌤𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌹𑌯𑌮𑍇𑌧𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑌿𑌯𑌮𑌃 𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌗𑌣𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌬𑌲𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 ॥ ௨ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑍈 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌬𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑌾𑌶𑌿𑌰𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌗𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌋𑌶𑍍𑌯𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌽𑌥 𑌸𑌾𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥ ௫ ॥

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் பாலகாண்டம்.

ஸ்ரீராமாவதார ஸர்கம்.

(க) மஹாநுபாவனாகியதசரதனுடையஅந்தஅஶ்வமேத யாகமும் புத்ரகாமேஷ்டியும் முடிந்தபின் இந்த்ராதிதேவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய ஹவிஸ்ஸின் பாகங்களை வாங்கிக்கொண்டு வந்தபடியே தங்கள் தங்களிடம் திரும்பிப்போனார்கள்.

(உ) தசரதமஹாராஜன் தன்னுடைய யாகதீக்ஷை முடிந்தபின் பார்யைகளோடு கூடினவராய்க்கொண்டு வேலைக்காரர்களோடும் ஸேனைகளோடும் யானை குதிரை முதலியவற்றோடும்கூட அயோத்தியில் பிரவேசித்தார்.

(ங) அந்த யாகத்திற்காக வந்த அரசர்கள் தசரதமஹாராஜனால் நன்றாக அவரவர்களுடைய யோக்யதைக்குத் தக்கபடி பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய், வஸிஷ்ட்டமஹாமுனிக்கு வந்தநம்செய்து ஸந்தோஷத்துடனே தங்கள் தங்கள் தேசத்தையடைந்தார்கள்.

(ச) அவ்வரசர்கள் அயோத்தியில்நின்றும் புறப்பட்டுத் தங்கள் பட்டணங்களுக்குப் போகும்போது அவர்களுடைய ஸேனைகள், தசரதமஹாராஜனால் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்த்ராதிகளையுடுத்திக்கொண்டு களிப்புற்று ஸ்வச்சமாகவிளங்கின.

(ரு) அவ்வரசர்கள் போனபின் தசரதமஹாராஜன் வஸிஷ்ட்டர் முதலிய பிராமணோத்தமர்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு அயோத்திமாநகரத்தில் பிரவேசித்தனர்.

(சா) ருஶ்யஶ்ருங்கமஹர்ஷியும் தசரதனால் நன்றாய்பூஜிக்கப்பட்டவராய், பரிஜநங்களோடுகூடிய ரோமபாதனென்கிற அரசன் பின்செல்லத், தன்னுடைய பார்யையாகிய சாந்தையென்பவளுடன்கூட அங்குநின்றும் புறப்பட்டுப்போனார்.

𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌖𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 ॥ ௭

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌋𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌮𑌤𑍍𑌯𑌯𑍁𑌃 ॥ ௭½

𑌭𑌗𑌵𑌦𑌵𑌤𑌾𑌰𑌃

𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑍇 𑌮𑌾𑌸𑍇 𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌾𑌵𑌮𑌿𑌕𑍇 𑌤𑌿𑌥𑍌 ॥ ௮
𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍇𑌽𑌦𑌿𑌤𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁
𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌤𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌨𑌾 𑌸𑌹 ॥ ௯ ॥
𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌽𑌜𑌨𑌯𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௦ ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑍈𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 । ௧௦½

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍁𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌰𑍇𑌣 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑌦𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌰𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 । ௧௧½

𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃

(எ) தசரதமஹாராஜன் இப்படியேமற்றபிராமணேத்தமர்களையு மனுப்பிவிட்டு,நினைத்தகாரியம் குறையின்றி நிறைவேறப்பெற்றவராய் புத்ரஜநநத்தையே நிரீக்ஷித்துக்கொண்டு அயோத்தியில் ஸுகமாக வாஸம் செய்தார்.

(எ௧) புத்ரகாமேஷ்டி யென்னும் யாகம் முடிந்தபின் ஆறு ருதுக்கள் கழிந்தன.

(அ) பின்பு,பன்னிரண்டாவதுமாஸமான சித்திரைமாஸத்தில் நவமிதிதி(கூ-க௦௧)புநர்வஸுநக்ஷத்ரம்கூடின திநத்தில், ஐந்துக்ராஹங்கள் உச்சமாயிருந்தவளவில், (அதாவது—ஸூர்யன் மேஷராசியிலும், குரு கடகராசியிலும், சுக்ரன் மீனராசியிலும், செவ்வாய் மகரத்திலும், சனி துலாராசியிலும்,இருந்தவளவில்,) கர்கடலக்நத்தில், குரு சந்திரனேடு கூடியிருந்தவளவில், கௌஸல்யாதேவி, ஸகல ஜகத்துக்கும் நாயகராய், ஸமஸ்தபிராணிகளுக்கும் வந்தநீயராய், ஸாமுத்ரிக சாஸ்த்ரத்திற்சொல்லிய ஸமஸ்தமானஉத்தமபுருஷ லக்ஷணங்களோடு கூடினவராய், விஷ்ணுவினுடைய (ஆவேசத்தையுடையதாய் புத்ரகாமேஷ்டியாகத்தில் அக்நிபுருஷனல் தசரதமஹாராஜன் பொருட்டு கொடுக்கப்பட்டதான பாயஸத்தினுடைய) பேர் பாதிபாகத்தினலுண்டானவராய், மஹாபாக்யவானய், பித்ருக்களை நரகத்தில் நின்று முத்தரிப்பிக்குமவராய், தசரதமஹாராஜனுடைய மனேல்லாஸத்தை வ்ருத்திபண்ணுமவரான ஸ்ரீ ராமபிரானைப் பெற்றனள்.

(கக௧) அளவிடவொண்ணுதபடி அபரிமிதமான தேஜஸ்ஸையுடைய அந்த புத்திரனைப்பெற்று கௌஸல்யாதேவி, வஜ்ராயுதத்தைக் கையிலேந்திய தேவேந்திரனைப்பெற்ற அதிதியென்பவளைப்போல் மிகவும் விளங்கினள்.

(கஉ௧) ஸமஸ்தமான ஸத்புருஷகுணங்களோடு கூடினவராய், விஷ்ணுஸ்வரூபியாகிய இராமபிரானுடைய நான்கா

𑌅𑌥 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍌 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌽𑌜𑌨𑌯 𑌤𑍍𑌸𑍁𑌤𑍌 ।
𑌵𑍀𑌰𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍁𑌶𑌲𑍌 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌰𑌰𑍍𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍌 । ௧௩ ॥

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌜𑌾𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌮𑍀𑌨𑌲𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌧𑍀𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌪𑍇𑌜𑌾𑌤𑍌𑌤𑍁𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀𑌕𑍁𑌳𑍀𑌰𑍇𑌽𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌿𑌤𑍇𑌰𑌵𑍌 ।
௧௪ ॥

𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨 𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ।
𑌗𑍁𑌣𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌨𑍁𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌪𑌦𑍋𑌪
𑌮𑌾𑌃 । ௧௫ ॥

𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌯𑍋 𑌨𑍇𑌦𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌖𑌾𑌚𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁
𑌤𑌾 । ௧௬ ॥

வது அம்ஸமாய்,(அதாவது ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுவினுடைய எட்டாவதுஅம்ஸமாய்,)நிகரற்ற பராக்கிரமத்தை யுடையவரான பரத னென்பவர் கைகேயிதேவியினிடத்தில் நின்று மவதரித்தார்.

(கங-௰) பின்பு, விஷ்ணுவினுடைய அம்ஸமாய், ஸகலமான அஸ்த்ரவித்யைகளில், வெகுநிபுணர்களாய்,மிக்க பராக்ரமமுள்ளவர்களாய்"லக்ஷ்மணன், சத்ருக்நன்" என்று பெயரை யுடையவர்களான இரண்டுபுத்திரர்களை ஸுமித்ராதேவி பெற்றாள். (இங்கு-ஸ்ரீராமன் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவினுடைய பாதி அம்ஸமென்றும்,இலக்குமணன் நாலிலோரம்ஸமென்றும், பரதன் எட்டிலோரம்ஸமென்றும், மற்ற எட்டிலோரம்ஸம் சத்ருக்நனென்றும் கண்டுகொள்க)

(கச-௰) பரதனென்பவர் புஷ்யநக்ஷத்திரத்தில் மீனலக்நத்தில் நிர்மலமான புத்தியுடையராய் அவதரித்தார். ஆயில்ய நக்ஷத்திரத்தில் கடகலக்நத்தில் லக்ஷ்மணனும் சத்ருக்நனும் அவதரித்தார்கள். (இராமபிரானவதரித்த இரண்டாம் நாள் ஸூர்யோதயத்திற்குக் கொஞ்சம்முன்னே பரதனும், மத்தியானத்தில் மற்ற இருவரு மவதரித்தார்கள்).

(கரு-௰) * ப்ரோஷ்ட்டபதமென்னும் நக்ஷத்ரங்களோடொத்த காந்தியையுடையவர்களாய், மஹாகுணசாலிகளாய், தசரத மஹாராஜனுக்குத் தகுந்தவர்களான ராம லக்ஷ்மண பரத ஶத்ருக்நர்களென்கிற நான்குபுத்திரர்க ளவதரித்தனர்.

(கசு-௰) அப்பொழுது கந்தர்வர்கள் இனிமையாகப்பாடினர். அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் நர்த்தனம் செய்தனர். தேவலோகத்தில் பேரீ வாத்தியங்கள் முழங்கின. ஆகாயத்தில் நின்றும் பூமழை பெய்தது.

---

* ப்ரோஷ்ட்டபதமென்று - பூரட்டாதி உத்திரட்டாதிகளுக்குப்பெயர். அவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களும் முன்னிரண்டும் பின்னிரண்டுமாக நான்கு நக்ஷத்திரங்களா யிருக்கும்.

𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌸𑍀𑌦𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌕𑍁𑌲𑌃॥ ௧௭॥

𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌨𑌸𑌮𑍍𑌬𑌾𑌧𑌾 𑌨𑌟𑌨𑌰𑍍𑌤𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃।
𑌗𑌾𑌯𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌵𑌿𑌣𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌦𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌰𑍈𑌃॥
௧௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌯𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌦𑍌 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍂𑌤𑌮𑌾𑌗𑌧𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍।
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍋𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌃॥
௧௯॥

𑌅𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍॥ ௧௯½॥

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌕𑍈𑌕𑌯𑍀𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍॥
𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌮𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾। ௨௦½॥

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾॥ ௨௧॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌪𑍌𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌾𑌨𑌪𑌦𑌾𑌨𑌪𑌿।
𑌅𑌦𑌦𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍌𑌘𑌮𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁॥ ௨௨॥

(கஎ) அயோத்திமாநகரத்தில் வீடுகள்தோறும் ஜநங்கள் கூட்டம் கூட்டமாகக் கூடி பெரிய உத்ஸவம் கொண்டாடினார்கள்.

(கஅ) அப்பட்டணத்தில் வீதிகள்தோறும் ஜநங்கள் நிறைந்திருந்தன; நாட்டியம்பண்ணுகிறவர்களும் நர்த்தநம்செய்கிறவர்களும் பாடுகிறவர்களும் வாத்தியமடிக்கிறவர்களும் மற்றும் ஸ்தோத்ரம் முதலானவை செய்கிறவர்களும் சேர்ந்து தங்கள் தங்கள் தொழில்களைச் செய்தார்கள்; அதினால் தெருக்களில் பேரொலி யுண்டாயிற்று.

(கக) தசரதமஹாராஜன், பௌராணிகர்களுக்கும், வம்ஶாவளி சொல்லுகிறவர்களுக்கும், துதிக்கிறவர்களுக்கும் பஹுமானமாக வஸ்த்ரபூஷணாதிகளைக் கொடுத்தார். பிராமணர்களுக்குப் பசுக்களையும் தக்ஷிணைகளையும் கொடுத்தார்.

(கக௱) (லக்ஷ்மணன் பிறந்தது முதல்) பதினொரு நாள் கழிந்தபின் இந்நால்வர்க்கும் நாமகரணம் செய்தார்.

(உ௦௱) மஹாகுணசாலியாகிய பெரிய பிள்ளைக்கு இராமனென்றும், கைகேயியின் பிள்ளைக்கு பரதனென்றும், ஸுமித்ராதேவியின் பிள்ளைகளில் மூத்தபிள்ளைக்கு லக்ஷ்மணனென்றும், மற்றொருபிள்ளைக்கு சத்ருக்நனென்றும் பெயரிட்டார்.

(உக) (க்ஷத்திரியர்கள் புரோகிதர்களைக்கொண்டு நாமகரணம் செய்விக்க வேண்டுமென்று சாஸ்த்ரம் சொல்லுகையாலே, அப்பொழுது வஸிஷ்டபகவான் வெகு சந்தோஷத்துடன் இந்நால்வருக்கும் தான் நாமகரணத்தைச் செய்தார்.

(உஉ) அந்த நாமகரணத்துக்கங்கமாக அந்நகரத்திலும் தேசங்களிலு முள்ள ப்ராஹ்மணர்களுக்கு போஜனமளித்தார். அபரிமிதமாய் அநேகவிதமான ரத்நங்களை தக்ஷிணையா

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾 𑌣𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍 । ௨௨ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌕𑍇𑌤𑍁𑌰𑌿𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑌃𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 ।
𑌬𑌭𑍂𑌵𑌭𑍂𑌯𑍋𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑍂𑌰𑌿𑌵𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥
௨௩ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑌃 𑌶𑍂𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍋𑌪𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃
௨௪ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾 𑌮𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥
𑌇𑌷𑍍𑌟 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕 𑌇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌃। ௨௫ ॥

𑌗𑌜𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 ऽ𑌶𑍍𑌵 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌚 𑌰𑌥𑌚𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ॥
𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑌤𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑍇 𑌰𑌤𑌃 ॥
௨௬ ॥

கக் கொடுத்தார்.(௨௨ ௭)இப்படி நாமகரணம் தொடங்கி அந்ந ப்ராஸநம் முதலிய மற்ற ஸம்ஸ்காரங்களையும் செய்வித்தார்.

(௨௩ ௭) அந்நால்வரில் மூத்தவராகிய ஸ்ரீராமன் கொடி கட்டினாற்போல் குலத்துக்குப்ரகாசகராய், பிதாவாகிய தசரத மகாராஜனுக்கு மிகஅன்பராய், ப்ரஹ்மாவைப்போல் ப்ராணி களுக்கு ப்ரீதிசெய்யத்தக்கவரா யிருந்தார்.

(௨௪ ௭) எல்லாப்பிள்ளைகளும் வேதாத்யயநம் செய்தார் கள், பராக்ரமவான்களானார்கள்.உலகத்தாருக்கு நன்மைசெய் வதில் ப்ரீதியுடையவரானார்கள். வேதாத்யயநம் செய்ததே யன்றி அதினர்த்தத்தையும் செவ்வையாகஅறிந்தார்கள்,அறி ந்தமாத்ரமன்றிக்கே அதிற்சொல்லியபடி தயை முதலியகுண ங்களையுடையவ ரானார்கள்.

(௨௫ ௭) அவர்களில் ஸ்ரீராமன் பகுப்ரதாபவானாய்,யத்நி த்தகார்யத்தை முடிக்கவல்ல பராக்ரமசாலியாய், களங்க மற்ற சந்திரனைப்போல் உலகத்தாரனைவர்க்கும் ப்ரியமாகப் பார்க்கத்தக்க ஸௌந்தர்ய முடையவரானார்.

(௨௬ ௭) ஆனைமேலும்குதிரைமேலும்தேரின்மேலுமேறி அவற்றை நடத்தும்போது "இவரைப்போல் நடத்தவல்லா ரொருவருமில்லை" என்று எல்லாராலும் புகழத்தக்கவராயிரு ந்தார்.தநுர்வேதத்தைநன்றாயறிந்தவர்.தாய்தந்தைகளுடைய ஶுஶ்ரூஷையில் ஊற்றமுடையவராயிருந்தார்.

𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥
௨௭ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑌃 ॥
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋𑌬𑌹𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌇𑌵𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ௨௮ ॥

𑌨 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌮𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑍀𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌨 𑌚 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 । ௨௯ ॥

𑌯𑌦𑌾 𑌹𑌿 𑌹𑌯𑌮𑌾𑌰𑍂𑌢𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥
𑌅𑌥𑍈𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌸𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌲𑌯𑌨𑍍
௩௦ ॥

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌵𑌰𑌜𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑌃 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑍈𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌚𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃,

𑌸𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃
𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌃। ௩௨ ॥

𑌤𑍇 𑌯𑌦𑌾 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌃 ॥
𑌹𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌨𑌃। ௩௩ ॥

(உஎ) லக்ஷ்மணன், ஸகலலோகங்களுக்கும் அதிப்ரியராய் தனக்கு ஜ்யேஷ்ட்ட ப்ராதாவான ஸ்ரீராமனுடைய விஷயத்தில் பிறந்ததுமுதல் எப்போதும் மிக்கபக்தியையுடையராய் அந்தராமபக்தியாகிற லக்ஷ்மியை மேன்மேலும் வளர்த்திக்கொண்டு விளங்கினர்.

(உஅ) இராமபக்தியாகிற லக்ஷ்மியினல் பரிபூர்ணராகையால் லக்ஷ்மணனென்று பெயரையுடையராய் ஸ்ரீராமனுக்கு ஸமஸ்தப்ரகாரத்தாலும் ப்ரியத்தையே செய்பவராய்க்கொண்டு, அவருக்கு சரீரமெடுத்து வெளியிலே திரிகிற மற்றொரு ப்ராணன்போலே யிருந்தார்.

(உகூ) புருஷோத்தமனுகிய ஸ்ரீராமன் அந்தலக்ஷ்மணனேவிட்டு உறங்கவேமாட்டார், கௌஸலேயார் கொண்டுவந்த ருசிகரமான அந்நத்தையும் அந்தலக்ஷ்மணனேவிட்டுபுஜிக்கமாட்டார்.

(ஙo) ஸ்ரீராமன் குதிரையேறி வேட்டைக்குப் போம்போது, அவருக்கொரு தீங்கு நேரிடாதிருக்கவேண்டுமென்று தான் வில்லேக்கையிலேபிடித்து அவருக்கு நாலுபக்கத்திலும் பாதுகாத்துக்கொண்டு அக்குதிரையின் பின்னே யோடுவார்.

(ஙக) இப்படியே லக்ஷ்மணனுடைய தம்பியாகியசத்ருக்நனும் பரதனுக்கு ப்ராணனேக்காட்டிலும் ப்ரியமாயிருந்தார். பரதனும் சத்ருக்நனுக்கு அப்படியே ப்ரியமாயிருந்தார்.

(ஙஉ) தசரதமஹாராஜன், நான்கு திக்பாலர்களோடு கூடிய ப்ரஹ்மதேவனேப்போல், மஹாபாக்யசாலிகளாய் ப்ரியப்பட்டவர்களான நான்கு புத்திரர்களுடன்கூடி பகுப்ரீதியையுடையராயிருந்தார்.

(ஙங) அந்தப்பிள்ளேகள் தக்கவயஸ்ஸு வந்தவுடனே ஜ்ஞானவான்களாய், ஸகலகுண பரிபூர்ணராய், செய்யத்தகாத காரியத்தைத் தெரியாமல்செய்துவிட்டால்பின்பு "அய்யோ!

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑍇𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌧𑌿𑌪𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।

𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾 𑌵𑍈𑌦𑌿𑌕𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑍇 𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌿𑌤𑍃𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌣𑌰𑌤𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌚 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
௩௫ ॥

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 । ௩௬ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 । ௩௭ ॥

𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ।
𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌗𑌾𑌧𑌿𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
௩௮ ॥

இதைச்செய்தோமே'' என்றுவெட்கித்தவர்களாய், குணவான் களென்று உலகத்தில் புகழ்பெற்றவர்களாய், ஸகலமானலௌகிக வைதிகங்களையு மறிந்தவர்களாய், மேல்வருமவற்றையெல்லாம் முன்னமேயறியவல்லவர்களாயெப்போதானார்களோ அப்பொழுது (ருசு ௭) இப்படிப்பட்ட மஹிமையுடையவர்களாய் விளங்காநின்ற தேஜஸ்ஸை யுடையவர்களாயுள்ள அப்பிள்ளைகளின்பிதாவாகியதசரதமஹாராஜன் அவர்களைக்கண்டு, லோகநாயகனானபிரமதேவனைப்போல்ஸந்தோஷமடைந்தவரானார்.

(ருரு ௭) இப்படி தங்கள் பிதா தங்கள் விஷயமாக ஸந்தோஷிப்பதைக்கண்டு, மநுஜோத்தமர்களாகிய அந்நான்கு பிள்ளைகளும், மற்றும் வேதங்களோடு ஸம்பந்தித்த ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸம் புராணம் முதலியவைகளைமென்மேல் அத்யயநம் செய்து, தாய்தந்தைகளுடைய பரிசர்யையில் ப்ரீதியுடையவர்களாய், தநுர்வித்யையிலும் நிபுணர்களானார்கள்.

(ருகூ ௭) பின்பு தசரதமஹாராஜன், வஸிஷ்டமஹாமுனிவரையும் பந்துஜநங்களையும்கூட்டி, இப்பிள்ளைகளுடைய குணங்களுக்கும் வயஸ்ஸுக்கும் குலத்துக்கும்நடத்தைக்கும் சரியான குணாதிகளையுடைய பெண்களை இவர்களுக்கு விவாஹம் செய்விக்கவேண்டுமென்று யோசித்தார்.

(ருஎ ௭) இப்படி மஹாநுபாவனாகிய தசரதமஹாராஜன் மந்திரிகள் நடுவில் உட்கார்ந்து யோசித்துக்கொண் டிருக்குமளவில், ஸகலகார்யங்களையும் தானேசெய்து முடித்துக்கொள்ளவல்ல மஹாதேஜஸ்ஸை யுடைய முனிஶ்ரேஷ்டரான விஶ்வாமித்ரர் வந்தார்.

(ருஅ ௭) அந்த விஶ்வாமித்ரர் தசரதமஹாராஜனைப் பார்க்கக்கருதி த்வாரபாலர்களைப்பார்த்து "நீங்கள் சீக்கிரமாயோடி குசிககோத்ரத்தில்பிறந்த காதியின்பிள்ளையாகிய நான் வந்திருக்கிறேனென்றறிவியுங்கள்'' என்றார்.

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌵𑍁𑌃
𑌸𑌂𑌭𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃। ௧௯

𑌤𑍇 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍃𑌷𑌿𑌂 𑌤𑌦𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌵𑍇𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑌵𑍇 𑌤𑌦𑌾। ௨௦

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍁𑌰𑍋𑌧𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌜𑍍𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑌂𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑌮𑌿𑌵 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌃 ௨௧

𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌾𑌪𑌸𑌂 𑌸𑌂𑌶𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍॥
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌦𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌤𑌤𑍋 𑌽𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌹𑌾𑌰𑌯𑌤𑍍।
௨௨॥

𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ॥
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑍍। ௨௩॥

𑌪𑍁𑌰𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌜𑌨𑌪𑌦𑍇 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌚
𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌃। ௨௪

𑌅𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌿𑌪𑌵𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
௨௫।

(ங௯) த்வாரபாலர்கள் அவர் பேச்சைக்கேட்டு, கொஞ்சம் தாமஸித்தால் இவர் சபித்துவிடுவாரென்று பயந்து, இவர்வரவின் வரலாற்றை யோசிக்கமுடியாதபடிப்ராந்தியுற்றவர்களாய், உடனே அரசனுக்கறிவிக்கஅனைவருமோடினார்கள்.

(௪0) அவர்கள் அரசனுடைய மாளிகையிற் சென்று, தசரதனிடம், விஶ்வாமித்ரர் வந்திருப்பதை யறிவித்தார்கள்.

(௪௧) தசரதமஹாராஜன் அவர்கள் சொல்லைக்கேட்டு ப்ரஸந்நசித்தனாய்க் களிப்புற்று, புரோஹிதருடன்கூட, தேவேந்த்ரன் பிரமதேவனை யெதிர்கொள்வதுபோல், விஶ்வாமித்ரரை யெதிர்கொண்டார்.

(௪௨) தேஜஸ்ஸினால்ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கிறமஹா பயங்கரமான வ்ரதத்தையுடைய அந்த விஶ்வாமித்ரமஹர்ஷியை தசரதமஹாராஜன்பார்த்து முகமலர்ச்சியுடனே அருகே சென்று அர்க்யத்துக்காக ஜலத்தை ஸமர்ப்பித்தார்.

(௪௩) அந்த விஶ்வாமித்ரபகவான், சாஸ்த்ரவிதிப்படியே தசரதன் ஸமர்ப்பித்த அர்க்யத்தை அங்கீகரித்துப்பின்பு அரசனுடைய மென்மேல் ஆதாயங்களையும், உள்ளவற்றின் க்ஷேமத்தையும் விசாரித்தார்.

(௪௪) பட்டணம், தேசம், தநத்தினிருப்பு, பந்துக்கள், ஸ்நேஹிதர்கள் ஆகிய இவையெல்லாம் ஒரு குறைவின்றி விளங்குகின்றனவா? என்று தர்மமார்க்கம்றிந்த விஶ்வாமித்ரபகவான் அரசனைக்கேட்டார்.

(௪௫) அக்கம் பக்கங்களிலுள்ள அரசர்கள் உமக்கு வணங்கியிருக்கிறார்களா? சத்துருக்கள் உம்மால் ஜயிக்கப்பட்டார்களா? யஜ்ஞயாகாதிகளையும் அதிதி ஸத்காராதிகளையும் நன்கு யநுஷ்ட்டித்து வருகிறீரா? என்று கேட்டார்.

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌃 ॥
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌹 ॥
௪௬ ॥

𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌤𑌃। ௪௭ ॥

𑌅𑌥 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌮𑌭𑌿𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍। ௪௮ ॥

𑌯𑌥𑌾𑌽𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌮𑌨𑍂𑌦𑌕𑍇 ॥
𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌦𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑍍𑌰𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌚॥ ௪௯

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑌾 𑌲𑌾𑌭𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑍇 ॥
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑍇। ௫௦

𑌕𑌂 𑌚 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑌿
𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕॥ ௫௧

𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌮𑍇 𑌸𑌫𑌲𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌚 𑌸𑍁𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍॥ ௫௨ ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌰𑍍𑌷𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌤𑌪𑍍𑌰𑌭𑌃 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌯𑌾॥

(௬௬) பின்பு வஸிஷ்ட்டபகவானைக்கிட்டி அவருடைய க்ஷேமங்களை விசாரித்து, அதன்பின் க்ரமமாக மற்ற ருஷிகளிடம் சென்று அவர்களையும் குசலப்ரஸ்நம் பண்ணினார்.

(௬௭) அவர்களனைவரும் விஸ்வாமித்ரரால் பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய் ஆநந்தத்தை யடைந்து அரசனுடைய ஸபா மண்டபத்திற் சென்றுஅங்குயதாக்ரமமாக உட்கார்ந்தார்கள்.

(௬௮) சிறந்த ஔதார்யகுணத்தை யுடையவரான தசரதமஹாராஜன், மனக்களிப்புற்றவராய், அதினாலுடம்பெங்கும் மயிரெழுச்சியையடைந்து, முனிஸ்ரேஷ்ட்டராகியஅந்த விஸ்வாமித்ர மஹர்ஷியை ஆவலுடன் பூஜித்து ஒரு வார்த்தை சொன்னார்.

(௬௯-௫௦) ஓ! முனிவர்யரே! நீரிப்போது அசிந்திதமாகவந்தவரவை, தேவலோகத்தில் நின்றும் அருமையான அம்ருதம் வந்தாற்போலவும் நீரில்லாமல் வறண்டதேசத்தில் மழைபெய்தாற்போலவும், பிள்ளையில்லாதவனுக்குத் தனக்குரிய பார்யையினிடத்தில் ஸந்தாந முண்டானாற்போலவும், கெட்டுப்போன வஸ்து மீண்டு வந்தாற்போலவும், விவாஹாதிகள் நேரிட்டபோதுண்டான ஸந்தோஷம் போலவும் நானெண்ணுகிறேன்,

(௫௧) உம்முடைய எந்த அபீஷ்டத்தை எவ்விதமாக ப்ரீதியுடன் செய்வேன். ப்ராஹ்மணோத்தமராகிய ஓ விஸ்வாமித்ரரே! என்னுடைய பாக்யவிசேஷத்தினால் நீர் இங்கே வந்தீர். நானுபகாரம்செய்ய யோக்யராயிருக்கிறீர்.

(௫௨) இப்பொழுதே என்னுடைய ஜந்மம் ஸபலமாயிற்று. நான்பிழைத்தபிழைப்பும் நல்லபிழைப்பாயிறறு.

(௫௩) முன்பு ராஜர்ஷியென்று ப்ரஸித்தராயிருந்தீர். பின்பு பெருந்தவம் செய்து மஹாப்ரபாவத்தை யுடையராய்

𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌶𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌵 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௫௪ ॥

𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 ।
𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍁𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍋 𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ॥ ௫௫ ॥

𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌵𑌿𑌮𑌰𑍍𑌶𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚𑌾𑌹𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑍈𑌵𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 ॥ ௫௬ ॥

𑌮𑌮 𑌚𑌾𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌿𑌕𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ।
𑌤𑌵𑌾𑌗𑌮𑌨𑌜𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌮 ॥ ௫௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍁𑌖𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌗𑍁𑌣𑌯𑌶𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃
𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.*

𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌰𑍋𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥

ப்ரஹ்மர்ஷியானீர். ஆகையால் இவ்விரண்டு விதத்திலும் நீர் எனக்கு மிகவும் பூஜநீயராயிருக்கிறீர்.

(ருச) ஓ! ப்ரஹ்மர்ஷியே! உம்முடைய வரவு ஆஸ்சர்யகரமாகவும் பரமபாவநமாகவு மிருக்கிறது. உம்முடைய வரவினால் இந்த இடம் புண்யக்ஷேத்ரமாய்விட்டது. உம்முடைய தர்சநத்தினால் நான் புண்யதீர்த்தம் போனவனானேன்.

(ருரு) நீர் எந்தக்கார்யத்தை உத்தேசித்து வந்தீரோ அதை எனக்குச்சொல்லும்;உம்முடைய அநுக்ரஹம் பெற்றவனாய்க்கொண்டு நான் உம்முடைய கார்யத்தைப் பரிபூர்ணமாகச் செய்ய விரும்புகிறேன்.

(ருசா) "இக்காரியம் பெரிது, இதை இவன் செய்வனோ மாட்டானோ" என்று நீர் யோசிக்கவேண்டாம். ஓ! விஶ்வாமித்ரரே! எனக்கு நீர்தெய்வமாயிருக்கிறீர், ஆகையால் உம்முடைய எல்லாக்காரியங்களையும்நான்செய்யக்கடவேனாகிறேன்.

(ருஎ) உம்முடைய வரவினாலுண்டான இந்த மஹத்தான ஶ்ரேயஸ்ஸு எனக்கிப்போ துண்டாயிற்று, இதுவே எனக்கு உயர்ந்த ஸமஸ்த தர்மமுமாயிருக்கிறது.

(ருஅ) இப்படி புத்திமானாகிய தசரதமஹாராஜன் மனதுக்கும் செவிக்கு மின்பமாய் விநயத்துடன் சொன்னவசநத்தைக்கேட்டு, மஹாகுணசாலியாய் மஹாகுணசாலியென்ற கீர்த்தியையுடையராய் ருஷிஶ்ரேஷ்ட்டரான விஶ்வாமித்ர பகவான் மிகுந்த ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்.

ஸ்ரீராமாயண பாலகாண்டத்தில், ஸ்ரீராமாவதார ஸர்கமாகிய

பதினெட்டாவது ஸர்கம்

முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 - 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌰𑌿𑌣𑌯𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍇 𑌗𑍋𑌦𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌦𑌿𑌵𑌸𑍇𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌯𑍁𑌧𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌪𑍇𑌯𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍॥ ௧

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌕𑍇𑌕𑌯𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤 𑌮𑌾𑌤𑍁𑌲𑌃 ।
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌚 𑌕𑍁𑌶𑌲𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨 𑌮𑌿𑌦 𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௨॥

𑌕𑍇𑌕𑌯𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍀 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌾 𑌤𑍍𑌕𑍁𑌶𑌲 𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂𑌕𑍁𑌶𑌲𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌸𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌯𑌮𑍍॥
௩॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌥 𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹 𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥ ௪॥

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾𑌹𑌮𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍 ।
𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾 𑌮𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑌹 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ॥ ௫॥
𑌤𑍍𑌵𑌰𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑍁𑌪𑌯𑌾𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌸𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌤𑌮𑍍 ௬

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌿𑌥𑌿 𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌸𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌸𑌮𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍍 ।
௭

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் பாலகாண்டம்.

ஸீ தா ப ரி ண ய ஸ ர் க ம்.

(க) தசரதமஹாராஜன் என்றையதினம் தன் புத்திரர்களுக்கு கோதாநவ்ரதம் செய்வித்தாரோ, அன்றையதினமே பராக்ரமசாலியாகிய யுதாஜித்தென்பவர் அங்கு வந்தார்.

(உ) கேகயராஜனுடைய பிள்ளையாய் பரதனுக்கு ஸாக்ஷாத் மாமாவாகிய அந்த யுதாஜித்து தசரதமஹாராஜனைப் பார்த்து க்ஷேமத்தை விசாரித்துப் பின்பொரு வார்த்தை சொன்னார்.

(ஙா) கேகயதேசத்துக் கரசனாகிய என்பிதா உம்மிடத்தில் ப்ரீதியினால் உம்முடைய க்ஷேமத்தை விசாரிக்கச்சொன்னார். நீர் எந்த எங்களுடைய க்ஷேமத்தைக் கேட்க விரும்புகிறீரோ அந்த நாங்கள் இப்போது க்ஷேமத்தையுடையவர்களாயிருக்கிறோம்.

(ச) என்னுடைய உடன்பிறந்தாளான கைகேயியின் பிள்ளையாகிய பரதனை கேகயமஹாராஜன் பார்க்கவிரும்புகிறார். ஓ! தசரதமஹாராஜனே! நான் அதற்காக (பரதனை அழைத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமென்று) புறப்பட்டு அயோத்திக்கு வந்தேன்.

(ரு-௯) அந்த அயோத்தியில் விசாரித்தவளவில், உம்முடைய பிள்ளைகள் விவாஹார்த்தமாக உம்முடனேகூடப் புறப்பட்டு மிதிலாநகரத்துக்குப் போனார்களென்று கேட்டேன், உடனே அதித்வரையுடனே அங்கு நின்றும் புறப்பட்டு என் மருமகனைப்பார்க்க விருப்பமுற்றவனாய் இங்கு வந்தேன்.

(கூ-௯) பின்பு தசரதமஹாராஜன், ப்ரியமான அதிதியாய் வந்த தன் மைத்துனனாகிய யுதாஜித்தைப்பார்த்து, தன்னால்

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍋𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌪𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑍂𑌹𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃॥ ௭

𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍।
𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌾𑌟𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍॥ ௮

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑍈𑌃॥
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃॥ ௯
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌨𑌪𑌰𑌾𑌨𑌪𑌿। ௯॥
(𑌪𑌿𑌤𑍁𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃);

𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌾𑌧𑌿𑌪𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍॥ ௧௦॥

𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑍈𑌃।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌰𑌵𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌰𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇॥ ௧௧॥

𑌦𑌾𑌤𑍃𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿।
𑌸𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௧௨॥

பூஜிக்கத்தக்கவரான அவரை மிக்க ஆதரத்துடன் அர்க்யபாத்யாதி ஸத்காரங்களினுல் பூஜித்தார்.

(எ-அ) பின்பு தசரதமஹாராஜன், புத்திரர்களுடன்கூட அன்றிரவு தானிறங்கியிருந்த இடத்திலே ஸுகமாக இருந்து, மறுநாள் விடியற்காலத்தி லெழுந்திருந்து, விவாஹத்துக்கு முன்னேசெய்யவேண்டிய கங்கணபந்தநம்முதலிய கர்மங்களை யெல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டு, அப்பொழுதே ருஷிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஜநகமஹாராஜன் கோடித்த விவாஹ மண்டபத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்.

(கூ௯) விவாஹயோக்யமாய் ஜயப்ரதமான அந்தசுபமுகூர்த்தத்தில் ஸ்ரீராமன்,ஸர்வாபரண பூஷிதர்களான தன் தம்பிகளுடன்கூட கங்கணபந்தநம் முதலிய விவாஹாங்கமான மங்களா சாரங்களை யுடையராய்க்கொண்டு, வஸிஷ்ட்ட மஹா முனிவரையும் மற்ற ருஷிகளேயும் முன்னிட்டுக் கொண்டு விவாஹமண்டபத்தை யடைந்தார்.

(தம்பிகளோடு கூடினவராய் தகப்பனுருடைய ஸமீபத்தில் நின்ருர்.)

(சo)பின்பு,பூஜ்யராகிய வஸிஷ்ட்டமஹாமுனிவர்சென்று ஜநகமஹாராஜனைப் பார்த்து இவ்வார்த்தையைச் சொன்னுர்.

(சக) ராஜாதிராஜனுகிய ஓ ஜநகமஹாராஜனே! தசரத மஹாராஜன், தன் பிள்ளைகளுக்கு கங்கணபந்தநம் முதலிய மங்கள கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு அவர்களுடன் கூட வந்து கந்யாப்ரதாநம் பண்ணுகிற உம்முடைய ஸம்மதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிருர்.

(சஉ) கொடுக்கிறவன் வாங்குகிறவன் இவ்விருவரும் சேர்ந்தாலன்ருே தாந ப்ரதிக்ரஹங்கள் நடக்கும். ஆகையால் நீர் விவாஹத்தைச் செய்வித்து நீர் பண்ண ப்ரதிஜ்ஞையை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌿𑌤𑍍॥ ௧௩॥

𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑍇 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌵𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌵॥ ௧௪॥

𑌕𑍃𑌤𑌕𑍌𑌤𑍁𑌕𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌮 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌷𑌃॥ ௧௫॥

𑌸𑌜𑍍𑌜𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌮𑌵𑌲𑌮𑍍𑌬𑌤𑍇 ॥ ௧௬॥

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌕𑍇𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌗𑌣𑌾𑌨𑌪𑌿॥ ௧௭॥

𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌮𑌿𑌦𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ।
𑌕𑌾𑌰𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌋𑌷𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌧𑌾𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕 ॥ ௧௮॥
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈𑌵𑌾𑌹𑌿𑌕𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
௧௮௨॥

(கங) இப்படி மஹாநுபாவனுகிய வஸிஷ்ட்ட பகவான் சொல்லக்கேட்டு, உயர்ந்த ஔதார்யகுண முள்ளவராய், மஹாதேஜஸ்வியாய், ஸகல தர்மங்களேயு மறிந்தவரான ஜநக மஹாராஜன் பதிலுத்திரவு சொன்னர்.

(கச) தசரதமஹாராஜன் உள்ளே வருகைக்கு எந்த வாசற்காப்பான் தடைசெய்கிருன்? அவர் யாருடைய ஆஜ்ஞையை எதிர் பார்க்கிருர்? அவருக்கு ஒருதடையும் கிடையாது, ஒருவனுத்திரவை எதிர்பார்க்கவும் வேண்டாம். அயோத்தியாநகரம்போல் இதுவும் அவருடைய ராஜ்யமே, இப்படியிருக்கத்தன்னுடைய க்ருஹத்தில் ஒருவரை விசாரிக்கவேண்டியதென்ன இருக்கிறது?

(கரு) ஒ, வஸிஷ்ட்டமஹாமுனிவரே! என்னுடைய பெண்களும் விவாஹாங்கமான ஸகலமான மங்களாசாரங்களேயும் முடித்துக்கொண்டு விவாஹமண்டபத்தில் வேதிகையினருகில் அக்கினியினுடைய ஜ்வாலைகள் போல் வந்து நிற்கிருர்கள்.

(கசு) நானும் இந்தவிவாஹவேதியிலேயே ஸித்தமாயிருக்கிறேன். உம்முடைய ஆஜ்ஞையை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். தசரதமஹாராஜன் தடையின்றிக்கார்யங்களேச் செய்யட்டும். எதுக்காக விலம்பிக்கிருர் ? என்று ஜநகர் சொன்னர்.

(கஎ) பின்பு வஸிஷ்ட்டர் ஜநகமஹாராஜனுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தூதுவழியாக அறிவிக்கக்கேட்டதசரதமஹாராஜன் தன்புத்திரர்களே ருஷிகளுடன்கூட்டித் திருமணப் பந்தலுக் கனுப்பினர்.

(கஅ) பின்பு விதேஹகுலத்திற் பிறந்த ஜநகமஹாராஜன் வஸிஷ்ட்டரைப்பார்த்து, ஒ மஹர்ஷியே! ஸகலப்ராணிகளுக்கும் ஆநந்த ஜநகராயிருக்கிற ஸ்ரீராமனுக்கு விவாஹமஹோத்ஸவத்தில் நடக்கவேண்டியவைதிகக்ரியைகளே ஸமஸ்த

ததேத்யுக்த்வா து ஜநகம் வஸிஷ்டோ பகவாந்ருஷி: ।
௧௯॥
விஶ்வாமித்ரம் புரஸ்க்ருத்ய ஶதாநந்தம் ச தார்மிகம் ।
ப்ரபாமத்யே து விதிவத் வேதிம் க்ருத்வா மஹாதபா: ॥௨௦॥
அலஞ்சகார தாம் வேதிம் கந்தபுஷ்பை: ஸமந்தத: । [௨௧॥
ஸுவர்ணபாலிகாபிஶ்ச சித்ரகும்பைஶ்ச ஸாங்குரை:
அங்குராட்யை: ஶராவைஶ்ச தூபபாத்ரை: ஸதூப-
கை: ।
ஶங்கபாத்ரை: ஸ்ருவை: ஸ்ருக்பி: பாத்ரைரர்க்யாபி
பூரிதை: ॥ ௨௨॥
லாஜபூர்ணைஶ்ச பாத்ரீபிரக்ஷதைரபிஸம்ஸ்க்ருதை: ।
௨௨அ॥
தர்பை: ஸமை: ஸமாஸ்தீர்ய விதிவந் மந்த்ரபூர்வகம் ॥௨௩॥
அக்நிமாதாய வேத்யாம் து விதிமந்த்ரபுரஸ்க்ருதம் ।
ஜுஹாவாக்நௌ மஹாதேஜா வஸிஷ்டோ பகவாந்ருஷி: ॥௨௪

தத: ஸீதாம் ஸமாநீய ஸர்வாபரணபூஷிதாம் ।
ஸமக்ஷமக்நே: ஸம்ஸ்தாப்ய ராகவாபிமுகே ததா ॥ ௨௫॥
அப்ரவீஜ் ஜநகோ ராஜா கௌஸல்யாநந்தவர்தநம் ।௨௫அ

ருஷிகணங்களோடேகூட நடப்பியும். நீர் ஸகல தர்மத்தையு மறிவீர். எங்களுக்கும் நீரே ப்ரபுவாகிறீர் என்று சொன்னார்.

(கக-உஉ) வஸிஷ்ட்டபகவான் அதைக்கேட்டுஅப்படி யேசெய்கிறேன் என்று சொல்லிப் பின்பு விஸ்வாமித்ர மஹர் ஷியையும் ஜநகபுரோஹிதராய் தார்மிகரான சதாநந்தரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு மங்களார்த்தமாகத் தென்னை ஓலையி னல் அலங்கரிக்கப்பட்ட மண்டபத்தின் நடுவில் சாஸ்திரத் திற் சொல்லியபடி திண்ணைகட்டி அதை நாலுபக்கத்திலும் சந்தநபுஷ்பாக்ஷதைகளினு லலங்கரித்து, அதில் நவதாந்யத் தின் முளைகளையுடைய தங்கத்தினுற்செய்த பாலிகைகளையும், கரகங்களையும், மடக்குக்களையும், தூபங்களோடுகூடின தூப பாத்ரங்களையும், சங்காகாரமான பாத்ரங்களையும், ஹோமம் செய்கிற ஸ்ருக் ஸ்ருவங்களையும், அர்க்யத்துக்காக ஜலம் பூரி த்த பாத்ரங்களையும், பொரிபாத்ரங்களையும், மற்றுமுள்ள பா த்திரங்களையும், அக்ஷதை சந்தநம் மஞ்சள் முதலானவற்றினு லலங்கரித்துவைத்தார்.

(உங-உச) ஒரே யளவாயுள்ள தர்ப்பைகளை நாற்புறங்களி லும்பரப்பி நடுவேயதாசாஸ்த்ரமாக மந்த்ரபூர்வகமாக அக்னி னியைக்கொண்டுவந்து ஸ்த்தாபித்து அதைமந்த்ரங்களினுல் பரிசுத்தமாக்கி,அதில் வஸிஷ்ட்டபகவான்ஹோமம்செய்தார்.

(உரு) பின்பு ஜநகமஹாராஜன், தன் பெண்ணுகிய ஸீதாதேவியை ஸர்வாபரணங்களினுலு மலங்கரித்து அழைத் துக்கொண்டுவந்து அக்நிக்கெதிரில் ஸ்ரீராமன் முன்னே நிறு த்தி, அப்பொழுது கௌஸல்யாதேவிக்கு ஆநந்தத்தை வளர் த்தா நிற்கிற ஸ்ரீராமனைக்குறித்து இப்படிச் சொன்னார்.

—*𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌪𑌟𑍍𑌟𑌃*—

*𑌇𑌯𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌸𑍁𑌤𑌾 𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌚𑌰𑍀 𑌤𑌵 ॥ ௨௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌚𑍈𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾
𑌪𑌤𑌿𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌛𑌾𑌯𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌦𑌾॥ ௨௭॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑌦𑍍 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍂𑌤𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾॥௨௭
𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌾॥௨௮
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍍

---

*விசேஷார்த்தம்.—இவளுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதி குணங்களை நேரே பாரீர். சிலஸௌந்தர்யாதிகளில் உமக்குத் தகுந்தவள் இவள். இவள் கர்ப்பவாஸம் பண்ணிப் பிறந்தவளன்றிக்கே பூமியில் கலப்பையின்கீழே அகப்பட்ட அயோநிஜையாகையாலே, கர்ப்பவாஸாதிகளினாலுண்டானமறுவற்று ஸகல குணோஜ்வலையாய் விளங்குகிறாளென்பதை நீரே அநுமித்துக்கொள்ளலாம்- இவள் பிறந்த இடமோ பூமி, வளர்ந்த இடமோ ஆசாரப்ரதாநர்களாக ஜகத்தில் ப்ரஸித்திபெற்ற ஜநககுலத்தில்பிறந்த என்னுடைய மாளிகை. ஆகையால் இவள்குலசுத்தியில்குறைந்தவளல்லள்:-இவள் ஸர்வாங்க ஸுந்தரியாய் போகத்துக்குமாத்திரமே உபயோகிப்பவளன்று, உமக்கு தர்மபத்நியாயிருந்து நீராசரிக்கப்போகிற தர்மங்களையெல்லாம்தானும்கூடஇருந்துஅநுஷ்டிக்கத்தக்கவள் "𑌸𑌹𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌰𑌤𑌃" என்று தன்னையேபரமதர்மமாகப்பற்றி நின்ற நீர் ஒருவன் ஆஶ்ரிதவேஷத்தை மாத்ரமாகிலும் கொண்டுவந்தானாகில், அவனிடத்தி லனேகர் அநேக தோஷங்களைச் சொல்லினும், "𑌦𑍋𑌷𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌤𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍" என்றுஇவனாஶ்ரயிப்பதற்குமுன்இவனுக்கதுதோஷமாயினும்,ஆஶ்ரயித்தபின் அதுதோஷமாக மாட்டாதென்று அவர்கள்சொல்லைமறு

(௨௬) என்னுடைய பெண்ணாகிய இந்த ஸீதாதேவி உமக்குக்கூட இருந்து தர்மங்களை ஆசரிக்கக்கடவள். இவளை நீர் அங்கீகரியும். உமக்குமங்களமுண்டாகட்டும். இவளுடைய கையை உம்முடைய கையினால் பிடித்துக்கொள்ளும்.

(௨௭) இவள் பதிவ்ரதையாகக்கடவள், மஹாபாக்யவதியாகக்கடவள், நிழலைப்போல் எப்போதும் உம்மை அநுஸரித்தேயிருக்கக்கடவள், என்று சொல்லி ஜநகமஹாராஜன் மந்த்ரபூர்வகமாக ஸ்ரீராமனுடைய கையில் ஜலத்தைவிட்டார்.

(௨௮) அக்காலத்தில் தேவர்களும் ருஷிகளும் "ஜநகமஹாராஜன் நன்றாகச்செய்தார் நன்றாகச்செய்தார்" என்று

த்து அவன் படுமிடரைக்காணமாட்டாமல் அவனுடைய தோஷங்களைப்பொறுத்து ரக்ஷிப்பீராகில்,இவளும் 'நகஸ்ஶ்சிந்நாபராத்யதி' என்று, ஆம் ஆம் உலகத்தில் தோஷ மில்லாதார் யார்? தோஷத்தையேபார்த்துதண்டிக்கில்உம்முடையஅநுக்ரஹத்துக்குப்பாத்ரமான ஆள் இல்லாமலே போய்விடு மாகையால் எவ்வளவு பாபியாயினும் அவனையும்கூடரக்ஷிப்பதே பெரியோர்க்குக் கடமையென்று சொல்லி அதுக்கும் இவள் ஸஹகாரியாயிருப்பாள். "ராகவத்வேப வைதேஹீ" என்கிற படியே பராத்பரனாகிய நீர் இப்போது ராமாவதார மெடுத்தபோது உமக்கு நித்யாநபாயிநியான இவள் ஸீதையாக அவதரித்தவளாய் உமக்குநித்யஸித்தையா யிருந்தபோதிலும்,அர்ச்சாவதாரத்தில் வருஷம்தோறும் விவாஹோத்ஸவத்தில் அங்கீகரிப்பதுபோல், இந்தவிபவாவதாரத்திலும் இவளை யங்கீகரிக்கக்கடவீர்-இந்த ஸீதாதேவியுடன் சேர்ந்த உமக்கு த்ருஷ்டி தோஷம்வாராதபடிஸுகமாக வாழ்வீராக. ஸமஸ்தகந்யாலக்ஷணஸம்பூர்ணையானஇவளை அங்கீகரித்தஉமக்குஇனிஸகலவிதமங்களமும்உண்டாகப்போகிறது. காந்தர்வவிவாஹம்போலன்றிக்கே இவளுடைய கையை உம்முடையகையினால்பிடித்து விவாஹம்செய்துகொள்ளும்

𑌸 𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌦𑌕𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍॥ ௨௯
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀 𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇𑌣𑌾𑌭𑌿𑌪𑌰𑌿𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑌃।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌽𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂𑌤𑍇 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌲𑌾 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾॥ ௩௦॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌚𑍍𑌛 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃॥௩௦

𑌤 𑌮𑍇𑌵 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑍋 𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌭𑍍𑌯𑌭𑌾𑌷𑌤 ॥
𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ॥
௩௧॥

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌜𑍍𑌜𑌨𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑍀𑌷𑍍𑌵 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾।
௩௨॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌭𑍂𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌃॥௩௩

𑌜𑌨𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌣𑍀𑌨𑍍 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌭𑌿 𑌰𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃॥௩௪

கொண்டாடினார்கள். தேவலோகத்தில் பேரி யடித்தார்கள். பூமழை பொழிந்தார்கள்.

(உக௯) இப்படி ஜநகமஹாராஜன் ஸீதாதேவியை உதக பூர்வகமாக ஸ்ரீராமனுக்குக்கந்யாதாநம் செய்து பரிபூர்ண ஸந்தோஷத்தையுடையவராய்லக்ஷ்மணனைப்பார்த்துச்சொன்னார்.

(௩0௯) (அதாவது) லக்ஷ்மணா! வாரும், நான் இந்த ஊர்மிளை என்கிற என்னுடைய பெண்ணை உமக்குக்கொடுக்க நிஶ்சயித்தேன். இவளை நீர் அங்கீகரியும். உமக்கு ஸகலமங்களங்களும் உண்டாகக்கடவது. இவள் கையைப்பிடித்து விவாஹம் செய்து கொள்ளும். காலதாமஸம் செய்ய வேண்டாம் சீக்கிரமாகச் செய்துகொள்ளும் என்றார்.

(௩க௯) ஜநகமஹாராஜன் லக்ஷ்மணனைக் குறித்து இப்படி சொல்லிப் பின்பு பரதனை யழைத்து, ஓய் ரகுகுலத்திற் பிறந்த பரதனே! என் தம்பி பெண்ணாகிய இந்த மாண்டவியின் கையை உம்முடைய கையினால் பிடித்து விவாஹம் செய்துகொள்ளுமென்றார்.

(௩உ௯) பின்பு தர்மசிந்தையுள்ள அந்த ஜநகமஹாராஜன் சத்ருக்நனை யழைத்து, ஓய் நீண்ட புஜங்களை யுடைய சத்ருக்நனே! நீர் என் தம்பி பெண்ணாகிய ஶ்ருதகீர்த்தி யென்பவளுடையகையை உம்முடைய கையினால் பிடித்து விவாஹம் செய்துகொள்ளு மென்றார்.

(௩௩௯) ககுத்ஸ்த்தகுலத்திற்பிறந்த நீங்கள் நாலுபெயர்களும் பத்நிகளுடன்கூடி சாந்தகுணமுடையவர்களாய் தர்மாநுஷ்ட்டாந நிரதர்களாய் ஆகக்கடவீர்கள். இப்பொழுது காலவிலம்பம் செய்யவேண்டாமென்றார்.

(௩௪௯) ஜநகமஹாராஜன் சொன்ன அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு ராமலக்ஷ்மண பரத சத்ருக்நர்கள் நால்வரும், தங்கள் குலத்துக்குப் புரோஹிதரான வஸிஷ்ட்டமஹாமுநியின் சொ

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௩௫
𑌋𑌷𑍀𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌹𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌘𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌯𑌥𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௬ ॥

(𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌲𑌿𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌪𑌾𑌣𑌿
[𑌷𑍁 ॥

𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾 । ௩௬
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃 ॥ ௩௭
𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑌸𑍍𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌗𑍁𑌃 𑌕𑌲𑌮𑍍 । ௩௭
𑌵𑌿𑌵𑌾𑌹𑍇 𑌰𑌘𑍁𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤 ॥ ௩௮ ॥

𑌈𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌘𑍁𑌷𑍍𑌟𑌨𑌿𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯 𑌊𑌹𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑍌𑌜𑌸𑌃 ॥ ௩௯

𑌅𑌥𑍋𑌪𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌃 ।
𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍁𑌯𑌯𑍌 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌃 𑌸𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥ ௪௦ ॥
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑍀𑌯𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌰𑌿𑌣𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.

𑌅𑌥 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
𑌆𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍌 𑌚 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑍌 𑌜𑌗𑌾𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥

ற்படியே ஸீதாதேவிமுதலிய நாலுபெண்களுடையவும் கைக ளைத் தங்கள் கைகளினால் பிடித்து அங்கீகரித்தார்கள்.

(௩௫-௩௬) பின்பு மஹாநுபாவர்களாய் ரகூத்தமர்க ளான அந்நால்வரும் அக்நியையும் வேதிகையையும் ஜநக மஹாராஜனையும் ருஷிகளையும் பார்யையோடு கூடினவர்களா ய்க்கொண்டு ப்ரதக்ஷிணம்செய்து, அப்போது சாஸ்த்ரத்திற் சொல்லிய விதிப்படியே கல்பஸூத்ரப்ரகாரம் விவாஹம் செ ய்து கொண்டார்கள்.

(௩எ) (இவர்கள் பாணிக்ரஹணம் பண்ணினவளவில்) ஆகாசத்தில் நின்றும் அதிஸ்வச்சமான பெரிய பூமழை பொ ழிந்தது. தேவதுந்துபி ம்ருதங்கம் முதலிய வாத்யங்களினு டையவும் பாட்டினுடையவும்சப்தங்களுடன்கூட (௩அ) அப் ஸரஸ்ஸுக்கள் கூட்டங் கூட்டமாய்ச்சேர்ந்து நர்த்தநம் செய் தார்கள். கந்தர்வர்கள் இனிமையாகப் பாடினார்கள். ரகுகுலப திகளான இந்நால்வருடைய விவாஹகாலத்திலுண்டான இ தெல்லாம் அத்யாஸ்சர்யகரமா யிருந்தது.

(௩௯) இப்படி வாத்தியங்கள் முழங்கிக்கொண் டிருக் குங்காலத்தில், மஹாதேஜஸ்விகளான இந்நால்வரும் அக்நி யை மூன்று ப்ரதக்ஷிணம் செய்து தங்கள் பார்யைகளை விவா ஹம் செய்து கொண்டார்கள்.

(௪௦) பின்பு ராம லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்நர்கள் நால்வ ரும் தங்கள் தங்கள்பார்யைகளோடு கூடினவர்களாய்த் தாங்க ளிழிந்திருந்த இடத்திற்குச் சென்றார்கள். தசரதமஹாராஜ னும் ருஷிகளுடனும் பந்துக்களுடனும் கூடினவராய், பார்யா ஸமேதர்களான தன் புத்திரர்களைப் பார்த்துக்கொண்டே அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து தன்னிருப்பிடத்துக்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்.

ஸீதாபரிணய ஸர்கம் முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇-𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌪𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍॥௧॥

𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌭𑍍𑌯𑌾𑌗𑌤𑍋 𑌰𑌣𑌮𑍍।
𑌉𑌪𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌰𑍁𑌷𑌿𑌃 । ௨॥

𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍।
𑌯𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿। ௩॥

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌜𑌯𑌾𑌵𑌹𑌂 𑌜𑌪𑍇 𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍॥ ௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍।
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌶𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌶𑌮𑌨 𑌮𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍॥ ௫॥

𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍁𑌰 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌵𑌿𑌵𑌸𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍॥ ௬॥

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்டம்.

ஆதித்யஹ்ருதய ஸர்கம்.

(க-உ) பின்பு அனேகர்களோடு வெகு நேரம் யுத்தம் செய்து இளைப்படைந்தவராய், யுத்தம் செய்கைக்காகத் தேரேறி எதிரே வந்து நின்ற இராவணனைப் பார்த்து சிந்தையுற்றவரான ஸ்ரீராமனைக்குறித்து, யுத்தத்தைப் பார்க்கைக்காக தேவதைகளோடு கூடவந்த அகஸ்திய மஹாமுனிவரிட்டவந்து ஒருவார்த்தை சொன்னார்.

(ஙு-ச-ரு) அநேகர்களை வென்ற புஜங்களையுடைய ஓ இராமனே! நீர் இனி விளம்பிக்கலாகாது. ஆதித்யஹ்ருதய மென்று ஒரு ஸ்தோத்ரமுண்டு, அது பரமரஹஸ்யமானது, வேதம்போல் அநாதியாயுள்ளது. தன்னை ஜபம் செய்கிறவனுக்கு மேன்மேல் புண்யத்தை விளைக்கும், சத்ருக்களைப்போக்கும், ஜயத்தைக்கொடுக்கும், அழிவில்லாத பயனையளிக்கும், மிக்க பரிசுத்தமாயிருக்கும், ஸகலபலங்களுக்கும் ஸாதகமாயிருக்கும், ஸர்வபாபங்களையும் போக்கும், ஆதிவ்யாதிகளைத் தணிக்கும். ஆயுஸ்ஸை வளர்த்தும், மற்ற மந்த்ரங்களிற் காட்டில் சிறந்ததாயிருக்கும். இந்தப்பலங்களை யாவனொருவனபேக்ஷிக்கிறானோ, அவனிதைத் தினந்தோறும் ஜபம் செய்யக்கடவன். ஆகையால் நீருமிதை ஜபம் செய்யும், இதனால் ஸகல சத்ருக்களையும் ஜயிப்பீர் (ஆதித்யஹ்ருதயமென்று - ஸூர்யமண்டல மத்யவர்த்தியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அருளைப் பெறுத்தும் ஸ்தோத்ரத்துக்குப் பெயர்).

(சு) சிறந்த கிரணங்களை யுடையனாய், ஸம்பூர்ணமாக உதித்து மேலே கிளம்பினவனாய், ஸகலமான தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வணங்கப்படுமவனாய், தன்னுடைய காந்தியி

𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌖𑌗𑌃 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌗𑌭𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
*𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌦𑍃𑌶𑍋 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌰𑍇𑌤𑌾 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃 ॥ ௧௦ ॥

𑌹𑌰𑌿𑌦𑌶𑍍𑌵𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑍋𑌨𑍍𑌮𑌥𑌨𑌃 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡 𑌅𑌂𑌶𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥ ௧௧ ॥

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌪𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌰𑌵𑌿𑌃 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌦𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌃 𑌶𑌿𑌶𑌿𑌰𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ ௧௨ ॥

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌭𑍇𑌦𑍀 𑌋𑌗𑍍𑌯𑌜𑍁𑌃𑌸𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑌗𑌃 ।
𑌘𑌨𑌵𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌪𑌾𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍋 †𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑍀𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 ॥ ௧௩ ॥

---

* 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌪𑌨𑍋 𑌭𑌾𑌨𑍁𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

† 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑍀𑌃𑌪𑍍𑌲𑌵𑌙𑍍𑌗𑌮𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍.

(கய) (இப்படி அந்ததேவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லி, இனி ஸ்தோத்ரத்தைச் சொல்லுகிறார்) நீ ஸமஸ்தவிஷயங்களையுமநுபவிக்கிறவன். நீ,ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறவன், நீ, ஜநங்களைக் கர்மங்களில் ஏவுகிறவன்; நீ, ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறவன். நீ, மழையைப் பொழியச்செய்து ஜகத்தைப் போஷிக்கிறவன்; கிரணங்களையுடையவன்; ஸுவர்ணம்போன்ற வர்ணத்தையுடையவன்; ப்ரகாசிக்கிறவன்; ஹிரண்மயமான ப்ரஹ்மாண்டத்தைப் படைத்தவன், தினத்தை உண்டுபண்ணுகிறவன்.

(கக) பச்சைக்குதிரையையுடையவன், ஆயிரம் கிரணங்களையுடையவன் "ஸப்த" என்னும் பெயரையுடைய குதிரையையுடையவன்,ஒளியையுடையவன்,இருளைப்போக்குமவன், சுகத்தைக் கொடுக்கிறவன், ப்ரளயத்தில எல்லாவற்றையும் அழிக்குமவன், ஸகலப்ராணிகளுமழிந்து கிடந்த இந்த அண்டத்தில் மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக வந்து நின்றவன், ப்ரகாசிக்கிறவன்.

(கஉ) நீ ப்ரஹ்மாண்டத்தை உன்னுடைய உதரத்திலுடையவன் ; ஸம்ஸாரதாபத்திலடிபட்டவர்களுக்குக் குளிர்ந்திருக்குமவன்; ஆஸ்ரிதவிரோதிகளைக் கொளுத்துகிறவன்; எல்லாவஸ்துக்களையும் ப்ரகாசிப்பிக்குமவன்; ஸகலப்ராணிகளினலும் ஸ்துதிக்கப்படுமவன்; அக்நியை உன்னுதரத்திலுடையவன்; அதிதியின்பிள்ளை; மஹாநந்தமுடையவன்; பனியைப்போக்குமவன்.

(கங) ஆகாசத்துக்கு ஸ்வாமி, இராகுவை பேதிக்குமவன்; ருக்கு யஜுஸ்ஸு ஸாமம் என்கிற வேதங்களினுடைய அக்கரையையடைந்தவன்; பெருமழையையுண்டாக்குமவன். ஸமுத்ரசாயி; (தக்ஷிணாயநத்தில்)விந்தியத்தின் வழியாகப்போகிறவன்.

𑌆𑌤𑌪𑍀 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍀 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌪𑌨𑌃 ।
𑌕𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌵𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌃 ॥ க௪॥

𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌮𑌧𑌿𑌪𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌨𑍍𑌨𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍇 ॥ க௫॥

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌗𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌗𑌿𑌰𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌦𑌿𑌨𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ க௬॥

𑌜𑌯𑌾𑌯 𑌜𑌯𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ க௭॥

𑌨𑌮 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ।
𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯 𑌨𑌮𑍋 𑌨𑌮𑌃 ॥ க௮॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌚𑌸𑍇 ।
𑌭𑌾𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌵𑌪𑍁𑌷𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ க௯॥

(கச) ஜகந்நிர்மாண ஸங்கல்பத்தையுடையவன்; ஸூர்ய மண்டலத்தை யுடையவன்; விரோதியைப் போக்குமவன்; உதயகாலத்தில் பிங்களவர்ணத்தை யுடையவன்; மத்தியானத்தில் கிரணங்களினுல் தபிப்பிக்குமவன். ஸர்வஜ்ஞன்; ஸர்வ ஸ்வாமி; பெரிய தேஜஸ்ஸை (பராபிபவநஸாமர்த்தியத்தை) யுடையவன்; ப்ரீதியுள்ளவன், ஸமஸ்த ஸம்ஸாரத்துக்கும் காரணமானவன்.

(கரு) அஸ்விந்யாதி நக்ஷத்ரங்களுக்கும், அங்காரகாதி க்ரஹங்களுக்கும், மற்றநக்ஷத்ரங்களுக்கும் ஸ்வாமி; ஜகத்தை நிலைநிறுத்துமவன்; எல்லாதேஜஸ்ஸுக்கும் மிக்கதேஜஸ்ஸை யுடையவன்; ஒருமாஸத்துக்கொன்ருகப் பன்னிரண்டு மூர்த்தியை யுடையவன். இப்படிப்பட்ட உன்னை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

(கசு) கிழக்கிலுள்ள உதயகிரியிலுதிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம்; மேற்கிலுள்ள அஸ்தாசலத்தில் அஸ்தமிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம்; ஜ்யோதிர்கணங்களுக்குப் பதியாய் திநத்துக்கு ஸ்வாமியான உனக்கு நமஸ்காரம்.

(கஎ) பராக்ரமசாலியாய், ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஜயத்தையும் மங்களத்தையும் கொடுக்கிறவனுய், பச்சைக்குதிரையை யுடையவனுன உனக்கு நமஸ்காரம்; ஆயிரம் கிரணங்களை யுடையவனே! அதிதியின் பிள்ளையாகிய உனக்கு நமஸ்காரம்.

(கஅ) அபக்தர்களுக்கு க்ரூரனுய், ஜநங்களை நாநாவிதமான கார்யங்களில் ப்ரவர்த்திப்பிக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம். பகுவேகமாகப்போகிற உனக்கு நமஸ்காரம். தாமரைப் பூக்களை மலரச்செய்கிற மார்த்தாண்டனுகியஉனக்குநமஸ்காரம்.

(கக) ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்கும், பாலநத்துக்கும் காரணபூதர்களாகிய ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்கும் அச்யுதனுக்கும் ஸ்வாமியானுய். ஆதித்யரூபமாகிய தேஜஸ்ஸையுடைய

தமோக்னாய ஹிமக்னாய ஶத்ருக்னாயாமிதாத்மனே ।
க்ருதக்னக்னாய தேவாய ஜ்யோதிஷாம் பதயே நம: ॥ ௨௦ ॥

தப்தசாமீகராபாய * வஹ்னயே விஶ்வகர்மணே ।
நமஸ்தமோऽபிநிக்னாய ருசயே லோகஸாக்ஷிணே ॥ ௨௧ ॥

நாஶயத்யேஷ வை பூதம் ததேவ ஸ்ருஜதி ப்ரபு: ।
பாயத்யேஷ தபத்யேஷ வர்ஷத்யேஷ கபஸ்திபி: ॥ ௨௨ ॥

ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி பூதேஷு பரிநிஷ்டித: ।
ஏஷ ஏவாக்னிஹோத்ரம் ச பலம் சைவாக்னிஹோத்ரிணாம்
௨௩ ॥

வேதாஶ்ச க்ரதவஶ்சைவ க்ரதூநாம் பலமேவ ச ।
யானி க்ருத்யானி லோகேஷு ஸர்வ ஏஷ ரவி: ப்ரபு: ॥ ௨௪

---

* ஹரயே விஶ்வகர்மணே இதி பாடாந்தரம்.

ஸூர்யனாகிய உனக்கு நமஸ்காரம், காந்தியை யுடையவனாய், ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாவற்றையும்ஸம்ஹாரம்செய்கிறவனாய் அதற்காக அப்போது அதிக்ரூரமான வடிவையுடையவனான உனக்கு நமஸ்காரம்.

(உ0) இருளை ஹரிக்குமவனாய், பனியைப் போக்குமவனாய், சத்ருக்களை யழிக்குமவனாய், அபரிச்சிந்ந ஸ்வரூபனாய், செய்த உபகாரத்தையறியாத க்ருதக்நனை நசிப்பிக்குமவனாய், தீப்தியையுடையவனாய், நக்ஷத்ராதிஜ்யோதிர்கணங்களுக்குப் பதியான உனக்கு நமஸ்காரம்.

(உக) ஸுவர்ணம் போன்ற காந்தியை யுடையவனாய், அக்நிஸ்வரூபியாய், ஸகல ஜகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனாய், அஜ்ஞாந நாசகனாய், ப்ரியகரனாய், ஜநங்களுடைய புண்ய பாபங்களுக்கு ஸாக்ஷியாயிருக்கிற உனக்கு நமஸ்காரம்.

(உஉ) (இப்படி ஸ்தோத்ரத்தை முடித்துப் பின்னும் அந்ததேவனுடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறார்)—இந்த தேவனே மஹாப்ரளயத்தில் ஜகத்தை யழிக்கிறான், ஸ்ருஷ்டியினாதியில் ஸ்ருஜிக்கிறான், இவனே பாலநம்செய்கிறான். இவனே தன்கிரணங்களினால் நீரை வறட்டுகிறான், தபிப்பிக்கிறான், இவனே மழைபெய்யச் செய்கிறான்.

(உங) இந்ததேவன், ஜநங்கள் உறங்கும்பொழுது அவர்களுக்கு அந்தர்யாமியா யிருந்து விழித்துக்கொண் டிருக்கிறான். இவனே அக்நிஹோத்ராதி கர்மங்களைச்செய்விக்கிறான். அவர்களுக்கு அவற்றின் பலத்தைக் கொடுக்கிறான்.

(உச) இவனே ஸகல வேதங்களுக்கும் பொருளானவன். ஸகல யஜ்ஞங்களினாலும் ஆராதிக்கத்தக்கவன். அவற்றின் பலத்தைக் கொடுக்கிறவன். ஸகல தேவதாஸ்வரூபியாய் இந்த ஸூர்ய மண்டலாந்தர்வர்த்தியான ஸர்வேஶ்வரனே, ஸமஸ்தமான லௌகிககர்மங்களையும் செய்வித்து அவற்றுக்குப்பலத்தையு மளிக்கிறான்.

𑌏𑌨𑌮𑌾𑌪𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌚 ।
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌨𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௨௫ ॥
𑌪𑍂𑌜𑌯𑌸𑍍𑌵𑍈𑌨𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௨௬ ॥
𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 ।
𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥
𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌶𑍋𑌕𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ।
𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௮ ॥
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌷𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌚𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௯ ॥
𑌰𑌾𑌵𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌵𑌧𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍃𑌤𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥ ௩௦ ॥

𑌅𑌥 𑌰𑌵𑌿𑌰𑌵𑌦𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌂
𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌮𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃 ।
𑌨𑌿𑌶𑌿𑌚𑌰𑌪𑌤𑌿𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍋 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑍇𑌤𑌿 ॥ ௩௧ ॥

*𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇
𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃*

(𑌸 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌰𑍍𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍈𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌧𑌰𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌨𑌗𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑌤𑌾𑌕𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥)

(உ௫) ஓ, ஸ்ரீராமனே! இப்படி இந்த ஆதித்ய ஹ்ருதய ஸ்தோத்ரத்தை, யாவனொருவன் ஆபத்காலங்களிலும் கஷ்ட காலங்களிலும், காடுகளிலும், பயம் நேரிடும் காலங்களிலும் சொல்லுகிறானோ, அவன் வருத்தமுறான்.

(உ௬) நீரும், ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவனாய், ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியான ஸூர்யனைப்பூஜியும். இதை மூன்றுதரம் ஜபித்து யுத்தத்தில் விஜயத்தை யடையப்போகிறீர்.

(உ௭) இப்பொழுதே இராவணனைக் கொல்லப்போகிறீர். என்று அகஸ்த்யமஹாமுனிவர் இராகவனுக்குச் சொல்லிவிட்டுத் தான் வந்தபடியே திரும்பிப்போய்விட்டார்.

(உ௮) இராகவன் இதைக்கேட்டு அப்பொழுது துயரமற்றவராய் மஹாதேஜஸ்ஸை யுடையவரானார். பஹுப்ரீதியுடன் ஜிதேந்த்ரியராய் இந்தஸ்தோத்ரத்தை மனதில்தரித்தார்.

(உ௯-௩௦) மூன்றுதரம் ஆசமநம் செய்து பரிசுத்தராய்க்கொண்டு ஸூர்யனைப் பார்த்து இதை ஜபம் செய்து பெரிய ஸந்தோஷத்தை யடைந்தவராய், பின்பு பகுபராக்கிரமசாலியாய் வில்லை யெடுத்துக்கொண்டு இராவணனைப்பார்த்து மனக்களிப்புற்றவராய், யுத்தத்துக்குவந்து, எவ்விதத்திலாவது இவ்விராவணனைக்கொல்லவேண்டுமென்றுநிலைநின்றவரானார்.

(௩௧) பின்பு, யுத்தம் பார்க்கவந்த தேவதைகளின் நடுவேநின்றஸூர்யன்,இராகவன்பண்ணினஜபத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்து, உடம்பில் மயிரெழுந்தவனாய், இராகவனைப்பார்த்து, நீர் இராவணனை ஜயிக்கக்கடவீ ரென்றநுக்ரஹித்து, இனிக்காலவிளம்பம் செய்யவேண்டாம், சீக்கிரமாக யுத்தம் செய்து இராவணனைக் கொல்லு மென்று சொன்னான்.

ஆதித்ய ஹ்ருதயஸர்கம் முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 - 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑌾𑌰𑌃.

𑌤𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑌦𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌿𑌰𑌃 ।
𑌦𑌧𑍍𑌯𑍌 𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑌾𑌷𑍍𑌪𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍁𑌲𑌲𑍋𑌚𑌨𑌃 ॥
௧

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌯𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍁𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪𑌃 ॥ ௨

𑌷𑌡𑌰𑍍𑌧𑌨𑌯𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ॥ ௩
𑌏𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍈𑌃 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍈𑌃 ।
𑌆𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌨𑌗𑌰𑍀𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥ ௪

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍁𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃 ।
𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌵𑌾𑌹𑌨𑍇 ॥ ௬ ॥
𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌣𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌵𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍇 ।
𑌋𑌤𑌧𑌾𑌮𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥
௭

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்டம்.

ஸ்ரீராமஸ்தவ ஸர்கம்.

(க) தர்மாத்மாவாகிய இராமன், ஸீதாதேவி அக்நிப்ர வேசம்செய்தபோது ஜநங்கள் சொன்னசொற்களைக்கேட்டுத் துன்ப முற்றவராய், கண்ணீர் நிறைந்த கண்களையுடையவ ராய்க்கொண்டு, நாமென்ன க்ரூரகாரியம் செய்தோம் என்று முகூர்த்தகாலம் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

(உ-ங-ச) பின்பு, குபேரன், சத்துருக்களையழிக்கவல்ல இயமன், ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்திரன், எதிரிகளை யெ ரிக்கவல்ல வருணன், முக்கண்ணனாய், எருதுக்கொடியை யு டையவனாய், காந்தியை யுடையனான மஹாதேவன், ஸகல லோகஸ்ரஷ்டாவாய், ப்ரஹ்மவித்துக்களில் தலைவரான ப்ர ஹ்மா, இவர்களெல்லாம், ஸூர்யன்போல் விளங்குகிற தங்கள் விமாநங்களின்மேலே ஏறிக்கொண்டு வந்து இலங்கையை யடைந்து இராகவனிடம் சென்றார்கள்.

(ரு) பின்பு அந்த தேவதைகள் தங்களுடைய பரந்தும் ஆபரணங்களோடு கூடியு மிருக்கிற கைகளை உயரவெடுத்து, கைகூப்பி நிற்கிற இராகவனைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள்.

(சு) ஓ, இராகவனே! ஸர்வலோக ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸர்வ ஜ்ஞரான நீர், நெருப்பில் குதித்த ஸீதாதேவியை ஏன் உபே க்ஷை செய்கிறீர்?

(சுஅ) ஸமஸ்த தேவர்களைக்காட்டிலும் சிரேஷ்ட்டரான உம்மை நீர் ஏன் அறியவில்லை?

(எ) நீர், முதலில் அஷ்ட வஸுக்களுக்கும் ஸகலஜநங்க ளுக்கும் ஸ்வாமியாய் 'ருததாமா' என்று பெயரையுடைய வஸுவாகிறீர்.

𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌃॥௮

𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑍌 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌣𑍌 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍌 𑌚 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑌨𑍍𑌤𑌪॥௯

𑌉𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇 𑌚 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌯𑌥𑌾
௯॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌸𑍍𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍀 𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃। ௧௦॥
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌮𑍍॥
𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍁 𑌮𑍇। ௧௧॥

𑌇𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌃॥
𑌅𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮 ।௧௨

𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌧𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃
𑌏𑌕𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌭𑌵𑍍𑌯𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌜𑌿𑌤𑍍॥௧௩॥

(அ) நீர், மூன்றுலகங்களையும் படைத்தீர். உமக்குமேற்பட்டா ரொருவருமில்லை. ஏகாதசருத்ரர்களில் நீர்மஹாதேவனென்ற எட்டாவது ருத்ரன். ஸாத்யர்களில் வீர்யவானென்ற ஐந்தாமவன்.

(கூ) அஶ்விநி தேவர்கள் உம்முடைய காதுகள். சந்திரஸூர்யர்கள், உம்முடையகண்கள். உலகங்கள் நசித்தபின்னும் உண்டாவதற்கு முன்னும் உற்பத்தி விநாசங்க ளற்றவராய், மஹர்ஷிகளினால் காணப்படுகிறீர்?

(கூ0) இப்படியிருக்க கேவலம் ப்ராக்ருதனான மநுஷ்யனைப்போல் ஸீதையை ஏன் உபேக்ஷிக்கிறீர்.

(க0,0) இப்படி தேவர்கள் சொன்னபின், பரமதார்மிகராய் ஸகல ஜகத்ஸ்வாமியான இராகவன் அந்த தேவர்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

(கக0) நான் என்னை தசரதமஹாராஜபுத்ரனாகிய இராமனென்று பெயரையுடைய மனுஷ்யனாகவே யெண்ணுகிறேன். நான்யார், இவ்வுலகத்துக்கும் எனக்கு மென்ன ஸம்பந்தம், எதுக்காக நானிங்கே பிறந்தேன், அதை நீங்கள் எனக்குத் தெரிய உரையுங்கோள் என்றார்.

(கஉ0) இப்படி சொன்ன இராகவனைப்பார்த்து, ப்ரஹ்மவித்துக்களில் சிறந்தவரான ப்ரஹ்மா, அழிவற்ற பராக்ரமத்தையுடைய ஓ, ஸ்ரீராமனே! நா னும்முடைய உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் என்றார்.

(கஙு0) நீர், ஸகல ஜகத்காரண பூதரான நாராயணன், ஸ்ரிய:பதி, சக்ரத்தை ஆயுதமாக உடையவர், வ்யாபகர், எப்போதும் விளங்குகிறவர், முன் ஒற்றைக்கொம்பை யுடைய வராஹமாயவதரித்து பூமியை உத்தரிப்பித்தவர். முன்புள்ள மதுகைடபாதிகளும் இனிப்பிறக்கப்போகிற சிசுபாலாதிகளுமாகிற சத்ருக்களை ஜயிக்குமவர்.

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑌵𑌃 ।
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌂𑌵𑌭𑍋𑌯𑌦𑍍𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌃 ॥ ௧௪ ॥

𑌶𑌾𑌰𑍍𑌙𑌗𑌧𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌷𑍀𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃
𑌅𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌖𑌡𑍍𑌗𑌧𑍃𑌗𑍍 𑌜𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌬𑌲𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌣𑍀𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋 𑌧𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌯𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌕𑍍𑌷 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌯 𑌪𑍁𑌨 𑌦𑍁𑌦𑍇𑌨𑌃 ॥ ௧௬ ॥

𑌉𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑍋 𑌭𑌣𑌾𑌙𑌕𑍍𑌷𑍃𑌤𑌃 ।
𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂𑌚 𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌮𑌾𑌹𑍁 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ ௧௭ ॥

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ।
𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌜𑌃 ॥ ௧௮ ॥

(கச௨) க்ஷயமில்லாதவர், அபரிச்சிந்நமான ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களை யுடையவர். ஜந்மாதிவிகார மற்றவர்,ஆதிமத்யாவஸாநங்களி லுள்ளவர், ஸர்வப்ராணிகளுடைய ஸகல புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதனமானவர், நாற்புறங்களிலும் ஸேனையையுடைய ஸர்வஸ்வாமி, தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களாகிற நான்கு புருஷார்த்தங்களையு மேககாலத்திலேகொடுக்கத்தக்க நான்கு புஜங்களை யுடையவர்.

(கரு௨) சார்ங்கமென்னும் வில்லையுடையவர். இந்த்ரியங்களை நியமிக்கவல்லவர். ஹ்ருதய குஹையில் வாஸம் செய்கிறவர். ஸமஸ்த புருஷர்களைக்காட்டிலும் சிறந்தவர். ஒருவரால் ஜயிக்கப்படாதவர். நந்தக மென்னும் கத்தியையுடையவர். ஸர்வவ்யாபி, ஐஹிகா முஷ்மிகங்களைக் கொடுக்கவல்லவர். பெரிய ஸாமர்த்தியத்தை யுடையவர்.

(கசு௨) தேவஸேனைகளுக்குநிர்வாஹகர், தேசங்களுக்கு நிர்வாஹகர். புத்தி,ஸத்வம்,பொறை, இந்த்ரியநிக்ரஹம்ஆகிய இவைகளைக் கொடுக்கவல்லவர். ஜகத்துக்கு உபாதாந காரணமானவர். லயஸ்த்தாநமானவர். இந்த்ரனுடைய தம்பியாக அவதரித்த உபேந்திரர். மதுவென்ற அசுரனைக்கொன்றவர்.

(கஎ௨) இந்த்ரனுக்கு அந்தர்யாமியா யிருந்து அவனுடைய கர்மங்களைச்செய்விக்குமவர். அகண்டைஶ்வர்யமுடையவர். நாபியில் கமலப்பூவையுடையவர். யுத்தத்தில் சத்ருக்களைக் கொல்லுமவர். ரக்ஷோபயோகியான தயாதிகுணங்களை யுடையவரென்றும், ரக்ஷகரென்றும்,உம்மை ஸநகாதி மஹர்ஷிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

(கஅ-கக) ஆயிரம் சாகைகளாகிற கொம்புகளையும், அநேகமானவிதிகளாகிற நாக்குக்களையும்,மஹத்தான ஆலோசனையையுமுடைய தேவஸ்வரூபியானவர். நீர் மூன்றுலகங்களையும் முதலிலே படைத்தவர். உமக்கு மேற்பட்ட யஜமா

𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍋𑌂𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌤𑌪𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑍇 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 𑌕𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿 ॥ ௨௦

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌗𑍋𑌷𑍁 𑌚
𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍁 𑌗𑌗𑌨𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌚॥௨௧
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌚𑌰𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌶𑌤𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌦𑍃𑌕𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌸𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍॥௨௨
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌸𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍋𑌰𑌗𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍॥௨௩

𑌅𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 । [௨௪॥
𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋
𑌨𑌿𑌮𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌨𑍍𑌮𑍇𑌷𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌾।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾॥ ௨௫॥
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑍈𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌧𑌾𑌤𑌲𑌮𑍍।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌃𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃॥ ௨௬॥

ன்னை யுடைத்தாகாதவர். முக்தர்களுக்கும் நித்யர்களுக்கும் ஆதாரபூதர். முதலிலே யுண்டானவர்.

(௨0) நீர் யஜ்ஞங்களையும் அவற்றினங்கங்களான ஸ்ருக்முதலானவைகளையும் ஸ்வரூபமாக உடையவர். வஷட்காரம்முதலியவற்றினல் பூஜிக்கப்படுமவர். ப்ரணவப்ரதிபாத்யர். உத்க்ருஷ்டமான தபஸ்ஸை ஸ்வரூபமாக உடையவர். உம்முடைய ஜநநமரணங்களை ஆருமறியார். நீரின்னாரென்றுமாருமறியார்.

(௨௧) ப்ராஹ்மணர், பசுக்கள், திக்குக்கள், ஆகாயம், மலைகள், மரங்கள் முதலிய ஸகலவஸ்துக்களிலும் அந்தர்யாமியாகக் காணப்படுமவர்.

(௨௨) அநேகம் பாதங்களையும், அநேகம் சிரஸ்ஸுக்களையும், அநேகம் கண்களையும் உடைய ஸ்ரியஃபதி, நீர், மலை பூமி ஜலம் முதலிய ஸகல பூதங்களையும் தரிக்கிறீர்.

(௨௩) ஓ, ஸ்ரீராமனே! நீர், ப்ரளயகாலத்தில் மூன்றுலகங்களையும் அவற்றிலுள்ள தேவாதி ஸகலப்ராணிகளையும் வயிற்றில் வைத்துக்கொண்டு மஹாஸமுத்திரத்தில் ஆதிசேஷன்மேல் படுத்திருக்குமவர்.

(௨௪) ஓ, இராகவனே! நான்பரப்ரஹ்மரூபியான உமக்கு மார்பு, ஸரஸ்வதி நாக்கு, தேவர்கள் உடம்பிலுள்ள மயிர்கள்.

(௨௫) நீர் கண்ணை மூடுவது இரவு, கண்ணைத்திறப்பது பகல், வேதங்கள் உம்முடைய மூச்சுக்கள். உம்மைவிட்டுப் பிரிந்த வஸ்து ஒன்றுமே கிடையாது.

(௨௬) ஸகல ஜகத்தும் உமக்குச்சரீரம். (அதாவது அவற்றுக்கு நீரே ஆதாரமும் ஸ்வாமியும், அவை நீரிட்டவழக்காயிருக்கும்). பூமி உம்முடைய ஸ்த்தைர்யம். அக்நியினுடைய தாபம் உம்முடைய கோபம். சந்திரனுடைய குளிர்ச்சிஉம்முடைய அநுக்ரஹம். நீர் ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மறுவையுடையவர்.

𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑍈𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃
𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌬𑌲𑌿𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍 ॥௨௭॥

𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀 𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌵𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍀𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌮𑍍 ॥௨௮॥

𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰 ।
𑌨𑌿𑌹𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮 ॥௨௯॥
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌬𑌲𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍇 𑌅𑌮𑍋𑌘𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌅𑌮𑍋𑌘𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌨 𑌚 𑌮𑍋𑌘𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵 ॥ ௩௰॥

𑌅𑌮𑍋𑌘𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥௩௰௧॥
𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁
[𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌹𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌚 ॥௩௰௨॥
𑌇𑌮𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌯𑍇 𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌭𑌵𑌃 ॥ ௩௰௩

*𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇 𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃.*

{ 𑌏𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌿𑌤𑌾𑌮𑌹𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌵𑌸𑍁𑌃 ॥ }

(௨எ) நீர் முற்காலத்தில் த்ரிவிக்ரமாவதார மெடுத்து மூன்றுலகங்களேயும் உம்முடைய மூன்றடிகளினு லாக்ரமித்து மாவலியைச் சிறையில் வைத்து அவ்வுலகங்களை இந்திரனுக்குக் கொடுத்தீர்.

(௨அ) இந்தஸீதை ஸாக்ஷாத் லக்ஷ்மீதேவி, நீர் விஷ்ணுமூர்த்தி, இனி யவதரிக்கப்போகிற க்ருஷ்ணனும் நீரே. ப்ரஜாநாதனென்பவரும் நீரே. இராவணனைக் கொல்லுகைக்காக் இவ்வுலகினில் இம்மானிட உருவை வஹித்தீர்.

(௨௯) பரமதார்மிகரான ஓ, இராகவனே! இராவணனை முடித்து எங்கள் காரியத்தை நிறைவேற்றினீர். இனிஸந்தோஷத்துடனே உம்முடைய வைகுண்டத்துக்கு ஏகீர்.

(௩௦) உம்முடையஸாமர்த்தியமும் வீர்யமும் பராக்கிரமமும் நீர் முயன்ற காரியத்தைச் செய்தல்லது நில்லாது. அக்காரியத்தை முடித்தேவிடும். உம்முடைய தர்சநமும் உம்முடைய விஷயமான இந்தஸ்தோத்திரமும் வீணுகாது உடனே பலத்தை யளிக்கும்.

(௩0௧) உம்மிடத்தில் பக்தி செய்தவர்கள் தடையின்றித் தம்கோரிக்கையைப் பெறுவார்கள்.

(௩௧௨) புராண புருஷோத்தமரான உம்முடைய பக்தர்கள் இவ்வுலகினிலும் ஸ்வர்காதிகளிலும் தங்களுக்கிஷ்டமான ஸகல போகங்களையு மநுபவித்துப் பின்பு மோக்ஷத்தில் மஹாநந்தத்தையு மடைவார்கள்.

(௩௨௨) உம்மிடத்தில் பக்திசெய்யச் சக்தியற்ற ஜனங்கள் வேதோக்தமாய், அநாதியாயுள்ளதாய், இப்பொழுது நம்முடைய ஸம்வாதத்தினுல் ப்ரகாசிப்பிக்கப்பட்டதான இந்த ராமஸ்தோத்திரத்தை தினந்தோறும் பாராயணம் செய்கிறவர்கள் இகழ்ச்சியை யடையார்கள்.

ஸ்ரீராமஸ்தவ ஸர்கம் முற்றிற்று.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑍇-𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮 𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌸𑌰𑍍𑌗 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌶𑌿𑌰 𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿 𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥௧

𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯 𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮 ।
𑌤 𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵 𑌮𑌦𑌦𑌾 𑌮𑌮॥ ௨॥

𑌧𑍁𑌰 𑌮𑍇𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌷𑌭𑍇𑌣 𑌬𑌲𑍀𑌯𑌸𑌾 ।
𑌕𑌿𑌶𑍋𑌰𑌵 𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌵𑍋𑌢𑍁 𑌮𑌹 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇॥௩

𑌵𑌾𑌰𑌿𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌸𑍇𑌤𑍁 𑌰𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌨𑍍 ।
𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨 𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍॥ ௪॥

𑌗𑌤𑌿𑌂 𑌖𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌂𑌸𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑌵 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗 𑌮𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑌮॥ ௫॥

ஸ்ரீ

ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணம்-யுத்தகாண்டம்.

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேக ஸர்க்கம்.

(க) ஸ்ரீராமன் நந்திகிராமத்தி லிருக்கும்பொழுது கைகேயிக்கு ப்ரியமான புத்திரனுகிய பரதன் தலைமேலே கையைக் கூப்பிக்கொண்டு வந்து, அமோகமான பராக்கிரமத்தை யுடையராய் தனக்குத் தமையனுன இராகவனைப் பார்த்துச் சொன்னுர்.

(உ) (அதாவது) என்மாதாவாகிய கைகேயியை,அவள் சொற்படி பதினுலுவருஷம் வநவாஸம்போய்க் களிப்பித்தீர். நீர் முன்னே சித்திரகூடத்தில், தேசாந்தரம்போகிறவன்தன் கைப்பொருளை யொருவனிடம் கொடுத்துப் போவதுபோல் இவ்விராச்சியத்தை என்னிடம் கொடுத்துப்போனீர். அந்த இராச்சியத்தை அம்மாதிரியாகவே (பொருளைவைத்திருந்தவன் மறுபடியும் பொருளை உடையவனுக்குக் கொடுப்பதுபோல்) இப்போது உமக்குக் கொடுக்கிறேன்.

(ங) பலமுடைய ஒரு பெரிய எருது தான் சுமக்கிற சுமையை ஒரு கன்றின்பேரில் வைத்ததாகில், அக்கன்று அந்தச்சுமையைச்சுமக்கமாட்டாதாற்போல், நானிந்த ராஜ்ய பாரத்தை வஹிக்கச் சக்தனல்லேன்.

(ச) பெரிய நீர் வெள்ளத்தினுல் உடைந்து பெருகுகிற அணையானது கொம்பு கொடி முதலானவை யின்றியே எப்படி கட்டப்படாதோ, அப்படியே அநேக தோஷங்களோடு கூடிய இராச்சியமும் மந்த்ரகோபநங்கள் முதலானவை யின்றியெ பரிபாலநம் செய்வது அரிதாயிருக்கும்.

(ரு) சத்துருக்களை நசிப்பிக்கவல்ல ஓ,ஸ்வாமி! குதிரையின் நடையைக் கழுதைபோலவும், அன்னத்தின் நடையைக்

𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌨𑍇 ।
𑌮𑌹𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌰𑍋𑌹𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌖𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌤 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑍇𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍇𑌤𑍋𑌸𑍍𑌸𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
௭ ॥

𑌏𑌷𑍋𑌪𑌮𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌭𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌹𑌿 ॥ ௮ ॥

𑌜𑌗𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌪𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑍈𑌃 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌨𑍂𑌪𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃
𑌮𑌧𑍁𑌰𑍈𑌰𑍍𑌗𑍀𑌤𑌶𑌬𑍍𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑍁𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௰ ॥

𑌯𑌾𑌵𑌦𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍀 𑌚 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾 ।
𑌤𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌹 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌯 । ௧௧ ॥

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌚𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍁𑌰𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌤𑌥𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌨𑌿𑌷𑌸𑌾𑌦𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌶𑍁𑌭𑍇 ॥ ௧௨ ॥

காக்கை போலவும், உம்முடைய வழியை நானநுஸரிக்கச் சக்தனல்லேன். (அதாவது) உம்மைப்போல் ஜநங்களை உகப்பித்து இராச்சியத்தைப் பாலநம்செய்ய ஸமர்த்தனல்லேன்)

(௬-எ-அ) ஒருவன் தன் வீட்டிற்குள் ஒரு மரத்தை நட்டு வளர்க்க அது கப்பும் கவருமாய்க் கிளைத்துப் பெரிய மரமாய்ப் பின்பு பூத்தும் கூட அம்மரம் பழம்பழாமல்போய் விட்டதாகில் அம்மரத்தை வைத்தவனுடைய மனம் அதில் பலத்தை யடையாமல் வீணாய்ப்போய்விடுமாபோலே நீர் பகுகுணவானாயிருந்தபோதிலும் உமக்கு பக்தர்களாயும் ப்ருத்யர்களாயுமிருக்கிற எங்களைப் பரிபாலநம் செய்யாதுவிட்டீராகில், உம்மை அநேக யாகங்கள் செய்து பெற்று வளர்த்த தசரதமஹாராஜனுடையகோரிக்கை நிறைவேறாமல்வீணாய்ப் போய்விடும்.

(௯) இப்போது பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டு ராஜ்யலக்ஷ்மியோடு விளங்குகிற உம்மை, மத்தியாந காலத்தில் தன் கிரணங்களினால் தபிப்பிக்கிற ஸூர்யனைப்போல், ஜநங்கள் பார்க்கட்டும்.

(௧0) வாத்யகோஷங்களோடும் அரைநூல்மாலை தண்டைசிலம்பு முதலிய ஆபரண ஒலிகளோடும் இனிமையான கானஸ்வரங்களோடும் கூடிய ஸகலபோகங்களையும் நீரே அநுபவிப்பீராக.

(௧௧) ஆகாசத்தில் ஜ்யோதிஸ்சக்ரம் எதுவரையில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிறதோ, இந்த பூமி எதுவரையில் அழியாமலிருக்கிறதோ, அவ்வளவுகாலமும் இந்த ஸகல ஜகத்தையும் நீரே ஸ்வாமியாயிருந்து பரிபாலநம் செய்வீராக.

(௧௨) இப்படி பரதன் மொழிந்தசொல்லைக் கேட்டு இராகவன் அப்படியேசெய்கிறேன் என்றங்கீகரித்தார், பின்பு பரதன் தன்னுடைய ஆஸநத்தி லுட்கார்ந்தார்.

𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌵𑌚𑌨𑌾 𑌨𑍍𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑌰𑍍𑌧𑌕𑌾𑌃।
𑌸𑍁𑌖𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑍁𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤 ॥
௧௪॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌰𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑍇।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍇 ॥
𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑌿𑌤𑌜𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤 𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌃।
𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌵𑌸𑌨𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍॥ ௧௫॥

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌕𑍁𑌲𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃॥ ௧௬॥
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌦𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁 𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍॥ ௧௭
𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍।
𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌾॥ ௧௮
𑌤𑌤𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌵𑌚𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌃।
𑌯𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍॥ ௧௯॥
𑌅𑌰𑍍𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌆𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥ ௨௦॥

(கரு) பின்பு சத்துருக்கன் கட்டளைப்படி ஸுகமாகச் செய்யத்தக்கவர்களாய் அத்தொழிலில் ஸமர்த்தர்களான நாவிதர்கள் வந்து, பட்டாபிஷேக முகூர்த்தம் தப்பிப்போகாதபடி சீக்கிரமாக இராகவனுக்கு க்ஷௌரம் செய்தார்கள்.

(கச-கரு) முன்னே பரதன் ஸ்நாநம் செய்தார். அதன் பின் லக்ஷ்மணன் ஸுக்கிரீவன் விபீஷணன் ஆகிய இவர்கள் ஸ்நாநம் செய்தார்கள். பின்பு இராகவன் ஜடைகளை விடுவித்துக்கொண்டு ஸ்நாநம் செய்து, நாநாவர்ணமான பூக்களினால் தொடுக்கப்பட்ட பூமாலைகளை யணிந்து, குங்குமம் கர்ப்பூரம் முதலிய வாசனை சேர்த்த சந்தனத்தைப்பூசி,சிறந்த வஸ்திரத்தை யணிந்து பெரிய காந்தியோடு கூடினவராய் ஆஸநத்தில் வீற்றிருந்தனர்.

(கசா) பராக்ரம சாலியாய், கைங்கர்ய லக்ஷ்மியையுடையரான பரதன், ராகவனுக்கும், லக்ஷ்மணனுக்கும், அலங்காரங்களைச் செய்வித்தனர்.

(கஎ) கௌஸல்யார் முதலிய தசரதமஹாராஜனுடைய ஸ்த்ரீகள் நன்மனமுடையவர்களாய் ஸீதாதேவிக்குத் தாங்களே அலங்காரம் செய்தார்கள்.

(கஅ) பின்பு கௌஸல்யாதேவி புத்திரனிடத்தில் ப்ரீதியை யுடையவளாய் ஸந்தோஷத்துடனே வாநர வீரர்களுடைய பத்தினிகளுக்கு அலங்காரம் செய்வித்தாள்.

(ககூ) பின்பு ஸுமந்திரனென்கிற ஸாரதி, சத்ருக்நனுடைய வசநத்தினால் வெகு அழகியதான தேரைக் குதிரைகளைப்பூட்டிக் கொண்டுவந்து நிறுத்தினர்.

(உo) அழிவற்றபராக்கிரமத்தையும் நீண்டபுயங்களையுமுடைய இராகவன், ஸூர்ய மண்டலம்போல் விளங்குகிற அதி ஸுந்தரமான இரதத்தைப்பார்த்து அதின்மேலேறினர்.

𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌦𑍃𑌶𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍀
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑍌 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑌿𑌭𑍈𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌜𑌗𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 𑌶𑍁𑌭𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍌 ௨௧॥

𑌵𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌾𑌃 ।
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌤𑍍𑌨𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍁𑌕𑌾𑌃॥௨௨

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌚𑌿𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌯𑍇 ।
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌰𑍍𑌥𑌵𑌤𑍍॥௨௩
𑌅𑌶𑍋𑌕𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ।
𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍 𑌰𑌾𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌋𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌨𑌗𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚॥ ௨௪॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌯𑌾𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌥 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௫॥
𑌇𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌂𑌦𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌨𑌗𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥ ௨௬॥
𑌹𑌰𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌰𑌥𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌇𑌵𑌾𑌨𑌘𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌰𑌥𑌮𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌗𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௨௭॥
𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌰𑌶𑍍𑌮𑍀𑌨𑍍 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌶𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌦𑍇 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑍀𑌜𑌯𑌤𑍍॥ ௨௮

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 ॥ ௨௯

(௨௧) தேவேந்திரன்போல் விளங்குகிற ஸுக்கிரீவனும் ஆஞ்ஜநேயரும் ஸ்நாநம் செய்து அதிஸுந்தரமான வஸ்திரங் களையும் அழகியகுண்டலங்களையும் அணிந்தவர்களாய் இராக வனைப் பின்சென்றார்கள்.

(௨௨) ஸீதாதேவியும் ஸுக்கிரீவனுடைய பத்தினிக ளும் உத்தமமான ஆபரணங்களையும் அழகிய கர்ணபூஷணங் களையு மணிந்தவர்களாய்க்கொண்டு அயோத்தியாநகரத்தைப் பார்க்க விருப்பமுற்றவர்களாய்ப் புறப்பட்டார்கள்.

(௨௩-௨௪) அயோத்தியிலுள்ள தசரத மஹாராஜனுடைய மந்திரிகளாகிய அசோகன் விஜயன் ஸுமந்திரன் என்பவர் கள் சேர்ந்து புரோஹிதராகிய வஸிஷ்ட்டரை முன்னிட்டுக் கொண்டு இராமபிரானுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்காகவும் நகரத்தினுடைய க்ஷேமத்துக்காகவும் செய்யவேண்டியவைக ளைப்பற்றி ஆலோசனை செய்தார்கள்.

(௨௫-௨௬) பின்பு ஜயசீலராய் மஹாநுபாவனாகிய இரா கவனுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்காகச் செய்யவேண்டிய செ ய்கைகளையெல்லாம் மங்களபூர்வகமாக நீர் நடத்துவீராக வென்று புரோஹிதருக்குக் கட்டளையிட்டு, பிறகு ஸ்ரீராம னைப் பார்க்கக்கருதி அங்கு நின்றும் புறப்பட்டார்கள்.

(௨௭) பச்சைக்குதிரைகள் கட்டின தேரின்மேலேறி தேவேந்திரன் போவதுபோல்,புண்யபுருஷனாகிய இராகவன் தேரேறி அயோத்திமாநகரத்தைச்சென்றார்.

(௨௮-௨௯) அப்பொழுது பரதன் தேர்க்குதிரைகளின் கடிவாளங்களைப்பிடித்து ஸாரதியாய்க்கொண்டு தேரை நடத் தினார். சத்துருக்நன் வெண்குடை பிடித்தார். லக்ஷ்மணன் விசிறியையெடுத்து இராகவனுடைய முடியளவாகவிசிறினார். வெண்சாமரத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு முன்னேநின்று வீசி

𑌋𑌷𑌿𑌸𑌂𑌘𑍈𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃
𑌸𑍍𑌤𑍂𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍁𑌵𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌰𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃॥௧௦॥

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌞𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌪𑌮𑌮𑍍 ।
𑌆𑌰𑍁𑌰𑍋𑌹 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥ ௧௧॥

𑌨𑌵 𑌨𑌾𑌗𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌯𑌯𑍁𑌰𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃॥௧௨

𑌶𑌙𑍍𑌖𑌶𑌬𑍍𑌦𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌭𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌵𑌨𑍈𑌃।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍॥
௧௩॥

𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑌮𑍍 ।
𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌰𑌥𑍇𑌨𑌾𑌤𑌿𑌰𑌥𑌂 𑌤𑌦𑌾॥ ௧௪॥

𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌨𑍁𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍॥௧௫॥

𑌅𑌮𑌾𑌤𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌰𑍁𑌰𑍁𑌚𑍇 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌿𑌵 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌃॥௧௬

ணர். சந்திரன்போன்ற மற்றொரு சாமரத்தை விபீஷணன் எடுத்து வீசினர்.

(௩௰) ஆகாயத்தில் ருஷிகளும் தேவர்களும் மருத்துக்களும் கூட்டம்கூட்டமாய்க்கூடி இராகவனுடையபுகழைக்கீர்த்தித்தனர். அவவொலி இனிமையாக அப்பொழுது கேட்டது

(௩௧) பின்பு வாநராதிபனுய் மஹாபராக்ரமசாலியான ஸுக்கிரீவன், சத்ருஞ்ஜயமென்று பெயரையுடைய மலைபோன்ற யானையின்மே லேறினன்.

(௩௨) மற்ற வாநரர்களும் மானிட வேடம் கொண்டு ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாய் ஒன்பதினுபிரம் யானைகளின்மே லேறிப் போனர்கள்.

(௩௩) அப்பொழுது சிலர் சங்கம் பிடித்தூதினர். சிலர் துதித்தனர். சிலர் பேரி முதலிய மங்களவாத்யம் முழங்கினர் இவ் வைபவங்களுடனே, புருஷோத்தமனுகிய இராகவன், வரிசை வரிசையாய் உயர்ந்த மாளிகைகளையுடைய அந்த அயோத்திமாநகரத்தில் பிரவேசித்தனர்.

(௩௪) அந்நகாவாஸிகள், ஸகல பரிவாரங்களினல் சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு தேரின்மேலேறி வருகிற அழகிய விக்ரஹத்தையுடைய இராகவனைப் பார்த்தார்கள்.

(௩௫) அவர்கள் இராகவனுக்கு ஆசீர்வசநம் செய்தார்கள். அவர்களை இராகவன் மிகவும் ஆமோதித்தனர். பின்பு அவர்களும் தம்பிகளினல் சுற்றும் சூழப்பட்ட இராகவனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றூர்கள்.

(௩௬) மந்திரிகளினுலும், பிராமணர்களினுலும், மற்ற ஜநங்களினுலும் சூழப்பட்டவராய்க்கொண்டு இராகவன், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரங்களினல் சூழப்பட்ட சந்திரனைப் போல் விளங்கினர்.

ஸபுரோகாமிபிஸ்தூர்யை ஸ்தாளஸ்வஸ்திகபாணிபி:
ப்ரவ்யாஹரத்பிர்முதிதை ர்மங்களாநி யயௌ வ்ருத: ॥ ௧௭ ॥

அக்ஷதம் ஜாதரூபம் ச காவ: கந்யா ஸ்ததா த்விஜா: ।
நரா மோதகஹஸ்தாஸ்ச ராமஸ்ய புரதோ யயு: ॥ ௧௮ ॥

ஸக்யம் ச ராம: ஸுக்ரீவெ ப்ரபாவம் சாநிலாத்மஜே ।
வாநராணாம் ச தத்கர்ம ராக்ஷஸாநாம் ச தத்பலம் ॥
விபீஷணஸ்ய ஸம்யோக மாசசக்ஷே ச மந்த்ரிணாம் । ௧௯ ॥

ஸ்ருத்வா து விஸ்மயம் ஜக்மு ரயோத்யாபுரவாஸிந: ॥ ௨௦
த்யுதிமாநேத தாக்யாய ராமோ வாநரஸம்வ்ருத: ।
ஹ்ருஷ்டபுஷ்டஜநாகீர்ணா மயோத்யாம் ப்ரவிவேஸ ஹ ॥
௨௧ ॥

ததோ ஹ்யப்யுச்ச்ரயந்பௌரா: பதாகாஸ்தே க்ருஹே க்ருஹே । ௨௨ ॥
ஐக்ஷ்வாகாத்யுஷிதம் ரம்ய மாஸஸாத பிதுர்க்ருஹம் ॥
௨௩ ॥

அதா ப்ரவீ த்ராஜபுத்ரோ பரதம் தர்மிணாம் வரம் ।
அர்த்தோபஹிதயா வாசா மதுரம் ரகுநந்தந: ॥ ௨௪ ॥

(ருஎ) முன்னே சிலர் களிப்புடனே பேரி முதலிய மங்களவாத்யம் முழங்கினர். சிலர் தாளமடித்தனர். சிலர் ஸ்வஸ்திகமென்கிற வாத்தியம் வாசித்தனர். சிலர் மங்களம் பாடினர். இவ்வைபவத்துடனே இராகவன் எழுந்தருளினார்.

(ருஅ) இராகவனுக்கு எதிரே மங்களார்த்தமாகச் சிலர் மஞ்சள் தடவி ஸுவர்ண வர்ணமாய் விளங்குகிற அக்ஷதைகளையும், சிலர் இலட்டுகங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள். இன்னும் சில பசுக்களும் கன்னிகைகளும் பிராமணோத்தமர்களும் சென்றார்கள்.

(ருகூ) அப்பொழுது இராகவன், ஸுக்கிரீவனுடைய தோழமையையும், ஆஞ்ஜநேயருடைய ப்ரபாவத்தையும், வாநரர்கள் செய்த அப்ரமேய சேஷ்டிதங்களையும், ராவணாதிகளுடைய பலத்தையும், விபீஷணனுடைய சேர்த்தியையும் மந்திரிகளுடன் சொன்னார்.

(சO) அதையெல்லாம் அயோத்தியாவாஸிகள் கேட்டு, வியப்புற்றனர்.

(சக) தேஜஸ்வியான இராகவன் இதைச் சொல்லிக்கொண்டு வாநரவீரர்களினால் சூழப்பட்டவராய்க் கொண்டு, மிகவும் களிப்புற்று உடம்பில் மயிரெழுந்திருக்கிற ஜநங்கள் நிறைந்த அயோத்தியில் பிரவேசித்தனர்.

(சகூ) அந்நகரவாஸிகள் க்ருஹங்கள் தோறும் அலங்காரமாகக் கொடிகள் கட்டினார்கள்.

(சஉ) இராகவன் இக்ஷ்வாகு தொடங்கி முன்னோர்கள் வாஸம்செய்த தன் தகப்பனாருடைய அழகிய மாளிகையையடைந்தார்.

(சரு-சச) இராஜகுமாரனாகிய இராகவன், தகப்பனாருடைய மாளிகையை யடைந்து உள்ளே நுழைந்து தாய்மரார்க-

𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌨 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌚 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀 𑌚𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌚 ॥ ௨௪

𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌮𑌦𑍍𑌭𑌵𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌾𑌶𑍋𑌕𑌵𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌮𑌹𑌤𑍍 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑍈𑌡𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌙𑍍𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯 ॥ ௨௫

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌰𑌤 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 ।
𑌪𑌾𑌣𑍌 𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌤𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥ ௨௬

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌵𑌿𑌶𑍁𑌃𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௭

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍇𑌜𑌾 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌨𑍁𑌜𑌃 ।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥ ௨௮

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍋𑌘𑌟𑌾𑌨𑍍
𑌦𑌦𑍌 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌸 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ॥ ௨௯

𑌯𑌥𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍂𑌷𑌸𑌮𑌯𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌘𑌟𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍁𑌤 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ௩௦

ளாகிய கௌஸலை ஸுமித்திரை கைகேயிகளைப்பணிந்து தார்மிகோத்தமரான பரதனைப்பார்த்து, ப்ரயோஜந வத்தாயும் மதுரமாயுமுள்ள வார்த்தையைச் சொன்னார்.

(சரு) (அதாவது) அசோக வனத்தோடு கூடினதாய், முத்து வைடூரியம் முதலிய மணிகளிழைத்ததாய் சிலாக்கியமாய்ப் பெரிதான என் மாளிகையை சுக்கிரீவனுக்குக் காண்பி என்றார்.

(சகூ) அழிவற்ற பராக்கிரமத்தையுடைய பரதன் இராகவனுடைய சொல்லைக்கேட்டு சுக்கிரீவனைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு அம்மாளிகைக்கு அழைத்துக் கொண்டுபோனார்.

(சஎ) பின்பு வேலைக்காரர்கள் சத்துருக்நனு லேவப்பட்டவர்களாய், மங்களார்த்தமாக எண்ணெய் விளக்குகளையும் ஆஸநங்களையும் கீழ்விரிகளையு மெடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரமாகப் பிரவேசித்தார்கள்.

(சஅ) மஹாதேஜஸ்வியான சத்துருக்நன் சுக்கிரீவனைப்பார்த்து, ஓ, வாநராதிபனே! இராகவனுடைய அபிஷேகத்திற்காக புண்யஜலம் கொண்டு வரும்படி உம்முடைய தூதர்களை ஆஜ்ஞாபியும், என்று சொன்னார்.

(சகூ) பிறகு சுக்கிரீவன் அக்கணமே நான்கு வாநரர்களிடத்தில், இரத்தினங்களிழைத்த சுவர்ணமயமான நாலு குடங்களைக் கொடுத்தார்.

(ருo) ஓ, வாநரர்களே! நாளை விடியற்காலத்தில் நீங்கள் நால்வரும் நான்குஸமுத்திரங்களில் நின்றும் நாலுகுடம்ஜலம் கொண்டுவந்து ஸித்தமாக இருக்கக்கடவீர்களாக, மற்ற நீங்கள் புண்யநதிகளின்தீர்த்தம் கொண்டுவரக்கடவீர்கள் என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

𑌏𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌰𑌣𑍋𑌪𑌮𑌾𑌃 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑍇𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑌗𑌨𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾 𑌇𑌵 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌗𑌾𑌃॥ ௫௧॥

𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍇𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑍀 𑌚 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌃 ।
𑌋𑌷𑌭𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌲𑌶𑌾𑌨𑍍 𑌜𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌥𑌾𑌨𑌯𑌨𑍍॥
𑌨𑌦𑍀𑌶𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍। ௫௨॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌕𑌲𑌶𑌂 𑌜𑌲𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑌥𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌸𑍁𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍। ௫௩॥

𑌋𑌷𑌭𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑌾𑌹𑌰𑌤𑍍 ॥
𑌰𑌕𑍍𑌤𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌶𑌾𑌖𑌾𑌭𑌿 𑌸𑍍𑌸𑌂𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌘𑌟𑌮𑍍। ௫௪॥

𑌗𑌵𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍋𑌯𑌮𑌾𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌤𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃। ௫௫॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌜𑌲𑌂 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌾𑌨𑌿𑌲𑌵𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃॥
𑌆𑌜𑌹𑌾𑌰 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑌲 𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃। ௫௬॥

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍈𑌰𑌾𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌲𑌮𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨 𑌸𑍍𑌸𑌚𑌿𑌵𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹। ௫௭॥
𑌪𑍁𑌰𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯
𑌤𑍍॥ ௫௮॥

(ருக) சுக்கிரீவனால் இப்படி கட்டளைபெற்றவர்களாய் மஹாமஹிமை யுடையவர்களாய், மலைபோன்ற வடிவையுடையவர்களாய், கருத்மான்கள்போல் வெகுவேகமாகப் போகிறவர்களான வானரர்கள் உடனே ஆகாயத்திற் கிளம்பினார்கள்.

(ருஉ) ஜாம்பவான், ஹநுமான், வேகதர்சி, ருஷபன் என்ற நாலு வானரவீரர்களும் ஐந்நூறு புண்ய நதிகளில் நின்றும் புண்ய தீர்த்தங்களைக் குடங்களில் நிறைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள்.

(ருங) பலவானாகிய ஸுஷேணன் கிழக்குஸமுத்திரத்தில் நின்றும் ரத்நமயமான குடத்தில் தீர்த்தம் நிறைத்துக் கொண்டு வந்தனர்.

(ருச) ருஷபன் தென்ஸமுத்திரத்தில் நின்றும் ரக்தசந்தநங்களுடைய இலைகளோடுகூடிய கொம்புகளை மங்களார்த்தமாகச்சேர்த்து பொன்குடத்தில் தீர்த்தம் கொண்டுவந்தனன்.

(ருரு) வாயுவேகத்தையுடைய கவயன் மேற்கு ஸமுத்திரத்தில் நின்றும் பெரிய ரத்நகும்பத்தில் குளிர்ந்த தீர்த்தம் கொண்டு வந்தனன்.

[ருசா] கருடன்போலவும் வாயுபோலவும் வெகு வேகமாகப் போகத்தக்க தைர்யசாலியாய் ஸகலகுண ஸம்பந்நனான நளன், வடஸமுத்திரத்தில் நின்றும் சீக்கிரமாகத் தீர்த்தம் கொண்டு வந்தனன்.

(ருஎ-ருஅ) பின்பு சத்துருக்நன், அவ் வானர வீரர்கள் கொண்டுவந்த புண்யதீர்த்தங்களைப்பார்த்து மந்திரிகளுடன் கூட புரோஹிதருக்கும் ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கும் "இராகவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யுங்ககள்" என்றறிவித்தார்

—*𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌪𑌟𑍍𑌟𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌪𑌟𑍍𑌟𑌃*—

𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍋 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ।
𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍀𑌤𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌶𑌯𑌤𑍍 । ௫௯ ॥
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌬𑌾𑌲𑌿𑌰𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃 ।
𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌸𑍁𑌯𑌜𑍍𑌞𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍌𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ ௬௰ ॥
𑌅𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍍𑌨𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌗𑌨𑍍𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌸𑌲𑌿𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌸𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌵𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௬௰௧ ॥

𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌯𑍋𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌸𑌨𑍈
𑌗𑌮𑍈𑌃 ॥ ௬௰௨ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍌𑌷𑌧𑌿𑌰𑌸𑍈𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌦𑍈𑌵𑌤𑍈𑌰𑍍𑌨𑌭𑌸𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍈𑌃
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍈𑌃 ।

[𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌯𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌾𑌯𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥
𑌸𑌭𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍇𑌮𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌶𑍋𑌭
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 । [𑌨𑍈𑌃 ॥ ௨ ॥
𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑍇𑌨 𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌨 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌋𑌤𑍍𑌵𑌿𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥ ௩ ॥]

ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக கட்டம்.

(௫௯) பிறகுபெரியோராகிய வஸிஷ்ட்டபகவான் தக்கின முயற்சியுடையவராய் இரத்தினங்களிழைத்த ஸிம்மாஸநத்தில் ஸ்ரீராமனையும் ஸீதாதேவியையும் உட்காரவைத்தார்.

(௬0-௬௧) வஸிஷ்ட்டர், வாமதேவர்,ஜாபாலி, காஶ்யபர் காத்தியாயனர், ஸுயஜ்ஞர்,கௌதமர், விஜயர்,என்ற எண்மர்களும், நிர்மலமாய்ப் பரிமளங்களோடுகூடிய புண்யதீர்த்தங்களினல்,தேவர்கள் இந்திரனைப் பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தாற்போல், நரோத்தமனான இராகவனை அபிஷேகம் செய்தார்கள்

(௬௨) ருத்விக்குக்களினுலும், பிராமணர்களினுலும், முன்னம் அபிஷேகம் செய்வித்து, பின்பு, கன்னிகைகளினுலும், மந்திரிகளினுலும், ஸேநாவீரர்களாலும்,வணிக்குக்களினுலும் அவ்வஸிஷ்ட்டாதிகள் அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

(௬௩) பின்புஆகாசத்திலுள்ள ஸர்வதேவதைகளோடும் கூடின திக்பாலர்களாகிய இந்திரன்முதலான நான்குதேவதைகளினுலும் ஸகலமான ஓஷதிகளின் ரஸங்களினலே அபிஷேகம் செய்வித்தார்கள்.

[பிரமதேவனுல் முன்பு நிருமிக்கப்பட்ட எந்தரத்நகிரீடத்தை எந்த வஸிஷ்ட்டபகவான் மநுமுதல்அவ்வம்சத்திற்பிறந்த ஸகல ராஜாக்களுக்கும் தரிப்பித்துக்கொண்டு வந்தாரோ அந்தக்கிரீடத்தை, அவ்வஸிஷ்ட்டபகவான், ஸுவர்ணமயமாய், மஹா ஜநங்களினுல் சூழப்பட்டதாய், நாநாவிதமான அழகிய இரத்தினங்களினுல் அதிவிசித்திரமான அந்த ஸபையில், நாநாவிதமான ரத்நங்களிழைத்த திவ்யஸிம்மாஸநத்தில் ஸ்ரீராமனை உட்காரச்செய்து,ருத்விக்குக்களைக்கொண்டும் ப்ராஹ்மணோத்தமர்களைக்கொண்டும் முடிப்பித்தனர்]

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑍁𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃॥
𑌅𑌪𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 (𑌵𑌾𑌲𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍। [௬௪॥
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹) 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃।
𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍀𑌂 𑌶𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃। ௬௫॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑌤𑍍𑌨𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍॥
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌦𑌦𑍌 𑌶𑌕𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃। ௬௬॥

𑌪𑍍𑌰𑌜𑌗𑍁𑌰𑍍𑌦𑍇𑌵𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌃॥
𑌅𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑍇 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍀𑌮𑌤𑌃। ௬௭॥

𑌭𑍂𑌮𑌿𑌃 𑌸𑌸𑍍𑌯𑌵𑌤𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌫𑌲𑌵𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌃॥
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌃 𑌰𑌾𑌘𑌵𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇।
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑌤𑌮𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾॥
𑌦𑌦𑍌 𑌶𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑍀𑌰𑍍𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌦𑍌 𑌪𑍁𑌨𑌃
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌹𑌾𑌰𑍍𑌹𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃। ௭௦॥

𑌅𑌰𑍍𑌕𑌰𑌶𑍍𑌮𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍀𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌮𑍍॥
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌮𑌨𑍁𑌜𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥ ௭௧॥

(சுசஉ) சத்துருக்கனன் இராகவனுக்கு சுபகரமான வெ்ண்குடையைப் பிடித்தார். ஒரு வெண்சாமரத்தை வாநராதிபதியான ஸுக்கிரீவனும், சந்திரன்போல் விளங்குகிற (உத்தமமான) மற்றொரு சாமரத்தை (ஸந்துஷ்டனான) ராக்ஷஸாதிபதியான விபீடணனும் எடுத்து வீசினார்கள்.

(சுரு உ) வாயுதேவன் தேவேந்திரனாலேவப்பட்டவனாய் இராகவனுக்கு, அனேகமான பத்மங்களை யுடையதாய் அத்யுஜ்வலமாய் ஸுவர்ணமயமான மாலையைக் கொடுத்தனன்.

(சுசு உ) அவ்வாயுதேவனே இந்திரனாலேவுண்டவனாய், நாநாவிதமான இரத்தினங்களினால் கோக்கப்பட்டும் சிறந்த நாயகமணியையுடையதுமான முத்துமாலையை நராதிபனான இராகவனுக்குக் கொடுத்தனன்.

(சுஎ உ) அந்தப் பட்டாபிஷேகத்துக்குரியராய் புத்திமானாகிய இராகவனுடைய பட்டாபிஷேக காலத்தில் தேவகந்தர்வர்கள் பாடினார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் ஆடினார்கள்.

(சுஅ உ) இராகவனுடைய பட்டாபிஷேக காலத்தில், பூமியெங்கும் பயிர்கள் விளைந்தன. மரங்கள் பழங்களைப் பழுத்தன. பூக்கள் அதிக பரிமளங்களை யுடைத்தாயின.

(சுகூ உ) முன்னே பிராமணர்களுக்கு அநேகமாயிரம் குதிரைகளையும் அப்போதீன்ற பசுக்களையும் கோக்களையும் நூறுவ்ருஷபங்களையும் நரோத்தமனாகிய இராகவன் கொடுத்தனர்-

(எ0 உ) இன்னும் இராகவன் பிராமணர்களுக்கு முப்பதுகோடி ஹிரண்யங்களையும் உயர்ந்த நாநாவிதமான வஸ்திரங்களையும் பூஷணங்களையும் கொடுத்தனர்.

(எக உ) மநுஜோத்தமனாகிய இராகவன், ஸுக்ரீவனுக்கு இரத்தினங்களினால் செய்யப்பட்டும் ஸூர்யகிரணங்கள்போல்

வைடூர்யமணிசித்ரே ச வஜ்ரரத்நவிபூஷிதே ॥
வாலிபுத்ராய த்ருதிமாநங்கதாயாங்கதே ததௌ । ௭௨ ॥

மணிப்ரவரஜுஷ்டம் ச முக்தாஹாரமநுத்தமம் ॥
ஸீதாயை ப்ரததௌ ராம: சந்த்ரரஶ்மிஸமப்ரபம் । ௭௩ ॥

அரஜே வாஸஸீ திவ்யே ஶுபாந்யாபரணாநி ச ॥
அவேக்ஷமாணா வைதேஹீ ப்ரததௌ வாயுஸூநவே ॥

அவமுச்யாத்மந: கண்டாத்தாரம் ஜநகநந்திநீ ॥
அவைக்ஷத ஹரீந் ஸர்வாந் பர்தாரம் ச முஹுர்முஹு:
௭௫ ॥

தாமிங்கிதஜ்ஞ: ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய பபாஷே ஜநகாத்மஜாம் ॥ ௭௬ ॥
ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமிநி ।
பௌருஷம் விக்ரமோ புத்திர்யஸ்மிந்நேதாநி ஸர்வஶ: ॥ ௭௭

ததௌ ஸா வாயுபுத்ராய தம் ஹாரமஸிதேக்ஷணா । ௭௭ ॥

ஹநூமாம்ஸ்தேந ஹாரேண ஶுஶுபே வாநரர்ஷப: ॥
சந்த்ராம்ஶுசயகௌரேண ஶ்வேதாப்ரேண யதாசல: । ௭௮ ॥

ததோ த்விவிதமைந்தாப்யாம் நீலாய ச பரந்தப: ॥
ஸர்வாந் காமகுணாந் வீக்ஷ்ய ப்ரததௌ வஸுதாதிப: ॥
௭௯ ॥

மின்னிக்கொண்டுமிருக்கிற சிறந்தபொன்மாலையை பகுமான மாகக்கொடுத்தார்.

(௭௨.௦) தைர்யசாலியாகிய ஸ்ரீராமன் அங்கதனுக்கு, வைடூர்யமணிகளினு லதிவிசித்திரமாய், வச்சிரமணிகளினுல் செய்யப்பட்ட இரண்டு தோள்வளைகளைக் கொடுத்தார்.

(௭௩.௦) உயர்ந்தஇரத்தினங்கள்கோத்து அதிசிலாக்கிய மாய் சந்திரகிரணம்போன்ற காந்தியையுடையதான முத்து மாலையை இராகவன் ஸீதாதேவிக்குக் கொடுத்தார்.

(௭௪.௦) ஸீதாதேவி, ஆஞ்ஜநேயருக்கு அழுக்கற்றுவிள ங்குகிற இரண்டு வஸ்திரங்களையும், அழகிய ஆபரணங்களை யும், இராமபிரானைப் பார்த்துக்கொண்டு கொடுத்தனள்.

(௭௫.௦) பின்பு இராகவன் தனக்குக்கொடுத்த முத்துமா லையை ஸீதாதேவி தன் கழுத்தில்நின்றும் அவிழ்த்துக் கை யில் வைத்துக்கொண்டு எல்லா வானரர்களையும், பர்த்தாவா கிய இராகவனையும் அடிக்கடி பார்த்தாள்.

(௭௬-௭௭) அந்த ஸீதாதேவியினுடைய பார்வையின் பாவத்தையறிந்து அவளைப்பார்த்து, சோபனையான ஓ, ஜநக நந்தினியே! நீ யாரை, பலமும் பராக்கிரமமும் புத்தியுமுடை யவனுகநினைத்து சந்தோஷிக்கிருயோ, அவனுக்கு இந்த ஹா ரத்தைக்கொடு, என்ருர்.

(௭௭.௦) அதைக்கேட்டு ஸீதாதேவி அந்த ஹாரத்தை ஆஞ்ஜநேயருக்குக் கொடுத்தாள்.

(௭௮.௦) வானரோத்தமனுகிய ஹநுமான் அந்த முத்து மாலையைக் கழுத்திலணிந்தவராய், சந்திரகிரணங்களினுல்வெ ளுத்த மேகங்கள் படிந்த மலைபோல் விளங்கினர்.

(௭௯.௦) சத்துருக்களை வாட்டவல்ல இராமபிரான், த்வி விதனுக்கும் மைந்தனுக்கும் நீலனுக்கும் ஸகலவிதமான சிற ந்த ஆபரணுதிகளைக் கொடுத்தார்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃॥
𑌵𑌾𑌸𑍋𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑍋𑌽𑌥 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌾𑌮𑍍𑌬𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌾𑌨𑌰𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾। ௮௧॥

𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌃𑌕𑌾𑌮𑍈𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌲𑍈𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑌗𑍍𑌮𑍁𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍। ௮௨॥
𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌗𑌰𑍍𑌷𑌭𑌾𑌃।
𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌧𑌾 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌮𑌨𑍍॥
𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍।
[𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌕𑌿𑌷𑍍𑌕𑌿𑌨𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍀𑌮𑍍॥]
[𑌰𑌾𑌮𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃]
𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌲𑌧𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃। ௮௪

𑌸 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌶𑌾𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌤𑌾𑌰𑌿𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌾𑌃॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋𑌦𑌾𑌰𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑌰𑌯𑌾 𑌮𑍁𑌦𑌾। ௮௫॥

𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌃॥ ௮௬॥

(அ೦௯) மற்றுமுள்ள ஸகலமானபெரியவாநரர்களுக்கும் இன்னும் மற்ற வாநரர்களுக்கும் வஸ்திரம் பூஷணம் முதலியவைகளை அவரவர்களுக்குத் தக்கபடி கொடுத்தார்.

(அக௯-அஉ௯) பின்பு, ஸுக்கிரீவன், ஹநுமான், ஜாம்பவன், விபீஷணன், மற்றுமுள்ள முக்யமான வாநரர்கள்இவர்களெல்லாம், புண்ய கர்மாவாகிய இராகவனால் அவரவர்கள் யோக்யதைக்குத் தகுந்தபடி வஸ்திரங்களினாலும் பூஷணங்களினாலும் இரத்தினங்களினாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர்களாய் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து வந்த பிரகாரம் தங்களிருப்பிடத்துக்குப்போனார்கள்.

(அங௯) ஸகலமான வாநரவீரர்கள் மஹாத்மாவாகிய ஸ்ரீராமனைப்பணிந்து அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு கிஷ்கிந்தையை யடைந்தார்கள்.

(அச) வாநராதிபதியான ஸுக்கிரீவனும் இராகவனுடைய பட்டாபிஷேகத்தைப்பார்த்து (இராகவனால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய்) கிஷ்கிந்தைக்குப்போனான்.

(அச௯) விபீஷணன் (இராகவனால் ஸகலமான வஸ்திரபூஷணாதிகளினால் ஸம்மாநிக்கப்பட்டவனாய்) இக்ஷ்வாகுவம்சத்தரசர்களுடைய குலதநமான (ஸ்ரீரங்கவிமாநத்தை) ப் பெற்று இலங்கைக்கேகினான்.

(அரு௯) பின்பு இராகவன், சத்துருக்களைக் கொன்று இராச்சியத்தைப் பரிபாலநம்செய்து பெரிய புகழ் பெற்று அளவற்ற ஔதார்ய குணமுடையவராய், மஹாஸந்தோஷத்துடன் பூமியை யாண்டுவந்தார்.

(அசா) தர்மத்தில் ப்ரீதியுடைய இராகவன், தர்ம மறிந்தவரான லக்ஷ்மணனைப் பார்த்துச்சொன்னார்.

𑌆𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌹𑍇𑌮𑌾𑌂
𑌗𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌾𑌧𑍍𑌯𑍁𑌷𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌬𑌲𑍇𑌨।
𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌿𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌾 𑌯𑌾
𑌤𑌾𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌧𑍁𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌵॥ ௮௭

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍁𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋
𑌯𑌦𑌾 𑌨 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌰𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍।
𑌨𑌿𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚 𑌯𑍌𑌵𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑍇
𑌤𑌤𑍋𑌽𑌭𑍍𑌯𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑌦𑍍𑌭𑌰𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾॥ ௮௮

𑌪𑍌𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌜𑌪𑍇𑌯𑍇𑌨 𑌚𑌾𑌸𑌕𑍃𑌤𑍍।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑌯𑌜𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃॥ ௮௯
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌶𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃।
𑌶𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑌮𑍇𑌧𑌾𑌨𑌾𑌜𑌹𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌦𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑍂𑌰𑌿𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌨𑍍॥ ௯०
𑌆𑌜𑌾𑌨𑍁𑌲𑌮𑍍𑌬𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌵𑌾𑌨𑍍।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍁𑌚𑌰𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌶𑌶𑌾𑌸 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃॥ ௯௧

𑌰𑌾𑌘𑌵𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍।
𑌈𑌜𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑍈𑌃 𑌸𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿𑌬𑌾
𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃॥ ௯௨

𑌨 𑌪𑌰𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌨𑍍𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌨 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌯𑌮𑍍।
𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌜𑌂 𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌮𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌸𑌤𑌿॥ ௯௩
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑌭𑌵𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌤𑍍।
𑌨 𑌚 𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌤𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇॥

(அஎ) (அதாவது) தர்மமறிந்த ஓ, லக்ஷ்மணா! மநு முதலிய முன் இராஜாக்களாண்டுவந்த இந்த பூமியை என்னுடன்கூட இருந்து பரிபாலநம்செய். நம்முடைய பிதாக்களாண்டுவந்த இந்த இராச்சியத்தில் நீ யுவராஜனுயிருந்து பாரத்தை வஹிக்கக்கடவாய் என்றார்.

(அஅ) இப்படி ஆஜ்ஞாபித்தபோதிலும்,பலவழியாகநல்வார்த்தைகள் சொன்னபோதிலும், லக்ஷ்மணன் இளவரசை யங்கீகரிக்கவில்லை.பின்பு மஹாத்மாவாகிய இராகவன் பரதனை யுவராஜாவாகப் பட்டாபிஷேகம் பண்ணினார்.

(அகூ) பின்பு இராகவன், பௌண்டரீகயாகம், அஸ்வமேதம், வாஜபேயம் முதலான இன்னுமுள்ள யாகங்களையும் செய்துவந்தார்.

(கூ0) இராகவன் பதினாயிரம் வருஷம் இராச்சியம் செலுத்தி பகு தக்ஷிணைகளையும் நல்ல குதிரைகளையு முடைய நூறு அஸ்வமேதம் செய்தார்.

(கூக) முழந்தாள் வரையில் நீண்ட கைகளையும் உயர்ந்த தோள்களையுமுடைய பராக்ரமசாலியாகிய ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணனால் பின் செல்லப்பட்டவராய்க்கொண்டு பூமியைப் பரிபாலநம் செய்தார்.

(கூஉ) தர்மாத்மாவாகிய இராகவன் சிலாக்கியமான இராச்சியத்தையடைந்து ஸுஹ்ருத்துக்களோடும் பந்துக்களோடும் ஜ்ஞாதிகளோடும்கூடியே அநேக யாகங்களைச் செய்தனர்.

(கூங) இராகவன் அரசாளும்போது பெண்கள் விதவைகளாய்ப்போய் அழுவதில்லை. ஒருவரும் பாம்புகடித்துச் சாவதில்லை. ரோகத்தினால் பீடிக்கப்படுவதுமில்லை.

(கூச) அப்பொழுது உலகத்தில் திருடரே கிடையாது. ஒருவர்க்கு மிடர் நேரிடவில்லை. பெரியோர் சிறியோருக்கு

ஸர்வம் முதிதமேவாஸீத் ஸர்வோ தர்மபரோऽபவத்।
ராமமேவாநுபஶ்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம்॥
௯௫॥

ஆஸந் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ததா புத்ரஸஹஸ்ரிணஃ।
நிராமயா விஶோகாஶ்ச ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி॥ ௯௬

ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதாஃ।
ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி॥ ௯௭

நித்யபுஷ்பா நித்யபலாஸ் தரவஃ ஸ்கந்தவிஸ்த்ருதாஃ।
காலே வர்ஷீ ச பர்ஜந்யஃ ஸுகஸ்பர்ஶஶ்ச மாருதஃ॥ ௯௮॥

ப்ராஹ்மணாஃ க்ஷத்ரியா வைஶ்யாஃ ஶூத்ரா லோபவிவர்ஜிதாஃ
ஸ்வகர்மஸு ப்ரவர்தந்தே துஷ்டாஃ ஸ்வைரேவ கர்மபிஃ॥ ௯௯

ஆஸந் ப்ரஜா தர்மபரா ராமே ஶாஸதி நாந்ருதாஃ।
ஸர்வே லக்ஷணஸம்பந்நா ஸர்வே தர்மபராயணாஃ॥ ௧௦௦॥

தஶ வர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶ வர்ஷஶதாநி ச।
ப்ராத்ருபிஃ ஸஹிதஃ ஶ்ரீமாந் ராமோ ராஜ்யமகாரயத்॥ ௧௦௧

பிரேதகாரியம் செய்வதில்லை, (பெரியோரிருக்கச் சிறியோர் மாண்டுபோவதில்லை),

(கரு) எல்லாஜகத்து மாமோதித்திருந்தது. அனைவரும் தர்மசிந்தையுள்ளவரானார்கள். ஒருவரை ஹிம்ஸிக்கில் அது ஸ்ரீராமனுக்கு அஸம்மதமா யிருக்குமென்று ஒருவரை யொருவர் ஹிம்ஸிப்பதில்லை.

(கசு) இராகவன் செங்கோல் செலுத்துங்காலத்தில் ஜனங்கள் அனேகம் ஆண்டு பூர்ணமாக ஜீவித்திருந்தார்கள். அனேகம் பிள்ளைகளையுடையவர்களானார்கள். ரோகமும் மனத்துயரமு மற்றவர்களானார்கள்.

(கஎ) இராமராச்சியத்தில், இராமனுடைய கதைதவிர மற்றக்கதைகளைச் சொல்லுகிறதில்லை. ஜகத்தெல்லாம் இராமமயமாய்விட்டது. (இராமகுணங்களில் மக்நமாய்விட்டது).

(கஅ, மரங்கள் எக்காலும் பூத்துப் பழம் பழுத்துக்கொண்டிருந்தன. பரந்த கிளைகளையுடையனவாய் அழிவற்றுச்செழித்திருந்தன. காலங்கள்தோறும் சரியான மழைபெய்துகொண்டிருந்தது. ஸுககரமாகக் காற்று வீசிக்கொண்டிருந்தது.

(கக) பிரமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களாகிய நான்கு சாதியாரும் லோபமற்றவர்களாய் தங்கள் தங்கள் கர்மங்களிலேயே த்ருப்தி யடைந்தவர்களாய்க்கொண்டு தங்கள் தங்கள் சாதிக்குரிய கர்மங்களை யநுஷ்ட்டித்தார்கள்.

(க00) ஸ்ரீராமன் இராச்சியபரிபாலநம் செய்யும்பொழுது எல்லா ஜநங்களும் தர்மத்தில் ருசியுடையவர்களாய் தர்மத்தையே செய்துக்கொண்டிருந்தனர். அஸத்தியம் சொல்வதில்லை. தங்கள் தங்கள் லக்ஷணங்களோடேகூடி யிருந்தார்கள்.

(க0க) இராகவன் தம்பிகளோடேகூட பதினோராயிரம் வருஷம் அரசாண்டனர்.

𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍।
𑌆𑌦𑌿𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍॥
𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌰𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇
॥௧௦௨॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑍈 𑌧𑌨𑌕𑌾𑌮𑍋 𑌧𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥
𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌜𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌚𑌨𑌮𑍍
॥௧௦௩॥

𑌮𑌹𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌰𑌿𑌪𑍂𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌧𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿॥௧௦௪॥
𑌰𑌾𑌘𑌵𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌸𑍁𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚।
𑌭𑌰𑌤𑍇𑌨 𑌚 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍀 𑌜𑍀𑌵𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃॥௧௦௫॥
[𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃।]

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃॥ ௧௦௬॥
𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌯 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌦𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌜𑌿𑌤𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌾𑌣𑍍𑌯𑌤𑌿𑌤𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌॥
𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍈𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌤𑍍 ॥
॥௧௦௭॥

𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑌾𑌮𑍍
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌾𑌮𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍈॥௧௦௮

(க0உ-ம)கவிகளுக்கெல்லாம் முன்னே வால்மீகிமஹர்ஷியினால் செய்யப்பட்டதாய் ஆதிகாவ்யமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தைப் பாராயணம்செய்கிறவனுக்குப் பாபம்விட்டுநீங்கிப்போகிறது, தநமும் கீர்த்தியும் ஆயுஸ்ஸூம் உண்டாகிறது. அரசனுயிருந்து பாராயணம் செய்கிறவனுக்கு விஜயமுண்டாகிறது.

(க0௩-ம) இந்த இராமபட்டாபிஷேக மளவாக உள்ள ஸ்ரீராமாயணத்தை ஆவலுற்றுக் கேட்டார்களாகில், பிள்ளைகளை விரும்பினவர்கள் பிள்ளைகளைப்பெறுவார்கள். தநத்தைக் கோருகிறவர்கள் தநத்தை யடைவார்கள்.

(க0௪-க0ரு) அரசன்பூமியையாளுவான். சத்ருருக்களை வெல்லுவான். ஸ்ரீராமனுல் கௌஸல்யாதேவியும், லக்ஷ்மணனுல் ஸூமித்திராதேவியும், பரதனுல் கைகேயியும் ஜீவபுத்திரவதிகளானதுபோல், இவ்விராமாயணத்தைக் கேட்ட ஸ்த்ரீகளும் சிரகாலம் பிழைத்திருக்கிற பிள்ளை யுடையராவர்கள் (புத்திர பௌத்திரர்களோடுகூடி ஆநந்திகளாவார்கள்).

(க0௬) சுபகர்மாவாகிய இராகவனுடைய விஜயங்களைச் சொல்லுகிற இந்த வால்மீகி ராமாயணத்தைக் கேட்டவன் தீர்க்காயுஸ்ஸை யடைவான்.

(க0எ) வால்மீகி ப்ரணீதமான இந்த ஸ்ரீராமாயண காவ்யத்தை விஸ்வாஸத்துடன் கேட்கிறவன், கோபத்தை வென்று ஆபத்துக்களைக் கடப்பான்.

(க0அ) தேசாந்தரம் போனவன் கடைசியில்வந்து பந்துக்களோடே சேருவான். இதைப்பாராயணம் பண்ணுகிறவன், இராகவனுடைய அனுக்கிரகத்தினுல் தன்கோரிக்கைகளையெல்லாம் ஸம்பூர்ணமாக அடைவான்.

(க0௯) இதைக்கேட்கிறவர்கள் விஷயத்தில் தேவர்கள் ப்ரீதி செய்வார்கள். எவனுடைய வீட்டில் விக்கினகரங்க

विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान् व्रजेत्।
स्त्रियो रजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान् सूयेरन्ननुत्तमान्॥ ௧௧௦॥

पूजयंश्च पठंश्चैनमितिहासं पुरातनम्।
सर्वपापात्प्रमुच्येत दीर्घमायुरवाप्नुयात्॥ ௧௧௧
प्रणम्य शिरसा नित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्द्विजात्।
ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः॥ ௧௧௨॥

रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा।
प्रीयते सततं रामः स हि विष्णुः सनातनः॥ ௧௧௩॥
आदिदेवो महाबाहुर्हरिर्नारायणः प्रभुः।
साक्षाद्रामो रघुश्रेष्ठः शेषो लक्ष्मण उच्यते

कुटुम्बवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं
स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च॥
श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं
प्राप्नोति सर्वां भुवि चार्थसिद्धिम्॥ ௧௧௪॥

आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं
सौभ्रातृकं बुद्धिकरं शुभं च॥
श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्भि
राख्यानमोजस्करमृद्धिकामैः॥ ௧௧௫॥

ளான க்ரஹங்களிருக்கின்றனவோ, அவையெல்லாம் நசித்து விடும்.

(ககo) அரசன் இதைக்கேட்டு பூமியை ஜயித்தாளுவான், தேசாந்தரம்போனவன் க்ஷேமத்தையடைவான். புஷ்பவதிகளான பெண்கள் கேட்டு சிலாக்கியமான பிள்ளைகளைப் பெறுவார்கள்.

(ககக) இந்த அநாதியான வால்மீகி ராமாயணத்தைப் பூஜைசெய்கிறவனும் பாடம்செய்கிறவனும் ஸர்வபாபங்களில் நின்றும் விடுபட்டவனாய் தீர்க்கமான ஆயுஸ்ஸை யடைவான்.

(ககஉ) க்ஷத்திரியர்கள் இந்த வரல்மீகி ராமாயணத்தை திநந்தோறும் பிராமணனிடத்தில் நின்றும் பணிந்து கேட்டார்களாகில், அவர்களுக்குஸம்பத்தும் ஸந்தாநமும் உண்டாகும் இதில் ஸம்சயமில்லை.

(ககந௨) இந்த வால்மீகிராமாயணத்தைக் கேட்கிறவன் விஷயத்திலும் பாராயணம் பண்ணுகிறவன் விஷபத்திலும் அநாதியாய், ஸர்வவ்யாபியாய், ஆதிகாரண பூதனான தேவனாய், நீண்டபுஜங்களையுடையராய், ஸர்வபாபஹரனாய், ஸகலவிதபந்துவாய், ப்ரபுவான ஸ்ரீராமன் எப்பொழுதும் ப்ரீதிசெய்வார். (இராகவன் ஸாக்ஷாத் விஷ்ணுவாகவும் லக்ஷ்மணன் ஆதிசேஷனாகவும் சொல்லப்படுவார்கள்).

(ககச௨) மங்களகரமாய், மஹார்த்தங்களையுடையதான இந்த ஆதிகாவ்யத்தைக் கேட்டவன், ஸந்தாநவ்ருத்தியையும் தநதாந்யங்களினுடைய அபிவ்ருத்தியையும், சிறந்தஸ்தரீகளையும், மேலான ஸுகத்தையும், பூமியில் மற்றுமுண்டான எல்லா ப்ரயோஜநங்களையும் அடைவான்.

(ககரு௨) ஆயுஸ்ஸையும் ஆரோக்கியத்தையும்கீர்த்தியையும் உடன்பிறந்தவர்களோடு மைத்திரியையும் புத்தியையும்

ஏவமேதத் புராவ்ருத்தமாக்யாநம் பத்ரமஸ்து வ: ।
ப்ரவ்யாஹரத விஸ்ரப்தம் பலம் விஷ்ணோ: ப்ரவர்த்ததாம் ।
௧௧௬

தேவாஶ்ச ஸர்வே துஷ்யந்தி க்ரஹணாச்ச்ரவணாத்ததா ॥
ராமாயணஸ்ய ஶ்ரவணாத் துஷ்யந்தி பிதரஸ்ததா । ௧௧௭

பக்த்யா ராமஸ்ய யே சேமாம் ஸம்ஹிதாம்ருஷிணா க்ருதாம் ॥
யே லிகந்தீஹ ச நராஸ்தேஷாம் வாஸஸ்த்ரிவிஷ்டபே । ௧௧௮

*இத்யார்ஷே ஶ்ரீராமாயணே ஆதிகாவ்யே ஶ்ரீவால்மீகீயே
சதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம்
ஶ்ரீயுத்தகாண்டே ஶ்ரீராமபட்டாபிஷேகோ நாம
ஏகத்ரிம்ஶதுத்தரஶததமஸ்ஸர்க:.*

ஶ்ரீராமாய நம:.

ஶ்ரீராமஶ்ஶ்ரிதபாரிஜாதஸ்ஸகல கல்யாண
குணாபிராம: । ஸீதாமுகாம்போருஹ சஞ்சரீ
கோ நிரந்தரம் மங்களமாதனோது ॥ *

ஸுகத்தையும் தேஜஸ்ஸையும் கொடுக்கவல்ல இந்த காவ்ய மானது, ஸம்ருத்தியைக்கோருகிற ஸத்புருஷர்களால் நியம மாகக் கேட்கத்தக்கது.

(ககசு௲) ஓ ஜநங்களே! இப்படிமுன்நடந்த இந்தஸ்ரீரா மனுடைய கதையை நம்பிக்கையுற்றுச் சொல்லுங்கள். உங் களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். விஷ்ணுவினுடைய ஸஹா யம் உங்களுக்கு அபிவ்ருத்தமாகட்டும்.

(ககஎ௲) இந்தஸ்ரீராமாயணத்தைவாங்கினுலும்கேட்டா லும் அவனிடத்தில் தேவர்கள் ஸந்தோஷமுற்றிருப்பார்கள். பித்ருதேவதைகளும் இதைக்கேட்பதினுல் ஸந்தோஷத்தை யடைவார்கள்.

(ககஅ) ஸ்ரீவால்மீகிமஹர்ஷி ப்ரணீதமாய் ஸ்ரீராமவிஷய கமான இந்த ஸ்ரீராமாயணத்தை யாவர் சிலர் பக்தியுடன் எழுதுகிருர்களோ, அவர்கள் ஸ்வர்க்க (வைகுண்ட)த்தில் வாஸம் செய்வார்கள்.

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேக ஸர்கம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமாய நம:.

யதக்ஷரபதப்ரஷ்டம் மாத்ராஹீநம் து யத்பவேத் ।
தத்ஸர்வம் க்ஷம்யதாம் தேவ நாராயண நமோஸ்து தே ॥

ஸ்ரீராமாய நம:

காயத்ரீராமாயணம்.

𑌤𑌪𑌃𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑍀 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌮𑍀𑌕𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌮𑍍 ॥ ௧

(௧) வேதவேதாங்காதி ஸகலவித்யாபாரங்கதராய், வ்ரதநியமஜபாத்யநுஷ்ட்டாந ஸம்பந்நராய், வேதார்த்த வித்துககளில் சிறந்தவராய், முனிஸ்ரேஷ்ட்டரான நாரதரைக்குறித்து, உயர்ந்த தவமுடைய வால்மீகிமஹர்ஷி ப்ரஸ்நம் பண்ணினார்.

𑌸 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌘𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ।
𑌋𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑍀 𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥ ௨

(௨) முன்பு தேவாஸுர யுத்தத்தில் அஸுரர்களை வெல்லும்போது இந்திரன் அஸுரர்களைக்கொன்றதுபோல். அந்தவித்தாஸ்ரமத்தில் விஸ்வாமித்ரருடைய யாகத்தையழிக்கவந்த அரக்கர்களனைவரையும் ஸ்ரீராகவன் கொன்று ருஷிகளினால் பூஜிக்கப்பட்டார்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌰𑌾𑌮 𑌧𑌨𑍁𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑍍 ॥ ௩

(௩) இந்த வில்லை யொருவராலும் நாணேற்ற முடியாதென்று ஜநகமஹாராஜன் மொழிந்ததைக்கேட்டு, தர்மாத்மாவாகிய விஸ்வாமித்ரமுனிவர் இராகவனைப்பார்த்து, "பிள்ளாய்! ஸ்ரீராகவனே! அந்த வில்லை நீர் பாரும்" என்று பணித்தார்.

𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌂𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌶𑌯𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌨𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌦𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤 ॥ ௪

(ச) ஸுமந்த்ரனென்பவர், தசரதமஹாராஜனுடைய அரண்மனையில் நுழைந்து சயநக்ருஹத்தை யடைந்து நின்று, அப்பொழுது அந்த தசரதமஹாராஜனுடைய வம்சாவளியைச் சொல்லித் துதித்தார்.

[illegible]
[illegible] ॥ரு

(ரு) இராகவனுடன்கூட வநவாஸம்போக நிஸ்சயித்துத் தன் பர்த்தாவைப்பின்சென்றுபோகிறஸீதாதேவிக்கு, மாமனாராகிய தசரதமஹாராஜன், வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் கொடுத்தார்.

[illegible]
[illegible] ॥சு

(சு) உலகத்தில் ஸத்யத்தையும் தர்மத்தையும் நடப்பிக்கவல்லவன் அரசன், நற்குலத்திற் பிறந்தவர்களுடைய குலாசாரத்தையும் நடப்பிக்கவல்லவன் அரசன், ஜநங்களுக்குத் தாயும் தந்தையும் ஹிதம் செய்யுமவனும் அரசனே, யென்று பரதன் சொல்லுகிறார்.

[illegible]
[illegible] ॥ எ॥

(எ) பரதன் சித்திரகூடத்தில் பர்ணசாலையில் ஜடையை சக்ராகாரமாகக் கட்டிக்கொண்டு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து "ஜடாதாரியாகிய இம்மஹாநுபாவன் யாராயிருக்கலாம்" என்று சிறிதுநேரம் நிதானித்துப் பார்த்துப் பின்பு "இவர் நம் குருவாகிய இராகவன்" என்று அறிந்தார்.

[illegible]
[illegible] ॥அ॥

(௮) பெரும்புகழ்படைத்த ஓ! இராகவனே! நீர் முனிஸ்ரேஷ்ட்டராகிய அகஸ்த்யமஹர்ஷியைப் பார்க்க விரும்பினீராகில், இப்பொழுதே அவருடைய ஆஸ்ரமத்தைக் குறித்துச்செல்ல மனம் வையும் என்று ஸுதீக்ஷ்ணர் சொன்னார்.

𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌯𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋।
𑌮𑍃𑌗𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥ ௯

(௯) ஓ! ஸ்வாமி! அதிவிசித்ரமாகிய இந்த மானானது, உமக்கும் பரதனுக்கும் என் மாமிமார்களுக்கும் எனக்கும் வெகு ஆஸ்சர்யத்தை யுண்டுபண்ணும் 'ஆகையால் இதைப்பிடித்துத்தாரும்' என்று ஸீதாதேவி சொல்லுகிறாள்.

𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌵𑍀𑌰 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌂 𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌲𑌮𑍍।
𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍋 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌘𑌵॥௧௦

(௧௦) ரகுகுலநாதனாகிய ஓ இராமனே! நீ ரிங்கு நின்றும் சீக்கிரம் புறப்பட்டுப்போய், மஹாபலசாலியாகிய ஸுக்ரீவனென்கிற வாநராதிபனை 'அக்நிஸாக்ஷிகமாக' ஸ்நேஹிதனாக்கிக்கொள்ளும் என்று கபந்தன் சொன்னான்.

𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍌 𑌭𑌜𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑌾𑌣𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇।
𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌹𑌃 𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑍁𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌵𑌶𑌗𑍋 𑌭𑌵॥ ௧௧

(௧௧) (அப்பா! அங்கதனே!) இனி நீ தேசகாலங்களை யாலோசித்து) இத்தேசத்தில் இக்காலத்தில் இம்மாதிரி யிருக்கவேண்டும். மற்றப்பொழுது மற்றப்படியாக இருக்கவேண்டு'மென்று விசாரித்து) அநிஷ்டம் நேர்ந்ததாகில் அதை இஷ்டம்போலவும், துக்கம் நேர்ந்தால் அதை ஸுகம் போலவும் பாவித்துப் பொறையுற்றவனாய்க்கொண்டு ஸுக்ரீவனுக்கு அதீநமாக இருக்கக்கடவாய் என்று வாலி சொன்னான்.

வஹ்வா ஷை தா தவஸ்ஸிஸா ஷுவஹா வீதகல்மஷா: ।
ப்ரஷ்டவ்யா வாபி ஸீதாயா: ப்ரவ்ருத்திர் விநயாந்விதை:॥

(கஉ) ஓ! வாநரர்களே! தபஸ்ஸினால் பாபமற்றவர்களாய், அதினால் அணிமாதி ஸித்தியை யடைந்திருக்கிற அந்த மஹர்ஷிகளை நீங்கள் பணிந்து விநயத்துடனே, ஸீதாதேவி யிருக்குமிடத்தை அவர்களைக்கேளுங்கள் என்று ஸுக்ரீவன் சொன்னான்.

ஸமிர்ஜ்ஜநீயம் ஸ்ரேஷ்டாம் லங்காம் தாம் காமரூபிணீம்
விக்ரமேண மஹாதேஜா ஹநூமாந் மாருதாத்மஜ:॥ கங॥

(கங) வாயுபுத்திரராய் மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையவராகிய அந்தஹநுமான், வேண்டுமுருவம் கொள்ளவல்லவளாய், சிறந்த அந்த இலங்காபுரிக்கு தேவதையாகிய இலங்கினியைப் பராக்கிரமத்தினால் வென்றார்.

யந்யா தேவா ஸகந்தர்வா ஸித்தா ஷ்ச பரமர்ஷய: ।
பஸ்யந்தி யே நாயம் ராமம் ராஜீவலோசநம்॥ கச॥

(கச) 'என்னைப்பிரிந்த சோகத்தினால் தேவலோகத்தை யடைந்த' என்னுடைய பர்த்தாவாகிய செந்தாமரைப்பூப்போன்ற கண்களையுடைய இராகவனை, அங்குள்ள எந்த தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ஸித்தர்களும் மஹர்ஷிகளும் பார்க்கிறார்களோ, அவர்கள் மஹாபாக்யம் செய்தவர்கள் என்று ஸீதாதேவி சொல்லுகிறாள்.

மங்களாபிமுகீ தஸ்ய ஸா ததாஸீந் மஹாகபே: ।
உபதஸ்தே விஸாலாக்ஷீ ப்ரயதா ஹவ்யவாஹநம்॥ கரு॥

(கரு) அப்பொழுது பரந்த கண்களையுடைய அந்தஸீதாதேவி வாநரோத்தமனாகிய அந்த ஹநுமானுக்கு வாலில் நெருப்புச்சுடாமலிருக்க வேண்டுமென்று கருதி பரிசுத்தையாய்க் கொண்டு அக்நியைக்கிட்டி பிரார்த்தித்தாள்.

இராவணன் இராகவனுடைய பாணத்தினு லடிக்கப்பட்டவனுய்க் கொண்டு அதினுல் மிகவருத்தமுற்றவனுய் நடுங்கினுன். கையிலிருந்த வில்லையும் கீழே நழுவவிட்டான்.

யஸ்ய விக்ரமமாஸாத்ய ராக்ஷஸா நிதநம் கதா꞉ ।
தம் மந்யே ராகவம் வீரம் நாராயணமநாமயம் ॥ ௧௯॥

(௧௯) எந்த இராகவனுடைய பராக்கிரமத்திற்கு முன்னே நின்று அரக்கர்கள் மாண்டுவிட்டார்களோ, அந்த வீரனுகிய இராகவனை நான், ஒருபத்திரவமற்ற நாராயணனுக எண்ணுகிறேன் என்று இராவணன் சொன்னுன்.

ந தே தத்ருஶிரே ராமம் தஹந்தமரிவாஹிநீம் ।
மோஹிதா꞉ பரமாஸ்த்ரேண காந்தர்வேண மஹாத்மநா ॥ ௨௦॥

(௨௦) (இராகவன் ப்ரயோகித்த) பெருந்தன்மையையுடைய சிறந்த அந்தகாந்தர்வமென்கிற அஸ்திரத்தினுல்அரக்கர்கள்மோஹமடைந்தவர்களாய், சத்ரு ஸைந்யத்தை பாணத்தினுல் கொளுத்துகிற இராகவனைக் காணுதவர்களானுர்கள்.

ப்ரணம்ய தேவதாப்யஶ்ச ப்ராஹ்மணேப்யஶ்ச மைதிலீ ।
பத்தாஞ்ஜலிபுடா சேதமுவாசாக்நிஸமீபத꞉ ॥ ௨௧॥

(௨௧) மிதிலேசனுடைய பெண்ணுகிய ஸீதாதேவி (அக்நி ப்ரவேசகாலத்தில்) தேவர்களையும் ப்ராஹ்மணர்களையும் நமஸ்கரித்து கையைக்கூப்பிக்கொண்டு நெருப்பினருகில் நின்று இதை (மேற்கூறியபடி) மொழிந்தனள்.

சலநாத்பர்வதேந்த்ரஸ்ய கணா தேவாஶ்ச கம்பிதா꞉ ।
சசால பார்வதீ சாபி ததாஶ்லிஷ்டா மஹேஶ்வரம் ॥ ௨௨॥

(௨௨) இராவணன் கைலாஸமலையை யசைக்கும்போது, அங்குள்ள மஹாதேவனுடைய பரிவாரகணங்களெல்லாம் நடுங்கிப்போ

யின. பார்வதியும் நடுக்கமுற்றவளாய்க்கொண்டு அப்பொழுது தன் பதியாகிய மஹாதேவனைத் தழுவிக்கொண்டனள்.

𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌨𑌭𑍋𑌜𑌨𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍌 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌹𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰॥ ௨௩॥

(௨௩) (ஓ! வாநரோத்தமனாகிய வாலியே!) இதுமுதல் உனக்கும் எனக்கும் பெண்டாட்டிகள், பிள்ளைகள், நகரம், இராச்சியம், சந்தநகுஸுமாதிகள், ஊண், உடை, ஆகிய இவைகளில் ப்ரீதி பேதமின்றி நடக்கவேண்டும். இதில் ஸம்சயமில்லை என்று இராவணன் சொன்னான்.

𑌯𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍।
𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌰𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍॥ ௨௪

(௨௪) (லவணாஸுரனுடைய வதார்த்தமாகப் போம்போது) எந்தராத்ரியில் சத்ருக்நன் வால்மீகிமஹர்ஷியினுடைய ஆஶ்ரமத்தின் பர்ணசாலையை ப்ரவேசித்தாரோ, அந்த ராத்திரியிலேயே அந்த ஸீதாதேவி இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றனள்.

𑌇𑌦𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌬𑍀𑌜𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑌠𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

(௨௫) காயத்ரியின் பீஜாக்ஷரங்களோடுகூடிய இந்த காயத்ரீ ராமாயணத்தை முழுதலும் யாவனொருவன் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும் தினந்தோறும் பாடம் செய்கிறானோ, அவன் எல்லாப்பாபங்களில் நின்றும் விடப்பட்டவனாவான்.

𑌗𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍀𑌤𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌭𑌰𑌤𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨 𑌹𑌨𑍁𑌮𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌤

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌨𑌮𑌃.

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍.

𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌸𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌹𑌨𑍀𑌯 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌬𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌚𑌕𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌨𑍂𑌜𑌾𑌯 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌭𑍌𑌮𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌮𑍇𑌘𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌪𑍁𑌂𑌸𑌾𑌂𑌮𑍋𑌹𑌨𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௨

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌨𑌗𑌰𑍀𑌪𑌤𑍇𑌃 ।
𑌭𑌾𑌗𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌾𑌕𑌾𑌯 𑌭𑌵𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌾𑌯𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿 𑌸𑌹 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌾𑌖𑌿𑌲𑌲𑍋𑌕𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌮𑌭𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍇𑌤𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑍂𑌟𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌮𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌧𑍀𑌰𑍋𑌦𑌾𑌰𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌬𑌾𑌣𑌾𑌸𑌿𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑌂𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌸𑌦𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍇 𑌮𑌮 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌖𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌮𑌰𑌶𑌤𑍍𑌰𑌵𑍇 ।
𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌰𑌾𑌜𑌾𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌶𑌬𑌰𑍀𑌦𑌤𑍍𑌤 𑌫𑌲𑌮𑍂𑌲𑌾𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌸𑍌𑌲𑌭𑍍𑌯𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌮𑌙𑍍𑌗𑌲𑌮𑍍 ॥ ௮ ॥

ஹநுமத்ஸமவேதாய ஹரீஶாபீஷ்டதாயினே ।
வாலிப்ரமதநாயாஸ்து மஹாதீராய மங்களம் ॥ கூ

விபீஷணக்ருதே ப்ரீத்யா விஶ்வாபீஷ்டப்ரதாயினே ।
ஸர்வலோகநிவாஸாய ஸத்யஸந்தாய மங்களம் ॥ க0

ஶ்ரீமதே ரகுவீராய ஸேதூல்லங்கிதஸிந்தவே ।
ஜிதராக்ஷஸராஜாய ரணதீராய மங்களம் ॥ கக

ப்ரஹ்மாதிதேவஸேவ்யாய ப்ரஹ்மண்யாய மஹாத்மநே ।
ஜாநகீப்ராணநாதாய ரகுநாதாய மங்களம் ॥ கஉ

ஆஸாத்ய நகரீம் திவ்யாமபிஷிக்தாய ஸீதயா ।
ராஜாதிராஜராஜாய ராமபத்ராய மங்களம் ॥ கங

மங்களாஶாஸநபரைர் மதாசார்யபுரோகமை: ।
ஸர்வைஶ்ச பூர்வைராசார்யை: ஸத்க்ருதாயாஸ்து மங்களம் ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍.

𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍁𑌵𑌾𑌚.

𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌰𑌨𑍇𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌥𑌿𑌲𑌾𑌪𑍁𑌰𑌨𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌰𑌾𑌘𑌵𑌾𑌣𑌾𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑌾𑌮𑌲𑌙𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑍍॥ ௧॥

𑌰𑌘𑍂𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍀𑌪𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌮𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌦𑍀𑌪𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌵𑌂𑌶𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌂𑌶𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌾𑌮𑍍॥ ௨॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌭𑍂𑌪𑌤𑍇𑌃।
𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍁𑌮𑌤𑌾𑌚𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌤𑌾𑌨𑍁𑌗𑌾𑌮𑍍॥ ௩॥

𑌕𑍌𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍।
𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍॥ ௪॥

𑌮𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑌙𑍍𑌗𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌹𑌂𑌸𑌵𑌧𑍂𑌗𑌤𑌾𑌮𑍍।
𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌭𑍁𑌜𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌙𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍁𑌚𑌸𑍍𑌥𑌲𑌾𑌮𑍍॥ ௫॥

𑌚𑌾𑌪𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌬𑍍𑌜𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀𑌮𑍍। ௬॥

𑌲𑍋𑌕𑌾𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌅𑌭𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍈𑌥𑌿𑌲𑍀𑌮𑍍।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌰𑌗𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍॥ ௭॥

𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍌।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌸𑌦𑍃𑌶𑌾𑌕𑌾𑌰𑍌 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌗𑍃𑌹𑌦𑌮𑍍𑌪𑌤𑍀

𑌇𑌮𑍌𑌯𑍁𑌵𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌦𑍍𑌯𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌤𑍌𑌤𑌿 𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌚 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃॥௯॥

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍌 𑌤𑌨𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍌 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌶𑍁𑌭𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂𑌰𑌾𑌮𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌾𑌨𑌕𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௧௦॥

𑌕𑍃𑌤𑌂𑌹𑌨𑍂𑌮𑌤𑌾𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍
𑌯𑌃𑌪𑌠𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌰𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍॥௧௧

𑌯𑌇𑌦𑌂𑌪𑌠𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌯𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌯𑍋𑌃।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌨𑌰𑍋𑌹𑌤𑌕𑌿𑌲𑍍𑌬𑌿𑌷𑌃॥ ௧௨॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌹𑌨𑍂𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂

𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍.